

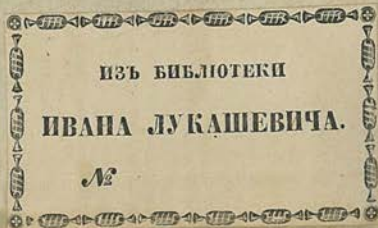

[Службеник 1604] 10

№ 392 988-83

Службеник
Службеник 1604

5 н. т. у.

w 392.988-03

2016

~~N 526~~
N 1626.
~~~~~

Г҃И ПОМІЛОУИ. ДІАКОНЪ.

О СЪВЫШНѢ МІРѢ, НІСПЕНІИ
ДШЪ НАШИХ, Г҃Ъ ПОМЛИ МСА.

О МІРѢ ВСЕГО МІРА, НІБЛАГОСТО
ЛНІИ СТЫ БЖІИ ЦРКВЕИ, НІ СЪ
ЕДИНЕНІИ ВСѢ, Г҃Ъ ПОМЛИ МСА.

О СТѢ ХРАМѢ СЕ, ІНЖЕ СЪВѢРО
БЛАГОГОВѢНІЕ ІСЪ ХО БЖІИ ВЪ
ХУДАЩИ ВОИ, Г҃Ъ ПОМЛИ МСА.

О ЕППѢ НАШЕ ІМІ, ЧЕСТНѢМ
ПРЕЗВУТѢСТВѢ ІАЖЕ ОУХѢ ДІА
КОНСТВѢ, ШВ СЕМЪ ПРИУТѢ

СТАА МРГІА,

И ЛЮДЕХЪ, ГЪ ПОМЛИМСА .

О ВЕЛИКО КРІН НАШЕ ІМК, И

БЛГОУТІВЫ ГСПРЕ НАШН, ОКСЕ

ГОТЪ И ВОЕН, ГЪ ПОМЛИМСА .

О ПОСОКІТН И ПОКОРНТИ ПОД

НШЪ ИХЪ, ВЪ СЛКОГО ВРАГА

И СЪПОСТАТА, ГЪ ПОМЛИМСА .

О СТЪ ОВІТЕЛН СЕ, И Ш ВСЛКО

ГРДЪ И СЪАНЪ, И ИЖЕ ВЪ РОЮ

ЖИВШН В НІХЪ, ГЪ ПОМЛИМСА .

О БЛГОРАСТВОРЕНІН ВЪ ЗДЪХЪ,

О ОУМНШЖЕНІН ПЛШ ЗЕНЫ, И

Ѹ ІсѸ заѸстаго.

2
ОГ
ТЕО
πϵ

времѸне мѸны, гѸ помлѸса.

ОплавающѸи, пѸть шѸствѸ
ющѸхъ, недѸгѸющѸхъ трѸ
ждающѸхса, плѸненыхъ
испсѸенїи ихъ, гѸ помлѸмса.

Онъ за вѸгнѸса на ѸвѸсѸкоа
скоа бѸгнѸва и нѸжы, гѸ по:

ЗастѸжи спсѸ помлѸви, и съ
хранѸ нас бѸ твоѸю кѸгтѸю.

ПрѸтоѸю ѸтѸю, преклѸвеннѸю
славнѸю влѸцѸ нашѸ бѸцѸ, и
прѸно дѸвѸ марїю, съ вѸсѸмнѸ

Д Е

Свѣта Мр҃гіа ,

СТЫМИ ПОМАНУВШЕ - САМИ
 СЕБЕ, НДР҃Г ДР҃ГА, Н ВЕСЪ ЖИ
 БОТЪ НАШЪ ХОУ ЕВ ПРЕДАДИ.

**Аникъ . Феѣ ГИ . Іерей въз
 глашеніе . Іако подобає ти**

всѣка слава ѹть н поклане
 ніе , ѡцѣ н снѣ н стомѣ дхъ .
 ннѣ нпрно нвккн вѣкѡмъ .

Аникъ . Амннь . Мѣтва прѣ

ваго антифесн .

ВИБЕНА, ЕГОЖЕ ДРЪ
 ЖАВА НЕСКАЗАНА ,

кѡ тереню, показѡа кѡ востѡ
ко срраре такоже держи егѡ.

Бави вѡко стын вѡходѡ.

теренже вѡгвѡла глетѡ.

Бавен вѡход стых твѡих,

всегдѡ нѡнѡ прѡ, нѡ вѡкн

вѡкѡм. Ащеже прилѡуисѡ

спѡу быти вѡ цркви, нѡ нѡ

архѡманрнтѡ, дѡакѡнже дѡ

ѡноснт стѡе свѡдѡе кѡ ним нѡ

цѡлѡю такоже і вѡхѡ вѡвѡла

ю: ащеже не бѡде кѡтѡ ѡнѡ.

Стала мѣрѣя,

то самъ іерей творитъ се.
 по скончаніи же послѣднѣаго
 зора антифесна, и ии бла
 женнѣ. вѣходитъ дїаконъ
 на сѣдоу, и ставъ предъ іере
 омъ, въздвигъ ржцѣ мало
 показѣа стымъ еуліемъ
 възглашаетъ велегласно.
 Премудростъ прѣстн. Поклон
 са самъ, и іерей съ заднѣго.
 вѣходатъ вѣстыи штаръ.
 и дїаконъ оубо полагаѣтъ

с Ісѡ застаго .

пз 4

его еуаіе на стѣнѣхъ запезѣ,
пѣвци же поютъ . **А**мѣнь ,
Прїидѣте поклонимса и
припадѣмъ ко хѡу спснтелю
нашему , спсн ны снѣ бжїи .
Днвѣ еси възстухъ , поюши
ти алма . **И**ще ли же не дѣ .
Шъскрени измртвы поюши
ти алма . **Т**аже трсѡрѣ , и
Ксѡ даки по шкыуаю , поютъ
са шѡ анкшвѣ . **Т**аже глетъ
дїаконъ къ іереею , преклонь

с д

Стѣла мѣрѣя,

главѣскою, і шра в ржцѣ дрѣ
жѣ, іако мнѡжницею рѣхѡ.

Блвн вѣко в рѣма трѣаго.

Іерейже знаменѣа глѣть

Іако стѣ еси бѣ наш, и тебѣ
слѣвѣ възсылаемъ, ѡщѣ и снѣ
и стѡмѣ дхѣ, ни нѣ и прѣно.

Скѡнѣу аннѣмѣже вѣвшимѣ

Зсѡпаремѣ и кондѣаксѡмѣ.

прѣходнтѣ дѣаконѣ блнзѣ
стѣ двѣренѣ и показѣа шрѣре
пѣвѣе ѡко иконѣ хѣвѣ, глѣ.

с Ісѡ злѣстаго .

пѣ

И спси благоутнвы, ноу слы
ши насъ . **Т**аже наводи гла
къ виѣстоуши велегласно .
И въ вѣкы вѣкѡмъ . **А**нкъ .
Аминь . **И** поемъ же зтомъ ,
гдѣ ерен млтвѡ сию . **М**лтвѡ
трѣтаго пѣнїа .

Бестын, иже на сты
ѡпоунваа, иже зн
стымъ гласомъ ѡ серафїмсѡ
въспѣваемы, и ѡ херувїмсѡ
славоелѡвнмын, и ѡ всѣхъ

е е

5
СѢЛА ЖРГІА,

НЕНУХ СНА ПОКЛАНЯЕМЫН .
ИЖЕ ШНЕСЖЩАГО ВЪ КЫТІЕ ПРИ
ВЕДЪ ВСАУЕСКАА . СОЗДАВЫН
УЛКА ПО ШЕРАЗУ ТВОЕМУ И ПО
ПОДОБИЮ , И ВСАКНИ ТВОИМ
ДАРОВАНИЕМЪ УКРАСИВЫ . ДАА
ПРОСАЩОМУ ПРЕМЪДРОСТЬ И
РАЗУМЪ , И НЕ ПРЕЗИРАА СОГРЪ
ШАЮЩАГО . НО ПОЛАГАА НА
СПСЕНІЕ ПОКЛАНІЕ . СПОДОБИВЫ
НАСЪ СМЪРЕННЫХЪ И НЕДОСТО
ИНЫ РАБЪ ТВОИ , И ВЪУАСЪ СЪ

стлѣти прѣславою стго твоего
 жетѣвника, и должное тебе
 поклоненіе и словесіе при
 носити. самъ вѣко прїимн
 и ѿвѣсть насъ грѣшны, зто
 пѣніе, и посѣти насъ клятїю
 твоєю. прости намъ вѣсѣко
 прегрѣшеніе воное и невольн
 ости наша дша и телеса, и
 даждь намъ въ прѣбїи служн
 ти тебе, во вѣсѣ дни живот
 наше, мѣтвами стѣла бца,

Стѣла мѣрѣя,

и всѣхъ стѣхъ ѿ вѣка тебѣ
 ѹгодившихъ. **И**ко стѣ еси
 бена и тебѣ славу восылае,
 ѿца и сына и стѣмъ дхъ, и нѣ
 и прно, и вѣвѣки вѣкомъ:

Млтвѣ же скоуанѣ вѣши,
 поютъ и сами, іерей же и дѣако
 трѣое, творѣщи вѣсѣнѣ и по
 клонѣнѣ, престою заперзою.
 та же глетъ дѣако и кѣ іерейю.
Повелѣ вѣко. **И** ѿходѣ кѣ
 сѣдалищю. и ѿходѣ іере гле.

ѣ, ѿ снѣ, ѿ стѣмѣ дѣхѣ, ѿ нѣ
прно ѿ вѣ вѣкѣ вѣкомѣ.

Іакоуѣ. Пѣкѣ ѿ пѣкѣ мѣ
ромѣ гѣ помѣнѣмѣ. **О** стѣнѣ
обѣтелѣ сѣнѣ ѿ всѣкомѣ гра
дѣ ѿ странѣ, ѿ же вѣроу жи
вѣщнѣхѣ вѣнѣхѣ, гѣ помѣнѣмѣ.

О блгорастворѣнѣнѣ вѣздѣ
хѣ вѣ о ѣмнѣженѣнѣ плѣдо
зѣмнѣхѣ, ѿ вѣрѣменѣхѣ мѣ
рнѣхѣ, гѣ помѣнѣмѣ. **О** ѿз
бавѣтѣсѣ намѣ ѿ вѣ

Свѣта Мр҃гіа,

скорѣнѣды гнѣва і нѣж
 гѣ помліса. **Застѣпні спѣ**
 помлішн і съхрані насъ бж
 твоєю блгтїю. **Премѣдрост**
ѣщеже нѣсть дїакона. то
самъ іерей да глеть. Пакн
 ч пакн миро гѣ помліса.

Мѣтва вѣрны вѣ
д
пакн і многажы,
тебѣ припадаемъ
і гееѣса молнмъ, блже н
іеуе. іако призрѣвѣ

на моленіе наше, ѡчистиши
 наша дша и телеса, ѡвса
 коа скверны плоти и дха.
 и подаши намъ неповинно и
 неѡсужденно предъстоаніе
 стго твоего жертовника, да
 рѣниже бе, и молящима съ
 нами, преспѣаніе и житіа
 и вѣры, и разума дховнаго.
 даждъ имъ всегда съзачо
 и любовію служащихъ тебѣ,
 неповинно и неѡсужденно

Стѣла ѿргіа,

приушѣтисѣ стѣмъ твоимъ
 таннамъ, и не наго твоего
 щѣтвїа сподобитисѣ :

Застѣпни спси помилуи и съ
 храни насъ бже твоею блгтїю.

Премѣдростъ. Възглашенїе.

Ико да под державою твоею
 всегѣ храними, и тебѣ славу
 възсылае, щѣ, и сиѣ стѣмъ
 дхѣ, и нѣ ипрно іввкн вѣко.

Пѣвщиже. Алмїнь. И поютъ.

Іерейже глаголю.

НИКТОЖЕ ДОСТОИ Ш
 СВАЗАВШИ СЯ ПЛО
 СКИМИ, ЖЕЛАНМИ И СЛАСТМ.
 ПРИХОДИТИ ИЛИ ПРИБЛИЖИ
 ТИСА, ИЛИ СЛОУЖИТИ ТЕБѢ
 ЦРЮ СЛАВЫ. ЕЖЕ БО СЛУЖИТИ
 ТЕБѢ, ВЕЛИКО И СТРАШНО И СА
 МЪМЪ НЕНЫ СИЛА. НО ШЕЛЧЕ
 НЕИЗРЕЧЕНАГО РАДИ И БЕЗМѢ
 РНАГО ТВОЕГО ЧЛБКОЛЮБИЯ, НЕ
 ПРЕЛОНО И НЕИМѢНО БЫМЪ СЕИ
 УЛБ, ІА РХІЕРЕН, НАМЪ НАРЕКСА

5

ислв

827 1199

СѢЛА ЖРГІА,

Н СЛѢЖЕНЫМ СЕА Н БЕЗКРѢВ
 НЫМ ЖРѢТВЫ СЩЕННОДѢИСТ
 ВІЕ ПРЕДАЛЪ ЕСИ НАМЪ . ЯКО
 ВЛАКА ВЪ СЛѢСКИХЪ . ТЫ БО
 ЕДИНЪ ГИ БЕ НАШ , ВЛѢСТВѢ
 ЕШИ НЕБНЫМИ Н ЗЕМНЫМИ ,
 ИЖЕ НА ПРѢЛѢ ХЕРЪВІМСКОМ
 ИЖДАНИ , ИЖЕ НА Д СЕРАФІМИ
 ГЪ , И ЦРЪ ІНЛЕВЪ , ИЖЕ ЕДИНЪ
 СТЪ Н НАСТЫХЪ ПОУНКЛАА .
 ТЕБЕ СВО МОЛЮ ЕДИННОГО
 БЛАГО И БЛАГОПОСЛАШАВЛАГО .

ѿ Ісѡ заѣстаго .

р. 41
10

призри на мѧ грѣшнаго и
непотребнаго раба твоего . и
оуисти ми душѣ и сердце , ѿ со-
вѣсти лукавья . и ѹдови
мѧ силою стаго твоего дѡха,
облечена блгтїю священствъ ,
престати стѣи твои сѣи за-
пѣ , священнодѣствовати
ство и прѣтвое твое тѣло и
ншю кровъ , ктееѣ бо прихѡдѣ
поклоу мою блю и ллоса
тѣ вѣ , дѣне ѿ братиши лиши
вого

СѢАА ХРГІА,

ТВОЕГО ѿ МЕНЕ, НИЖЕ ДА ѿРШ
НЕШИМА ѿ ѾТРОШКЪ ТВОИХЪ.
НО СПОДОБИ ПРИНЕСЕННО ТЕБѢ
БЫТИ МНОЮ ГРѢШНЫМЪ І НЕ
ДОСТОИНЫМЪ РАБОМЪ ТВОИМЪ,
ДАРОМЪ СИМЪ. ТЫ БО ЕСИ ПРИ
НОСАИ И ПРИНОСИМЫИ, И ПРИЕ
МАИ И РАЗДАВАЕМЫИ ХЕ БИ
НАШ. И ТЕБѢ СЛАВУ ВЪЗЫМА
ЕМЪ. СЪ БЕЗНАУАЛНЫМЪ ТИ
ЩЕМЪ, И ПРЪТЪМЪ И БЛАГЪМЪ.

сѣ Ісѡ за мѣстаго.

рѣка
11

и нѣ и прно и вѣ вѣки вѣко.

Діакои же вхоудитъ въ стын
штаръ и взем каділицу
съ думіа момъ, пришед къ
перю, и вземъ обкыное ка
диль в нїе ка дитъ стѣю
запезу окрѣтъ істлше все
нирел, глающе уломъ и
такостанетъ шлѣвѣю ег,
съ всѣкимъ клого мнїе

РКВ

СТАА МРГІА,
СТАВША В КВПѢ ГЛЮ КЪ СЕКѢ

ХЕРОУВІКЪ.

ЖЕ ХЕРОУВІМЪ ТАНИѢ
ОБРАЗУЮЩЕ. Н ЖИВО
ТВОРАЩОНЪ ЦИ ЗТЪЮ ПѢСНЬ
ПРИНОСАЩЕ. ВСАКЪ НИѢ ЖИ
ТЕНСКВЮ ШВЕРЗЕМЪ ПЕУАЛ.
ЯКО ЦРА ВСѢХЪ ПОЕМЛЮЩЕ,
АГГЛЕСКИМИ НЕВИДИМО ДАРО
НШСНДА УНИМИ. ЯЛЛНАДІА.

ИДЕТАСА СІЕ

ТЪ В ПРОСКО

сѣ Ісѣ злѣстаго .

рѣсг

12

прѣд ѿдѣшѣ дѣаконѣ скадн
лицею . и покладнѣ стѣла
всѣмѣ мѣлѣсѣ . Бѣ оцѣстн
мѣ грѣнаго , и помѣлн мѣ .
Глѣт кѣ іереею . Бѣ змнѣ вѣко .
Іеренже вѣзем аер , полагае на
лѣвѣ рамени дѣаконѣ глѣ .
Бѣ зѣ жѣ те рѣкнѣ вѣша вѣстѣла
и вѣлвнѣте га . Тѣ же стѣнѣ дѣ
скосѣ вѣзѣмѣ , вѣзлагѣ
на глѣвѣ смѣ , сѣ всѣ
кннмѣннѣем ѿ не ѣтѣ

Сѣа мѣгѣа ,

нмѣа въкоупѣ дѣаконѣ н
 кадѣлницѣ на ѣдннѣмъ прѣ
 стѣ. сѣмже стѣю чѣшѣ в рѣ
 ки въземѣ, нсходнтѣ сѣве
 ною сѣаною, предъ нѣдѣшнма
 снмъ лампадома двѣма. н
 твора великѣн въхо, глаш.

Да поманетъ васѣ гѣ въ всѣ
 въцѣтвѣн своѣмъ, всега ннѣ
 н поно н въ вѣки вѣкомъ.

Іеренѣже въходѣ глаголетъ

3
 ата князи вашѣ

с Ісѡ застаго.

рѣс 13

и въмѣтеса врата вѣунаа,
и възнидетъ црзь славѣ.

Діаконъ же глетъ. Бивенъ

градъ и въ нмагнѣ, въ гь
и гависа намъ.

Въше дже

діаконъ внѣтръ стѣмн двѣ

рмн, станетъ во оудесныхъ

и хотѣши іерею възнигнн,

глетъ къ немъ діаконъ тихо.

Да поманетъ гь въ іеренство
твое въ цртвѣи своемъ.

Діаконъ

Стѣла мѣргія,

Да помянетъ гь бѣ дѣаконъ
 ство твоє въ цѣтвѣн своємъ
 всегда ннѣ и проно і въ вѣки
 вѣкомъ. **Ноубо іерей поста**
влаѣтъ стоуѣю уашѣ на стѣнѣ
трапезѣ. стынже дискосъ
сѣнемъ съ главы дѣаконѣ,
поставлаѣтъ єго на стѣнѣ
трапезѣ. таже покрѣвцѣ
оубо сѣнемъ стаго дискоса и
ѣа уашн. полагаѣтъ на
запезы.

ЗАКСТАГО:

РКЗ 14

ЛЕВЪ ЖЕ ЗРАМЕНИ ДІАКОНОВЫ
ВЪЗЕМЪ, И ПОКАДНВЪ, ПО
КОНВАЕТЪ ИМЪ СТАА. ГЛА.

БЛГОБРАНЫ ІСЪСНФЪ,
СЪ ДРЕВА СНЕМЪ ПР҃УТОЕ
ТѢЛО ТВОЕ. ПЛАЩАНИЦЕЮ УН
СТОЮ ОБВНВЪ, БШНДМН ВЪ
ГРОЕЪ НОВЕ ЗАКРІВ ПОЛОЖИ

И ВЪЗЕМЪ КАДНАНИЦУ

РЖКУ ДІАКОНОВА

СТАА, Г. ГЛА

БЛГОВОЛЕН

рѣки

ВѢДА ЛЮГІА,

и да съзиждутся стѣны
іерусалима. тогда благово-
ли жрѣтвѣ правды, възно-
шенія и възсезжигаемая :
тогда възложѣ на олтарь
твой телца. И ѿдаѣ кади-
ницѣ, и ѿпхетивъ фелеснѣ,
и прѣклонивши гла, гласъ къ
тебѣ. Помани мѣ братъ
мою. Дѣла же к
тебѣ бѣ іере-
и твои.

Исѣ заже стаго .

рѣд 15

Таже и дїаконъ прѣклонивъ
и той главо держа вкупѣ и
сраръ зомла песты десница,
глетъ къ іерію . Помолнса

ѡ мнѣ влко стын . **Іеренже .**

Дхъ стын наидетъ на тѣ,
и сила вышна ѡсѣни тѣ .

И дїаконъ Самъ той дхъ

да послужитъ съ нами, въ
всѣ дни животѣ нашего .

И пакн тойже . Помани

мѣ влко стын . **Іеренже .**

рл

Стала ѱргіа

Да помянетъ та гь бѣше
црѣвѣн своемъ, всегда ннѣ
нпрно нвъ вѣкн вѣкшмъ.

И рекше. Амннь. Ицѣлова
десницѣ іерешевъ, неходитъ н
статъ на шешно мѣстѣ гле.

Исплѣни мтвы наша гви.

Опреложенныхъ утнхъ
дарѣхъ, гоу помолнмса.

Остѣмъ храмѣ семъ ннже
сѣ вѣрою благоговѣнїемъ н
зѣхо бжнмъ въходѣши

ТѢНЬ, ГОУ ПОМОЛИМСА.

ОНЪ СЛАВИТИСА НАМЪ ѿ ВЪ
САКОА СКОРЪБИ ГНѢВА ННОУ
ЖА, ГѢ ПОМЛИСА.

МѢТВА ПО
ПОСТАВЛЕНІИ НА СГѢ ЗАПЕЗЪ

БЖТВЕННЫ ДАРѢ.

НЕ ВСЕДЕЖИТЕЛЮ,
ЕДИНЕ СТЕ, ПРИЕЛѢ

ЖЕРТВѢ ХВАЛЕНІА. ѿ ПРИЗЫ
ВАЮЩИХЪ ТѢ ВСѢМЪ СРЦЕМЪ,
ПРИИМИ Н ѿ НАСЪ ГРЕШНЫХЪ
МОЛЕНІЕ, И ПРИНЕСИ КЪ СТОМУ

ЗЪ

ТВОЕМУ ЖРЪТЪВНИКУ, НѢД
 ВАННАСЪ, ПРИНЕСТИ ТЕКѢ Д
 РЫЖЕ Н ЖРЪТВЫ ДУХОВНЫА
 О НАШИХЪ СЪГРЕШЕНІИХЪ Н
 О ЛЮДСКИХЪ НЕВѢЖЕСТВІИ,
 Н СПОДОБИ НА СВРѢСТИ БЛГТ
 ПРЕ ТОВОЮ. ЕЖЕ БЫТИ ТЕКѢ
 БЛГОПРІАТНО Н ЖРЪТВѢ НА
 ШЕ, Н ВСЕЛИТИСЯ ДУХЪ БЛГТИ
 ТВОЕА БЖГОМУ ВЪ НАСЪ, Н ВЪ
 ПРЕДЛЕЖАЩИХЪ ДАРѢХЪ СИХЪ,
 Н ВЪ ВСѢХЪ ЛЮДЕХЪ ТВОИХЪ.

Вастѣпи спеси помлѣнн, н съ
храни нас бе твоею блгтїю.

Дне вѣсего съвершенна, ста,
мирна, н безгрѣшна, оуѣга
просимъ. **Аникъ. Поданги.**

Аггламирна, вѣрна, настѣ
вника, хранителя дшамн
тѣлѡ нашнм, оуѣга просимъ.

Аникъ. Поданги. Млти н
оставленїа грѣхѡмъ н пре
грѣшенїемъ нашнмъ, оуѣга
просимъ. **Аникъ. Поданги.**

ДѡБРЫХЪ И ПОЛЕЗНЫХЪ ДѢЛАМЪ
НАШИМЪ, И СЪМИРЕНІА МІРЪ,
ѸГА ПРОСИМЪ. **Анѣ. Поданъ гн.**

ПРОУЕЕ ВРЕМЯ ЖИВОТА НАШЕ,
ВЪ МІРѢ І ПОКАЯНІИ СКОУАТИ,
ѸГА ПРОСИМЪ. **Анѣ. Поданъ гн.**

ХРІАНИСКИА КОНУНИИ ЖИВО
ТА НАШЕГО, БЕСЪРЪТНЫ, НЕПО
СТЫДНЫ МИРНЫ, И ДОБРАГО
ѸВѢТА, И ЖЕНА СТРАШНЕМЪ
СЪДНІЩИ ХВѢ, ПРОСИМЪ. **Анѣ.**

ПОДАНЪ ГН. **П**РТОУЮ УТВЮ

Съ Ісѡ за хстаго.

рлс 18

и превлєнѣю слянѣю влущѣ
нашѣ бцѣ, и прно двѣ марію.
сѣ всѣмн стмн поманѣвш,
самн се кѣ и дрѣг дрѣга, и кес
жнвѣ нашѣ хѣ еѣ предадн.

Анк. Феѣ гн. Бѣглашені.

Шедрѣтѣми єдинороднаго
сна твоего, снмже кавенѣ
єси, сѣ прѣтѣмѣ и кѣгнѣмѣ и
жнвотворѣщнм тн дѣхом,
и нѣ и прно и вѣ вѣкн вѣко.

Аи. Амнн. Іерѣ. Мнр всѣм.

Стала мѣрѣя,

Ликъ. И съ дѣхо твонъ. Діако.

Бозлюбимъ дръгъ дръга, да
ѣдино мышленіе исповѣмы.

Ликъ. Ѡца сна истго дѣха,
трцѣ ѣдиносоущнѣю, и нера
здѣлнѣю. И ѣко іерей поклон

са, г. глаше г. възлюблѣ
та ги крѣпости моѣ, гѣ
оутврѣжденіе моѣ, и прикѣ
жнице моѣ. Цѣлоуетъ стала

тако іакоже сѣ покровенны
прѣвѣе врьхъ стго діскоса.

с Ісѡ змѣстаго .

рѣз 19

таже в рѣхоу стѣмъ уаши . н
краи стѣмъ запезы пресоко .
аще ли бждатъ сщеникѡ
два или множае . то и ѡни
цѣлѣются въси съ настоау
лемъ . настоауе же глетъ .
хс посре дѣ насъ . И ѡвѣщае
цѣловавши . И естъ и бѣде .
Такожде і діакони аще бѣдѣ
два или г . цѣлѣю сѡрр еди
дрѣгаго і себе в лице то глаюш
еже и ересъ : **З**

рлн

Стла мргіа

Такожде и діакон покланя
етса, иже на амвонѣ. и цѣ
луетъ сора свой и деже есть
кртлообраз. и тако възгла
шаетъ. Двери двери премж
дростію възимѣмъ. И лик.

Исповѣданіе вѣры.

Вѣрю в единого ба,
шца вседржителя,
творца небу, и земли, видн
мыже вьсѣм, и невидимы.
И вь единого га іу ха, сна

ѿ Ісѡ за хѣстаго .

рлв 20

БЖІА ЕДННОРОДНАГО, ИЖЕ ѿ
ѿЩА РОЖЕННАГО ПРЕЖЕ ВСѢХЪ
ВѢКЪ . СВѢТА ѿ СВѢТА, БѢ
ИСТИННА, ѿ БѢ ИСТИННА .
РОЖЕННА А НЕ СЪТВОРЕННА ЕДИ
НОСЖЩНА ѿЩЕ, ИМЖЕ ВЪСА
БЫША . НАСЪ РАДНУЛКѡХЪ,
И ЗА НАШЕ СПСЕНІЕ СЪШЕШАГО
СЪ НБЕСЪ, И ВЪ ПЛЪТНВШАСА
ѿ ДУХА СТА, И МАРІА ДВЫ, И
ВЪУЛУШАСА . РАСПѢТАЖЕ ЗА
НЫ, ПРИ ПОНТѢТЪ ПИЛАТѢ .

исча баша .

СѢЛА МРГІА,

И ЗАДАВША, И ПОГРЕКЕННА, И
 ВЪСКРША ЗЕТІИ ДНЬ ПО ПИСА
 НИИ. И ВЪШЕДША НА НЕСА, И
 СЪДАЩА ОДЕСНЮЩА, И ПА
 КИ ГРАДЪЩА СЪ СЛАВОЮ, СЪДІ
 ТИ ЖИВЫМЪ, И МЕРТВЫМЪ,
 ЕГОЖЕ ЦРТВІЮ НѢСТЬ КОНЦА.
И ВЪ ДХА СѢЛА, ГА, ЖИВОТВО
 РАЩАГО, ИЖЕ ШЩА НЕСХОДА
 ЩА, ИЖЕ СЪЩЕМЪ, И СНОМЪ
 СЪ ПОКЛАНЯМА, И СЪ СЛАВИ
 МА, ГАЛГОДАВШАГО ПРРКИ.

С ІСЪ ЗАСТАГО.

рѣма

ІЗЪ ЕДИНУ СТЬЮ СЪВѢРНУЮ, Н
АПЛІКУЮ ЦРКОВЪ. ІСПОВѢДЮ
ЕДИНО КРЩЕНІЕ ВЪ ОСТАВЛЕНІ
ГРѢХѢВЪ. ЧЮ ВЪСКРЕШЕНІЕ
МЕРТВЫМЪ, Н ЖИЗНИ КАЖДА
ШАГО ВѢКА, АМИНЬ :

ПОСКОУАНИИЖЕ СТО СУМБОЛ.
ВЪГЛАШАЕ ДІАКО ВЕЛЕГЛАСНО.

СТАНѢМЪ ДОБРѢ, СТАНѢМЪ
СЪЗАХОМЪ. ВЪНМѢМЪ СТОЕ
ВЪЗНОШЕНІЕ СЪ МІРОМЪ ПРИ
НОСИТИ. АНЪ. МАТЬ МІРЪ,

ЖРѢТВА ХВАЛЕНІА. И ѿбо іере
 снемъ аеръ съ стыхъ даровъ
 глѡ. Сты бѣ, сты крѣпкѣи,
 стынъ бессмртнынъ, помлѡи
 насъ. И того ѿбо цѣловѡвъ
 ѡлагаетъ на мѣсто свое.
 діакъ же поклонсѡ, въходѣи
 въ стынъ ѡлтаръ. и съпрайтѣ
 стъ стылѡ покрѡвцѣ съ аеро
 и полагаютъ ихъ на стѣнѣ
 запезѣ. іере же възглашѡ.
 Благодать гѡ нашего іу хл,

с Ісѡ змѣстаго .

рѣмг 22

І любокѣ ба и ѡца . и приуа
стїе стго дха, бѣди со всѣмн

вами . **Анк .** Исѡ дхо твои .

Іерей . Горѣ имѣнмѣ срца .

Анк . И мамы къ гѡ . **Іерей .**

Благодаримѣ га . **Анкѣ .**

Достойно и правено е, покла
натн ѡцѣ енѡ и стмѡ дхѡ,

трци єдиносѡщнѣи и нера

здѣлнѣи . **Таже іерей прѣ**

клонѣ сн главоу

молтѣж снѡ вѣ тлн .

ОСТОИНО И ПРАВЕНО
 ТЕБЕ ПѢТИ, ТЕБЕ
 БЛАГИТИ, ТЕБЕ ХВАЛИТИ, ТЕБЕ
 БЛАГОДАРИТИ, ТЕБЕ ПОКЛА
 НАТИСА НА ВЪСАКОМЪ МѢ
 СТѢ ВЛУЕСТВІА ТВОЕГО, ТЫ
 БО ЕСИ БЪ, НЕИЗРЕЧЕНЕНЪ, НЕ
 ДОВѢДОМЪ, НЕВИДИМЪ, НЕ
 ПОСТЫЖИ, ПРНО СЫН, ТАКОЖЕ
 СЫН, ТЫ НЕДИНУАДЫН ТВО
 СНЪ, И ДУХЪ ТВО СТЫ. ТЫ Ш НЕ
 БЫТІА БЫТІЕ НА ПРНЕ ЕСИ,

ѿпадшихъ вѣставилъ еси
 пакн и не ѿступилъ еси всѣ
 творѣ, додеже насъ на нѣса
 възвелъ еси. и цртво твоѣ
 даровалъ еси еждоуще, ѿ
 снхъ всѣхъ, благодаримъ тѣ
 и единороднаго твоего сна,
 и дха твоего стго, ѿ всѣхъ
 ихъ же аще вѣмы, и ихъ же не
 вѣмы явленныхъ и не явле
 нныхъ благодаримъ ии бывши
 на насъ. благодаримъ тѣ

и

и ѿсла́жеѣ сеи, ю́же ѿ рѣкъ
 на́шихъ приа́ти сподо́бил
 еси, аще и престо́аѣтѣ тебѣ
 ты́сяща аггълъ, и тма́ми
 а́рхаггълъ, хероу́вими, и сера
 фі́ми, шестокры́латаа,
 многоу́нтаа възвыша́ю
 щалса перна́таа. **Въглаше.**
Пове́днью пѣснь, пою́ще,
 воію́ще, възыва́юще и глаю́
 ще. **Ангъ.** **С**тъ стъ стъ гъ
 савасѣ. **И**сплѣни небо и земля

славы е҃го сѡс анна въ вы
шнихъ. блвенъ градынъ въ
нма҃гне сѡс анна въ вышнихъ.

Діаконъ же въземъ стоу҃ю
сѡздѡу҃ съ стго діскоса и
творитъ кр҃та образъ верхѡ
е҃го, і отирае краи о нлантон,
и цѣловавъ ю полагаетъ
съ въздохомъ. та же прихѡ
дитъ, и станетъ на деснѣи
странѣ и въземъ ршѡдѡ въ
рѡцѣ и омаховѡетъ тихо

съ всѣмъ вниманіемъ,
 и заховѣхъ стѣхъ дарѣ,
 ꙗко не състи мѣхамъ. ни
 иномъ убогомъ таковомъ.
 аще же не стѣ рипиди творѣи се
 съ единымъ покровце. иереже

преклон мѣса.

Сѣмн и мѣ блже

ными силами блко

уколюбѣе, въпѣемъ, и глемъ,

стѣ еси и прѣт, ты и единою а

ды тво снѣ, и дхъ тво стѣ.

стѣ еси и престоу, и велико
 лепнаа слава твоа, иже
 миръ твой тако възлюбил
 еси, якоже сна твоего еди
 породнаго дати, да всаки
 вѣрванъ к нему непогибнетъ,
 но да има животъ вѣчны.
 иже пришедъ и все еже о на
 съмотреніе исплѣтнѣвъ, въ
 ношѣхъ вниоже предаанъ быва
 ше, паучеже самса предааше
 за мѣрскіи животъ, пріемъ

Хлѣбъ въ стѣла своѣа, и пре
 ытыѣа и непорѣчныѣа рѣчи,
 благодаривъ и кланявъ шти,
 преломивъ, дааше стѣмъ
 своимъ ѡучко и апло рекъ.

Тѣже преклонъ главу съ ѡми
 леніемъ. и възвигъ десницю
 свою. и показуетъ на стѣ
 хлѣбъ и блаветъ его гла
 съ възгласеніемъ.

Пріймѣте и ядите, се естъ
 тѣло мое еже за вы ломимое

с Ісѡ за мѣстаго .

рѣна
26

въ ѡставленіе грѣхѡвъ .

Ангъ . Амннъ . Діаконже

показуетъ стго діакоса

сраремъ трѡма прѣсты де

сныа рѣкн . іеренже въ тѣн .

Такоже нѣашѡ поверн гла .

Та пакн въздвиг десницѡ

свою настѣю ѣашѡ нѣавладе

гла , съ възгашеніемъ .

Пѣнте ѡ неа всн , се ест крѣв

моа новаго завѣта еже за

вы нѣ замнѡгн нѣзлѣаема ,

н д

ТВОЯ ѿ ТВОИХЪ, ТЕБѢ ПРИ
НОСАЩЕ, ѿ ВСѢХЪ НЪ ЗА ВСА.

ДНѢ. ТЕБѢ ПОЕМЪ, ТЕБѢ БЛВНЪ,
ТЕБѢ БЛАГОДАРИМЪ ГИ, И МЛНМ
ГНСА БѢ НАШЪ. ДІАКОНЪ

ѿЛАГЛЕТЪ РПІДЪ. ПРЕЛОЖЪ
РЖЦѢ КРТА ОБРАЗНѢ, Н ПОД
ЕМЪ СТЫН ХЛѢБЪ Н СТЪЮ УА
ШЪ СВЪЗКЪ ПЛѢТЪ НХЪ, Н ПО
КЛОНСА ѿМНЛЕННѢ. АЩЕЖЕ
БЖДЪТЪ ДВА ДІАКОНА. ТО
ЕДННЪ, ѿ ЕДННЫМЪ СТРАНЫ

СѢЛА МРГІА,

СѢЛА ЗАПЕЗЫ ПОДСМЕТЪ
 СѢЛИ ДІСКОЕЪ. ДРУГІИЖЕ ІЮ
 ДРУГІА СТРАНЫ ПОДСМЕТЪ
 СѢЮ УАШЪ. Н СЪБЛЖАЮТЪ
 ВЪ КЪПЪ. ІЕРЕЙЖЕ ПРЕКЛОНИ
 МОЛНТЪСА.

ЩЕ ПРИНІСІ ТЕБѢ
 СЛОВЕСНЮ СІЮ Н БЕЗ
 КРЪВНЮ СЛЪЖЕЪ. Н ПРИСІ,
 Н МОЛНСА, І МИЛНСА ДѢМ,
 ПОСЛІ ДХЪ ТВО СѢЛИ НА НІ,
 Н НА ПРЕЛЖАЩА ДАРН СІА.

с Ісѡ заѡстаго.

рне
28
зрѣ

Подоблетъ вѣдати ꙗко е҃га
бждетъ былъ теплъ стын
а҃гнецъ на заколенїи и о҃бра
шенъ въ знакъ, да не помо
крѣтса ѡ долѣ поднїмъ.
зде подоблетъ превратити
е҃го пакн да бжде кр҃то горѣ.
и тако творити призыванїе
стаго д҃ха на стыми дары.
Таже приходнтъ дїаконъ
близъ къ іерею и покланѣю
са ова, г, престого записю,

МЛАЩЕСА ВЪ СЕБѢ И ГЛЮЩЕ-

ПИ ИЖЕ ПРЪТЪИ ДЪХЪ ВЪ
ЗЕТИИ УАСЪ АПЛѠМЪ

ПОСЛАВЪ, ТОГО БЛГЫИ НЕ Ѡ
ИМНІ Ѡ НАСЪ . **Стіхъ .**

СРЦЕ УНЕСТО СЪЗНАЖИ ВЪ МНѢ
БЕ, И ДЪХЪ ПРАВЪ ОБНОВИ ВЪ
ЗБОБѢ МОЕЙ . **ГНН: ПАКН СТ .**

НЕ ѠВРЪЗНИ МЕНЕ Ѡ ЛИЦА ТВО
ЕГО, И ДЪХА СТГО ТВОЕГО НЕ Ѡ
ИМНІ Ѡ МЕНЕ . **И ПАКН . ГН**

ИЖЕ ПРЪТЪИ ДЪХЪ ВЪ ЗЕТИИ :

с Ісѡ заѡстаго.

РНЗ
29

Тажє главѹ поклонѣ дїакѡ,
и показѹа съсрарѣмъ стѣ
хлѣбъ въ тѣн. Бл҃вн бл҃ко
стѣ хлѣбъ. Іерѣнже въ зѡнѣ
рѡкѹ, знаменне г стѣа дары
гла. И сътвори ѡбѡ хлѣбъ
съ ѹтноѡ тѣло хѡ твоѡго.
Дїаконъ. Амннѣ. И пакн
дїаконъ. Бл҃вн бл҃ко стѣю
ѹашѡ. Іерѣнже бл҃вн гла.
И еже въ ѹашн сѣн ѹтноѹю
козѣ хѡ твоѡго. Дїаконъ.

Стѣла мѣрѣя,
 ѿмнѣнь. И пакы дѣаконъ,
 показѣа н ѡбѡа стѣла, глѣ-
 блвн блко н ѡбѡа. Іеренж
 блвлѣа ѡбѡа стѣла глѣт.
 Преложнѣа дѣхомъ твоимъ
 стѣимъ. Дѣаконъ. ѿмнѣнь.
 ѿмнѣнь. ѿмнѣнь. И главоу
 поклон дѣако іерешвн, н рекъ.
 Поманн ма блко стѣ грѣ-
 шнаго. Іеренже блвлѣетъ
 его рѣкою глѣ. Поманетъ
 та гъ еъ въ црѣтн своемъ,

с Ісѡ заѡстаго .

рнѡ
30

вѡсегдѡ ннѣ нпрно нввкн
вѣкомѡ . Діаконѡ же рекъ .
Амннѡ . Преходнтѡ на немѡ
же прѡвѣ столше мѣстѣ , вѡ
земѡ рпидѡ , ѡмѡхѡетѡ стѡа
іакѡже нпреже . ащеже естѡ
дрѡгін діаконѡ тѡ едінѡ
каднтѡ дрѡгін ѡмѡхѡетѡ
стыѡ дары . ащеже едінѡ
тоуію , тѡ полагаѡ рпидѡ , н
взе кадиннцѡ съ думіамѡ .
Іерен преклонн гла мленѡ .

КОЖЕ БЫТИ ПРИУ
 ЩАЮЩИМСЯ, ВЪ ЗЕ
 ЗВЕНІЕ ДША, ВЪ ОСТАВЛЕНІЕ
 ГРѢХѠВЪ, ВЪ ОЩЕНІЕ СѢГО
 ТВОЕГО ДУХА, ВЪ ИСПЛЪНЕНІЕ
 ЦРТВІА НЕНАГО, ВЪ ДРЪЗНО
 ВЕНІЕ ЕЖЕ КТЕБѢ, НЕ ВЪ СЪДЪ,
 ИЛИ ВЪ ОСЪЖДЕНІЕ. ЕЩЕ ПРИ
 НОШЕН ТИ СЛОВЕСНОЕ СІЕ СЛЪЖЕ
 НІЕ, О ИЖЕ ВЪ ВѢРѢ УСОПШИ
 ПРЕЩЪ, ОЩЪ, ПАТРИАРХ, ПРРК,
 АПЛЪ, ПРОПОВѢДНИ, ЕУЛИСТ,

Съзвѣстаго.

рѣд
31

мѣуеникъ, исповѣдникъ,
постникъ, и ѿ всако дши пр
венѣи въ вѣрѣ скоуавшоса.

Дѣаконъ оубо кадитъ стѣю
запезоу окрѣтъ и вѣсъ стын
ѿлта. іеренже възгласае.

Израднѣи прѣтѣи ѿтѣ, пре
бавеннѣи славнѣи влѣци
наше бци и прно дѣѣ маріи.

Анкъ поѣтъ.

Остѣнно естѣ ѿко въ
истиннѣ блжнѣи тѣѣцѣ,

127
128
СѢАА МРГІА,

ПРНО БЛАЖЕННЮ, И ПРЕНЕПО
РОУНЮ И МТРЕ БА НАШЕГО.

УТНѢИШЮ ХЕРОУВІМ, И СЛА
ВНѢИШЮ БЕЗРАССЖДЕНІА
СЕРАФІМЪ, БЕЗНСТАѢНІА БА
СЛОВО РОЖЪШЮ, СЖЩЮ БЦУ
ТЕБЕ ВЕЛНУАЕ. **Илі праникѣ.**

**ДІАКО ПОМНИАЕ И ДІПТУХА
СНРѢУЪ ПОМѢННИК О ЖИВЫ
НОУСѢПШИХЪ ИХЖЕ ХОЩЕТ.
ІЕРЕНЖЕ ПРЕКЛОСА МОЛНТ**

СА ВЪ ТАН .

ѲѲѲ злѣстаго.

рѣг 32

ѲГО ІѠАННА ПРРКА
ПРТЕУА, Н КРГЛА.

СТЫХЪ Н ПРХВАЛНЫХЪ АПЛЪ.

СТГО **НМК** БГОЖЕ Н ПАМАТЬ

СЪВРЪШАЕМЪ, Н ВСѢХЪ СТЫХЪ

ТВОИХЪ, НХЪЖЕ МАТВАМИ

ПОСѢТИ НАСЪ БЕ. Н ПОМАНИ

ВСѢХЪ ПРЖДЕ УСѠПШИХЪ Ѡ

НАДЕЖИ ВЪСКРСЕНІА ЖИВОТА

ВѢУНАГО. **ЗДЕ ІЕРЕЙ ПОМИ**

НАЕТ НХЪЖЕ ХОЩЕТЪ ЖИВЫХЪ

Н ОУМЕРШИХЪ. Н ПѢЕТЪ.

І В

Handwritten notes in a cursive script, likely a commentary or liturgical text, written in a later hand than the main text.

О спсєніи посѣщеніи ѡста
 вленіи грѣхѡвъ раба бжїа
 Імк. **Ѡзмєршиже глєтъ.**

О покон ѡставленіи дшїа
 раба твоего. **Имѡ рекъ,**

На мѣстѣ свѣтлѣ, ндеже
 ѡбѣже пєчаль и въздыха
 нїе оупѡкон ихъ бє нашъ:
 нѡпокон ихъ, ндеже прїсѣ
 щлєтъ свѣтъ лицѡ твоего.

Еще мнѣ тѡ, помани ги въ
 сѡко епїстѡва православнои,

набо
 павл
 ермїи
 яан
 бачини
 бачини
 рнїанн
 пєвнїа, пємнїа

Свѣтлора
 вѣтлора
 вѣтлора
 вѣтлора

ПРАВО ПРАВДИ СЛОВО ТВОЕ
 ИСТИННО. ВСАКОГО ПРЕЗВУ
 ТЕРСТВА ЕЖЕ О ХЪ ДІАКОСТВ,
 И ВСАКОГО СЩЕННАГО УИНА.
 ЕЩЕ ПРИНѡСИМЪ ТЕБѢ СЛОВЕ
 СНОЕ СІЕ СЛУЖЕНІЕ, ѡ ВЪСЕЛЕН
 НІИ ѡ СТѢИ КАДОЛНУЕСТѢИ
 И АПЛАСТѢИ ЦРКВИ. ѡ ИЖЕ
 ВЪ УИСТОТѢ И УЕСТНѢИ ЖИ
 ТІИ ЖИВѡЩИ. Ѡ ВЕЛИКОМЪ
 КРАЛИ НАШЕМЪ **ИМА РѢКЪ,**
 ѡ ВЪРНѢШИ ХРТОЛЮБИИ

125

СѢА КРГІА,

ГСПРЕН ПАНШВЪ НАШНХЪ, Ш
ВСЕН ПОЛАТЪ НШ ВОИИСТВЪ
НХЪ. ДАЖДЪ НМЪ ГИ МИРНО
ЦРТВОВАТИ. ДА НМЫ ВЪ ТИ
ШИНЪ НХЪ ТИХО Н БЕЗМОЛ
ВНО ЖИТІЕ ПОЖИВЕМЪ ВЪ ВСА
КОМЪ БЛГОУТИН, НУТОТЪ.

**ДІАКОНЪ ОУБО ОБРАЩСА КЪ
ДВЕРЕ СТО ШАТРА ДРЪЖА
СЪРАР КРАИМИ ПЕРСТЫ. ИГЛЕ.
И ВСЪХЪ Н ВСА. АНКЖЕ ПОЕ.
И ВСЪ І ВСА. ІЕРЕН ВЪГЛАШЛЕ.**

ѿ Ісѡ захстаго.

125 34

Въ первы помани ги еппа
нашего, **Има рекъ**, вгоже
дарѣи стым твоимъ црква,
въ мнрѣ цѣла, уестна, здра
вѣемъ длъгоднѣствѣюща,
право праваша слово твоѣа
истинны. **Діаконже глет.**

Имакъ, Преосщеннаго еппа,
и ѡ приносящи стымъ дары
снѣ благоговѣннѣише іерен,
Имак. И ѡ спсѣніи великого
кралѣа нашего, **Има рекъ**

І Д

И ѿгохраннмхъ гспрен па
 ншвъ нашнхъ · н ѿвѣсѣхъ
 н завѣсѣ · **Анкъже поетъ ·**
И ѿвѣсѣхъ н завѣсѣ · Діакъ
поминаетъ поменникъ о
живыхъ · іерейже преклонь
молтъсѣ ·

Помани ги града
 сего внемже живе,
 н въсѣакого града н сѣанъ, н
 н же вѣрою живѣщн въ нн ·
 помани ги плавающнхъ,

с Ісѡ злѣстаго .

35
рѣчѣ

пѣть шествоу́жшихъ · бола́
щи́хъ, стра́жжши́хъ, и́ спсе́
ніа́ ихъ · помани́ ги плодо́
носѣ́щи́хъ и́ добро́ дѣ́ющы́хъ
въ стѣ́хъ твои́хъ цркви́хъ,
и́ помни́ающы́хъ ни́щаа, и́
на вѣ́хъ насъ ма́ти твоѣ
нн посланіе: **възглаше́ніе ·**

И да́ждь на́мъ е́дннѣ́мн
о́усты, и́ е́дннѣ́мъ ^{Д. м.} срце́ сла
вити́ и́ възспѣ́вати прѣ́тно,
и́ вели́ко лѣ́пое и́ма́ твоѣ,

Стѣла мѣргіа,

ѡца и сѣна и стго дѣха, и ннѣ
и прно и въ вѣки и вѣкѡмъ.

Анѣ. Амннѣ. Бѣглашеніе.

И да бѣдѣтъ мѣтн, вели
каго бѣа и сѣпа нашего іу
хѣ съ вѣсѣмн вѣмн. **Анѣ.**

И съ дѣхомъ твоимъ. **Діакѣ**

прнѣмъ времѣ ѡ іерѣа, и нз

шѣдъ ставъ на ѡбѣиномъ

мѣстѣ, гѣтъ. Бѣсѣ стѣла

поманѡвше, пакн и пакн

мнромъ гоу помолнмѣа.

с Ісѡ заѡстаго .

рѡа 36

Ди́къ . Гн̄ помлоуӣ . **О** пре
несенны̄ и осщенны̄ утны̄х
дарѣхъ , гоӯ помолнмса .

Ико да у яколюбецъ бѣ на,
пріем̄ и въ стын̄ и пренены̄
и мыслныӣ своӣ жрътовнӣ .

въ боню̄ благоууханіа̄ дх̄о
внаго , възнизпослетъ нам̄
бжтвенноӯю бгть и даръ
стаго̄ дх̄а помолнмса .

О изгавнтиса на ѿ вса̄
коа̄ скорбӣ гнѣва̄ и ноӯжа̄

РОБ

СѢАА МРГІА

ГОУ ПОМАНМСА • ІЕРЕНЖЕ ПРЕ

КЛОНЬ МАНТСА •

ПЕВЪ ПРЕЛАГАЕМЪ ЖИ
ВОТЪ НАШЪ ВЕСЪ И
НАДЕЖА, ВАКО УЛКОЛЮБУЕ,
И ПРШЕНМЪ И МАНМСА И МИ
ЛНСА ДЪЕМЪ, СПОДОВИ НАСЪ
ПРИУАСТНТНСА НЕНЫ ТВОИ
И СЪАШНЫХЪ ТАНИЪ, СЕА СЩЕ
ННЫА И ДХОВНЫА ЗАПЕЗЫ,
СЪУНСТОЮ СЪВЪСТІЮ, ВЪ ОСТ
ВЛЕНІЕ ГРѢХѠВЪ, ВЪ ПРОЩЕНІЕ

прегрѣшенїи, въ оубиенїе дѣх
ста, въ наслѣдїе црѣтвїа нбна
го, въ дерзновенїе еже к тебе,
не въсждїи ли въ оубиенїе.

Вастжпн спсн помлунї, н
схрани на ке твоею блгті.

Дне въсего съврѣшенна, ста,
мїрна, н безгрѣшна, оубїа
просїмъ. **Анкъ. Поданїи.**

Аггла мїрна, вѣрна, настѣ
вника, хранителя дшамъ
н тѣлѡ нашн, оубїа просїмъ.

МѢТН НѢ ОСТАВЛЕНІА ГРѢХѢ
 НѢ ПРЕГРѢШЕНІЕМЪ НАШИМЪ,
 ОУ́ГА ПРОСИМЪ. **Д**ѢВЕРЫХЪ НѢ
 ПОЛЕЗНЫХЪ ДШАМЪ НАШИ,
 НѢ СЪМНРЕНІА МІРѢ, О́ГА ПРОСИ.

ПРОУЕЕ ВРЕМѢ ЖИВОТА НА
 ШЕГО, ВЪ МІРѢ НѢ ПОКАЯНІИ
 СКОУАТИ, ОУ́ГА ПРОСИМЪ.

ХРѢТІАНСКЫА КОНУИНЫ ЖИ
 ВОТА НАШЕГО, БЕЗСТРАСТНЫ,
 НЕПОСТЫДНЫ МИРНЫ, НѢ ДО
 КРАГО СВѢТА, НѢЖЕ НА СЪЗАНѢ

с Ісѡ злѣстаго .

рѡс 38

сждѣнѣи хвѣ просѣмъ .

Съѣднѣнѣе вѣры ѿ прѣдѣ
стѣе стго дха ѿспросѣвшѣ
самѣ себѣ ѿ друугъ друугъ,
ѿ вѣсѣ животъ нашъ хоу
боу предадѣмъ . **Анѣкъ .**

Тѣбѣ гн . Възглашенѣе .

ѿсподобѣ насъ вѣко, съ
дерзновѣнѣемъ ѿосѣженно
смѣти прѣзываетѣ тебѣ
нѣнаго ба ѡца ѿ глатѣ .

Людѣе .

ѸЕ НАШЪ ИЖЕ ЕСИ НА
 НЕСЕХЪ, ДА СТИТСА
 ИМА ТВОЕ. ДА ПРИИДЕ ЦРЬТВО
 ТВОЕ, ДА БЖДЕ ВОЛА ТВОА,
 ЯКО НА НЕСИ, И НА ЗЕМЛИ.
 ХЛѢБЪ НАШЪ НАСЫЩНЫИ, ДА
 ИЖЕ НАМЪ ДНЕ. И ОСТАВИ
 НАМЪ ДѢЛГА НАША, ЯКОЖЕ
 И МЫ ОСТАВЛЯЕМЪ ДѢЛЖНИ
 КСѢМЪ НАШИМЪ. И НЕ ВЪВЕ
 ДИ НАСЪ ВЪ ИСКОУШЕНІЕ, НО
 ИЗБАВИ НАСЪ ѿ ЛЖКАВАГО.

с Ісѡ злѣстаго.

103³⁹

Іерей. ꙗко твоє єсть цртво
и сила и слава ѡца и сна и
стго дха, нинѣ и прно и въ
вѣки вѣкѡ. **Анкъ. Амнн.**

таже. Миръ вѣсѣмъ. Анкъ.

И съ дхо твоимъ. Діаконъ.
Главы ваша гви преклонитъ.

Анкъ. Гекѣ гн. Іерей пре
клонъ мантса.

Блгодаримъ тѣ црю
невидимын. иже
ненщетною твоею силою,

ВСАЧЕСКАА СЪДѢТЕЛСТВОВА
 ЕСИ, ИМНОЖЕСТВОМЪ МЛТН
 ТВОЕА ѿ НЕСОУЩИ ВЪ БЫТІЕ
 ВСА ПРИВЕДЪ. САМЪ ВЛКО СЪ
 НЕСЕ ПРИЗРИ, НА ПРЕКЛОШАА
 ТЕБѢ ГЛАВЫ СВОА, НЕБО ПРѢ
 КЛОНИША ПЛОТН И КРОВИ,
 ИЖ ТЕБѢ СТРАШНОМУ БОУ.
 ТЫ ОУБО ВЛКО ПРЕЛЕЖАША
 ВСѢМ НА ВЪ БЛГОЕ ИЗОРАША
 КОЕГОЖО ВЪ СВОЮ ПОТРЕБОУ,
 СЪ ПЛАВЛЮЩИМН СЪПЛАВАН.

пѣть шествоуѣшимъ, съ
пѣтьшествоуѣи, бѡлащнх
нѡцѣлн, вѣру дѡшн телесъ.

Възглашеніе. Благодѣтнѡ

нѡщедрѡтамн нѡлѡлюбїе

ѣдннорѡднаго твоего сна

съ ннмъ же бавен ѣсн съ прѣты

н бѣгнмъ н живѡтворѡщн

тн дѡхомъ, нннѣ н прѡно, н

въ вѣкн вѣкѡмъ. **Анѡсъ.**

Амннъ. Іерей прѣклѡнъ

МОЛНТЪСА.

СѢЛА ХРГІА ;

ВЪЗНИ ГИ ІУ ХЕ БЖЕ
 НАШЪ, ѿ СТГО ЖИ
 ЛИЩА ТВОЕГО, И ѿ ПРТОЛА
 СЛАВЫ ЦРТВІА ТВОЕГО, И ПРІН
 ДИ ВЪ БЖЕ ѿСТІТИ НАСЪ. ИЖ
 ГОРЪ ѿЦОУ СЪСЪДАНІИ ЗДЕ
 НАМЪ НЕВИДИМО СЪПРЕКЫВА
 ЖИ, ИСПОДОБИ ДРЪЖАВНОЮ
 ТИ РЖКОЮ ПРЕПОДАТИ НАМЪ
 ПРѢТАГО ТѢЛА ТВОЕГО, И Т
 НЫА КРѠВЕ, И НАМИ ВЪСЪМЪ
 ЛЮДЕ: **ТАЖЕ ПОКЛАНЯСА**

ѣ Ісѡ злѣстаго .

рпа 41

Іерен, и діаконъ такоже на
немже стоитъ мѣстѣ глѡ
ше в танг . Не оцѣсти ма
грѣшнаго, и помлоуи ма .
Іерен же цѣлоуетъ Запезоу .
такоже и людїе всѣ съ благо
говѣніемъ покланяются .
егдѡ оузритъ діаконъ іерен
престирающе рѣки, и прикла
сающася стмоутѣлоу . къ
сже сътвори ти стое въ зно
шенїе . въ зглашаетъ .

К Г

Стѣла мѣрѣя ,

вѣнчѣмъ . Іерейже възно
слѣши стѣн хлѣбъ, възлаша .

Стѣла стѣмъ . Анкѣ .

Единъ стѣ единъ гѣ іу хс
въ славоу боу ѿцоу аминь .

Тѣже пою лица кинаникон
дню или стмоу . и діаконъ
опоясаетъ сѣраремъ своимъ
кѣто ѿбразно, и възходитъ
въ стѣн ѿлтаръ и ставше
ѿ десноу ю іереа дрѣжащаго
стѣн хлѣбъ, галголетъ .

с Ісѡ заже стаго .

рпг 42

Раздробенъ яко стынъ хлѣбъ .

Іеренъ же раздробленъ и на те

тыри части съвнмліемъ

и блгоговніемъ , гла .

Разраблаетса и раздѣла

етса агнецъ бжїи снъ шѡтъ ,

разраблает и нераздѣлае ,

иже вѣсегидомъ , и никога

же скончаваемъ . но прнча

щающася емоу ошлѣ .

Образовленїи стго агнца .

Подобаети вѣдати сїиеревъ ,

спн

к д

ꙗко раздрабляюще стѣин
 агнецъ · полагаются члсти
 крѣпкимъ знаменіемъ долѣ
 къ стѣмѣу діскосоу , заклѣ
 ніемъ же горѣ , ꙗкоже прѣжде
 ега заклѣлашеса . **ІО**, ѿ ꙗко,
 полаган на вышнѣи стѣанѣ
 стѣа діскоса . **ХС**, же, ѿ долѣ .
 а ѿ стѣа потіра , **НН** . **КА**, же,
 ѿ лѣвыа страны . **ІО**, же
 члсть възє исплѣнѣн стѣю
 члшѣ . **ХС**, же члстѣ раздраблѣ

сщѣнникѡмъ и діаконѡмъ.
 Ты а же двѣ части стѣла,
 еже **НИ**, и еже **КА**, приуа
 стникѡ да раздраблѣши,
 на части малы елико бже
 доволно по съмозенію тн.
 а ѡ части прѣла бца, или
 девѣтѣхъ чинѡвъ стѣхъ,
 или ины, елико въ стѣм ді
 скосѣ сж. никакоже никого
 же да неприуашаеши. тоу ю
 ѡ двою частію, стго агнца.

Нѣгда растварѣши, стѣмъ
 оу кропункомъ жтвеннѣю
 кровь влуню . тогда да въ
 лнвлѣши съ расмотрѣнїемъ
 елнко быти доволно въсѣмъ
 хотѣши принуастнѣтисѣ .
 такожде нѣ въ вина н воды,
 ега пробадѣши стѣмъ агне,
 тогда да въ лнвлѣши толнко,
 елнко быти доволно въсѣмъ .
 послѣднже, ннкѣкоже ни
 тесѣже да невъ лнвлѣши . нж

тоуію ѿ раствореніа єдиною
ѣже настала стымъ . и тако

прнхашан възсѣхъ ѿ снхъ .

Діаконже показоуа сзраре
стыи потнр гла . Ісполни

а влко стоуію уашоу . Іерейже

възем горѣ лежащюу част

творитъ сънею кртъ верхоу

стыа уаши , гла . Ісполне

ніе стго дха . и тако въла

гаетъ , възсѣю уашѣ . Діакон .

Амин . и пріемла теплотѣ ,

ВѢДА ХРГІА,
 ГЛЕТЪ КЪ ІЕРЕЮ. БЛВН ВЛКО
 СТОУЮ ТЕПЛОТЮ СІЮ. ІЕРЕН
 БЛВЛЕТЪ ГЛА. БЛВЕННА
 ТЕПЛОТА СТЫХЪ ТВОИХЪ,
 ВСЕГАННѢ НПРО Н ВЪ ВѢКН
 ВѢКШМЪ, АМИНЬ. И ДІАКО
 БЛВЛЕТЪ, ЗІЩН ЕЛНКО ДО
 ВОЛНО. КРТОШЕРАЗНО ВНУТРЪ
 СТО ПОТИРА ГЛА. ТЕПЛОТА
 ВѢРЫ Н СПОНЪ ДУХА СТО, АМИ.
 И ШЕТАВНВЪ ОУКРОПЕ, СТОИТ
 МІЛО ПОДАЛЕ ІЕРЕНЖЕ ГЛЕТ.

Діако́не прѣстѹпнѣ . И прѣше
діако́нъ твѡритъ метаніе
блгоговѣннѣ, просѣ проше
ннѣ, іерей же держа стѣ хлѣбъ,
даѣтъ діако́нѹ нѣцѣловавъ
діако́нъ подающею смолу
рѣкоу, въземе стѣ хлѣбъ,
глаголю . Преподаждь ми блго
утное нѣстоѣ тѣло гана и
спѣса нашего іу хрѣ . Іерей же
даѣтъ . Имѣ рекъ діако́нъ .
преподаѣтса утноѣ нѣстоѣ,

Стѣла жргія,

и прѣтвое тѣло га и ба и спаса
 нашего ю, хъ въ оставленіе
 грѣхѣвъ въ жизнь вѣчнѣю.
**И ѡходитъ съзани стѣла за
 пезы, преклонь главоу, и
 мнитса яко же и іерен. та
 ко же іерен въземъ єдинноу
 часть стго хлѣба, глетъ.
 Чтное і престоое тѣло га и ба и
 спаса наше ю хъ-преподаемн
 са **і мк**, іереню, въ ѡставлені
 грѣхѣ мой і въ жизнь вѣчнѣю.**

И прѣклонѣ долоу главоу
молиса, гла.

Милости твоѣ ради грѣ
мои, не ѡверзи мене
яко гнѣе мой, и не бѣ
прихождоу, къ чюдномуу
ти таинствоу немоу, и
не якоже достоинъ сынъ де
рзю на се, но на твою вели
кую благу сию, простирю
гласъ свой. и не смѣ досто
инъ възрѣти на подобную

СІЮ ДѢХОВНУЮ ЗАПЕЗУ, НА
 НЕИЖЕ ГѢ НАШЪ ІУ ХС, ЕДИНО
 УАДЫН СІЪ ТВОИ, ЛЕЖИТЪ ВЪ
 ЖЕРТВОУ РАЗДРОБЛЕНЪ. ТѢМ
 ЖЕ МАТВОУ ПРИНОШОУ ТЕБѢ,
 ВЪ СЕЮ СІКВЕРНОЮ ОСКВЕРНШОУ
 МН СЛ, Н ПРОШОУ ОСТАВЛЕНІА
 ГРѢХОВЪ: ДА БЫ МН ПРИШЕЛ
 ОУТѢШИТЕЛЬ, Н ОУИСТИТЕЛЬ
 ГРѢХОВЪ МОИХЪ МНОГИХЪ.
 ДХЪ ТВОИ СТЫИ: УКРѢПЛА
 МА, Н ОУДЕРЖАЛА. ДА Н ОУ СЕИ

ЮДНѢН Н СЛАВНѢН ЖЕ ТВѢ,
ХВАЛОУ ТИ ВЪЗСЫЛАЮ, ОЦОУ
Н СНОУ Н СТМОУ ДХОУ, НИИѢ
Н ПРНО І ВЪ ВѢКН ВѢКО, АМИН.

ДИИѢСМЪ ДОСТОИИЪ,
ДА ПО СКВЕРНЕИ КРОВЪ
ДОУША МОЕА ВЪНИДЕШИ. НО
ИАКОЖЕ ПРІА ЕСИ ВЪ ВЕРТЕПѢ,
Н ВЪ АСЛЕХЪ БЕЗСЛОВЕСНЫХ
ВЪЗЛЕШИ Н В ДОМѢ СЪМЕСНА
ПРОКАЖЕННАГО, Н ПОДОБНЮ
МНѢ КЛОУДНИЦОУ ГРѢШНЮ.

Стѣла ѿргѣа,

приходящю тебѣ прїемѣ:
 самъ сподобенъ, и въ насъ слухъ
 безсловесныа мнѣ душа. и въ
 омраженное мнѣ тѣло въни
 ти мѣртваго, и прокляженого.
 и якоже не въгнѣшася ѹст
 скверныхъ блудницы обло
 визающїа прѣтыа ти нѣ
 стѣ. тако вѣкѣ моеи да
 не възгнѣшаешиса, и мною
 грѣшнымъ. но яко блгъ,
 и яко любецъ сподобенъ ма,

ОБЕЩНИКОМЪ БЫТИ ПРЕСТѢ
ТѢЛА ТВОЕГО НѢКРОВЕ:...

БЖЕ НАШ ѠСЛАВНѢ ѠПРА
СТНѢ ПРОСТИ МНѢ ПРЕГРѢ
ШЕНІА МОА, ЕЛИКА ТНѢ СЪГРѢ
ШНХЪ, АЩЕЖЕ ВЪВѢДЕНІИ НЛИ
НЕВѢДЕНІИ. АЩЕ ВЪ СЛОВѢ,
НЛИ ДѢЛОМЪ СЪДѢАХЪ. ВСА
МНѢ ПРОСТИ ЯКО БЛАГЪ НѢ ЛКО
ЛЮБЕЦЪ. МЛТВАМИ ПРѢТЫА
ТВОЕА Н ПРН ДВЫ МТРЕ НЕО
СВѢЖЕНО МНѢ СЪБЛЮДИ ПРІАТ

Стѣла ѿргѣа

ѸТНОЕ И ПРѸТОЕ ТѢЛО ТВОЕ,
 НА ИСЦѢЛЕНІЕ ДШИ И ТѢЛОУ.
 ИАКО ТВОЕ БСТ ЦРТВО И СЛА И
 СЛАВА ШЦА И СНА И СТАГО ДХА,
 НИ БІ ПРНО І В ВКН В ЪКО АМН.

ВѢРЮ ГИ И ИСПОВѢДОУ
 ИАКО ТЫ БСИ ХС СІЗЪ БІ
 ЖИВАГО, ПРИШЕ ДЫН ВЪ МІРЪ
 ГРѢШНИХЪ СПСТИ, Ш НИХЪ ЖЕ
 ПЕРВЫН БСМЪ АЗЪ.

ВЕЧЕРИ ТВОЕ ТАИНЪ ДНЕ
 СНЕ БЖІИ, ПРИХАСТНИК

МА НИИѢ ПРІИМИ НЕИМАМЪ
ЕЩЕ ВРАГѢМЪ ТАННЫ ТВОЕЯ
ПОВѢДАТИ. НИ ЛОБЗАНІЯ ТИ
ДАМЪ ЯКО ІОУДА. НО ЯКО РА
ЗБОНИКЪ ИСПОВѢДЮ ТА.
ПОМАНИ МА ГИ ЕГДА ПРІИ
ДЕШИ ВЪ ЦРТВІИ СЯ : ∞

А НЕ ВЪ СОУДЪ ИЛИ ВЪ
ШСОУЖДЕНІЕ БОУДЕТЪ
МИ ПРИУСТІЕ СТЫХЪ ТВОИХЪ
ТАННЪ ГИ, НО ВЪ ИЩЕЛЕНІЕ
ДШИ И ТѢЛОУ : ∞

Л Г

И тако приуащяютъ сѧ въ
 рѣкѣхъ держимаго, съ сѣла
 хомъ и всѣмъ ѡпасствѣ,
 таже възведѣ сѧ въземлетъ
 ѡбѣма рѣкѣма съ покровце
 стѣю уашѣ. и приуащяетъ сѧ
 гнз неѧ и тако свои ѡстнѣ
 и сщениыѧ уаша въ рѣкѣ де
 жимы покровце ѡте, и глѣт.
 Се прикосноуѣ сѧ ѡустанамъ
 монмъ и ѡнмѣ безаконїа
 моѧ, и грѣхн моѧ поЗееиѣт.

ѿ Ісѡ злѣстаго.

рѣд. 50

Призываетъ дѣякона глаголюща.
Дѣяконе престоупни. И дѣяко
приходитъ и покланяется
единую глаголюща. Се приходящу
къ бесъсмертному црю: И.
вѣрваю гни исповѣдаю: все.
И глетъ іерей. Приносящется
рабъ бжїи дѣяко **Има рекъ.**
Утныа и стыа крове га и
ка и спаса нашего іу хл. въ
оставленіе грѣхѡвъ его и
въ жизнь вѣчную.

л д

СѢЛА КРГІА,

ПРИУАЩШОУ ЖЕ СЯ ДІАКОНУ
ГЛЕТЪ ІЕРЕЙ. СЕ ПРИКОСНѢ СЯ
ОУСТНАМЪ ТВОИМЪ. И ѠНМЕ
БЕЗАКОНІА ТВОА. И ГРѢХИ
ТВОА ПОТРЕЕНТЪ : ∞

Зрѣ

ПОДОВАЕТЪ ВѢДАТИ ІАКО АЩЕ
СЖТЪ ХОТ АЩЕН ПРИУАЩАТИ
СА СТЫХЪ ТАИИЪ: РАЗРАБЛАДЕ
ІЕРЕЙ ДВѢ ЧАСТИ СГО АГНИЦА
ѠСТАВШІА, ЕЖЕ **НИ**, И ЕЖЕ
КА, НАМАЛЫА ЧАСТКИ: ІАКО
БЫТИ ВЪ СѢМЪ ПРИУАСТНИКО

ДОВОЛНО. И ТАКО ВЪЛОЖИ
ВШЕ ИХЪ ВЪ СТОУЮ УАШУ, ПРИ
УАЩАЕТ ПО ШЕЦУАЮ Ш ТѢЛА
И КРОВИ ГНА СЪ ВЪСАКНИМЪ
ОПАСТВОМЪ. ПРИУАЩАЕТЪ ЖЕ
ИХЪ, ПО ВНЕГА РЕШИ ДІАКОНУ.
СЪ ЗАХОБЖИМЪ И СЪ ВЪРОЮ
ПРИСТОУПИТЕ. ТАЖЕ ПРИСТУ
ПАЮТ ХОТЯЩЕЙ ПРИУАЩАТИ
СА, ПРЕЖЕЖЕ ПРОВОЖАЕТ ИМЪ.
БЖРЮ ГИ И ИСПОВѢДОУЮ: И.
БЕУЕРИ ТВОЕИ ТА И ИЕН ДНЕ:

Стѣла ѿр҃гіа .

И всѣ порадоу, ꙗкоже и самъ
 іерей прежде глаголю естъ : И
 тако идоуть едины по еди
 ному, и поклоняются съ
 възвѣщеніемъ оумнленіемъ и
 страхомъ, съгнѣеннѣ ржцѣ
 къ персемъ и мѣши . покло
 шнися до земли цѣлоуетъ
 ѹтныи кртъ . таже приѣмле
 ежтвенныа танны . іерей
 же приушаша его глаголютъ .
 Рабѣ ежѣи Імк . Приушашася

УТНЫА ІСТЫА ПЛОТН НІ КРОВ
ГА І БА І СПСА НАШЕГО ІУ ХА ВЪ
ОСТАВЛЕНІЕ ГРѢХѢВЪ ЕГО НІ ВЪ
ЖИЗНЬ ВѢУНОУЮ . И ТАКО О
БРИСОУЕТЪ ЕМОУ ОУСТНА СТЫ
ПОКРОВЦЕМЪ . ЦѢЛОУЕТЪ СТЫЮ
УАШОУ НІ ПОКЛОНСА ШХОДНІ .

ТАЖЕ ВЪЗЕМЪ ДІАКОН СТЫНІ
ДИСКѢСЪ . ВЕРХУ СТЫА УАШНІ ,
ОМѢТАЕТЪ СТОЮ ГЪБОУ СЪЛО
УПАСНО , СЪВЪНИМАНИЕМЪ НІ
БЛАГОГОВѢНІЕМЪ , НІ ПОКРИВАЕТЪ

СѢЛА МРГІА

СТОУЮ УАШОУ ПОКРОВЦЕМЪ .
 ТАКОЖЕ ИНАСТЫН ДИСКОСЪ
 ВЪЗЛАГЕТЪ СВѢЗДОУ И ПО
 КРЕСВЦѢ . ТАЖЕ НАДСИМЪ
 ГЛЕТЪ МАТВОУ БЛГОДАРЕСТ

БЕННЮ . ІЕРЕН .

БЛГОДАРИМ ТА БЛКО
 УЛКОЛЮБЕУ, БЛГОДА
 ТЕЛЮ ДШЪ НАШНХЪ, ІАКО ВЪ
 НАСТОАЩІИ ДНЬ СПОДОБИЛЪ
 ЕСИ НАСЪ, НЕНЫХЪ ТВОИХЪ И
 БЕСЪМРТНЫ ТАИИЪ . ИСПРАВИ

нашъ поутъ, оутверди насъ
въ страсѣ твоємъ въсѣхъ.
огради нашъ животъ, оу
крѣпи наша стѡпы, матва
ми и мленми сланы а еца.
и про двы маріа. и въсѣхъ
стыхъ твоихъ. И тако
оверзаютъ дверѣ стго олта
ра, и дѣлако поклоса еднною,
въ землетъ потиръ съ благо
говѣнїемъ, и приходитъ на
дверѣ. и въ зносашн стши

СТАА МРГІА,

ПОТН ПOKAZУЕ Н ЛЮДЕ, ГЛА.
ВЪ СТРАХОМЪ БЖІИМЪ Н СЪ ВЪ
РОЮ ПРИСТОУПИТЕ . ІЕРЕНЖЕ
БЛГОСЛОВЛЕТЪ ЛЮДИ, ПРИ
СЕМЪ ГЛАГОЛА ВЪЗГЛАСНО .
СПСИ ЕЖЕ ЛЮДИ СВОА Н БЛВН
ДОСТОАНІЕ ТВОЕ . Н ѠВРАЩА
ЮТСА ДІАКОНЪЖЕ Н ІЕРЕН КЪ
СТЪН ЗАПЕЗЪ, Н КАДИ ІЕРЕН
Г, ГЛА ВЪ СЕБЪ . ВЪЗНЕСЕСА
НА НЕСА БЕ . Н ПО ВЪСЕН ЗЕМЛІ
СЛАВА ТВОА . ТАЖЕ ВЪЗЕМЪ

с Ісѡ захстаго.

1354

СТЫИ ДИСКОСЪ ВЪЗЛАГАЕТЪ
НА ГЛAVOY ДІАКОНЮ, И ДІАКО
ВЪЗЕМЪ И СЪБЛГОГОВѢНІЕМЪ
ЗРАВИТЬ КЪ ДВЕРЕ, НИУТОЖЕ
ГЛА, ШХОДИТЬ КЪ ЖЕРТОВ
НИКОУ, И ПОЛАГАЕТЪ И ПЕРЕН
ЖЕ ПОКЛОНСА, И ВЪЗЕМ СТЫИ
ПОТНР, И ШБРАЩСА КЪ ДВЕРЕ
ЗРИТЬ ЛЮДИ ГЛА, БЪСЕГДА
ИИТЬ И ПРНО И ВЪ ВѢКИ ВѢКО.

АИКЪ. АМИНЬ.

А ИСПОНАСА ДСТА НАШ

СѢЛА КРГІА,

ПѢНІА ТИ ГИ . ЯКО СПОДОБИ
 ЕСИ НАСЪ ПРИУЩАТИ СЯ СТЫ
 БЕСЪМЪРТНЫХЪ И ЖИВОТВОРА
 ЩИХЪ ТИ ТАИНЪ . СЪБЛЮДИ
 НАСЪ ВЪ ТВОЕИ СТИИ . ПО ВЪСА
 ДНИ ПОУЩАТИ СЯ ПРАВѢ ТВОЕ .
 АЛЛИЛОУІА , АЛМІА , АЛМІА .
И НЪШЕДЪ ДІАКОНЪ , И СТАВ
НА ОБЫЧНОМЪ МѢСТѢ ГЛЕТ .
ПРОСТИ ПРИЕМШЕ БЖТВЕННЫ,
 СТЫ И ПРЕСТЫ , И ЖИВОТВОРА
 ЩИХЪ ТАИНЪ . БЛАГОДАРИ ГА .

С Ісѡзлѣстагі.

с.д.
55

Застѹпнї спен помлоуи и съ
хранн нас ке твоею блггїю.

Днь вєсъ съверше стъ, мнре
и кєз грѣшенъ и проснвше,
самн себѣ и дроугъ дроугъ,
и вєсъ жнвотъ нашъ хоу еѡ
предаднмъ. **Бъзглашенїе.**

Яко ты еси стыня наша,
и тебѣ славоу възснлаемъ
щцоу и сноу и стмоу дхоу.
и нѣ и прно и вѣкн вѣко.

Лнкъ . Амннь . Дїаконъ .

Стѣла ѿргѣа,
 Въ мирѣмъ изыдема. Анк.
 О имени гни. Діаконъ.
 Гоу помолнма. Анкъ.
 Гни помнлоуи. Молитва

по за амбонна.
Блаженъ еси, оубо, боже,
 гни, ісуса на тѣ
 сповающихъ, спси люди своа,
 и блави достоиніе твоє. испол
 неніе цркви твоєа съхрани.
 остни любящихъ благоупіе
 храма твоєго, ты тѣхъ

ВЪПРОСЛАВИ БЖТВЕННОЮ СІЛО
ТВОЕЮ. Н НЕОСТАВИ НА УПОВА
ЮЩИ НА ТЯ. МИ МИРОВИ ТВОЕ
МУ ДАРУИ, ЦРКВА ТВОИ, ЦЕРКВ,
ЩЕ НАШИ, ВОИИСТВУ И ВСЕМ
ЛЮДЕ ТВОИ, ЯКО ВСАКО ДААНИ
БЛГО, И ВСА ДАР СЪБЕРШЕНЪ.
СЪВЫШШЕ ЕСТЪ СЪХОДА, ШТЕК
ЩА СВѢТОМ, И ТЕБѢ СЛАВУ И
БЛГОДАРЕНІЕ И ПОКЛАНЕНІЕ ВЪ
СИЛАЕ ШЩУ И СНУ И СТМУ ДХУ,
НИИѢ И ПРНО И ВЪКН ВЪКО.

Стала хр҃гїа,

Лн҃к. Амннѣ. Таже. Бѣдн

нма гнѣ: Зїшн. И ѱаломъ

Зїдесать Зетїн. Блвлю гл:

Іерейоубо въходнтъ ст҃ми

дверми, въ ст҃ый олтарь.

И глет настоющю мѣтвѣ.

Мѣтва глѣмаа вънегда по

Зекїтн стала.

Всполненіе закона
и прр҃къ, самъ сын
Хебе нашъ, исполнивын все
ш҃еское съмозеніе, испл҃ъни

радости і веселїа срца наша,
всегда и нѣ и прно и въ вѣки
вѣкомъ аминь. Дїакон же

въше дъ сѣверною заною,
позеклетъ стла съ захомъ
и съ вѣщѣмъ ѡпасствомъ,
іакоже нитѣ и зѣло ѡ дрек
нѣншихъ ѡпасти крупнцъ,
или ѡстатнса уемъ: наліа
потрїци въ стоу ю уашоу ѡ
вина и воды, и потрєкн: и съ
пржтлѣ гѣвою всю мекрєтѣ.

Стѣла мѣргіа,

и сосявѣзъ іако ннѣсомоу о
 вѣстнѣа въ гоуѣѣ мокро.
 тѣже сълаглѣ стѣла съсѣды
 въ коупѣ, и оевлазѣвъ нѣхъ,
 полагаѣтъ на обыномъ мѣ
 стѣ, гла. **И нѣ ѡпѣщлѣши:**
 и проула іакоже и іерей. и
 ѡмывлѣтъ рѣки на ѡбыно
 мѣстѣ. іерейже и зшед, да
 антідсоръ. по скончаніи же
 уамі іраданіи антідсоры
 глѣтъ. **Бавеніе гне на васъ**

с Ісѡ застаго .

всѣга ннѣ нпрно нвзвѣки
вѣкшмъ . Анкз . Амннъ .

Гаже . Слава : Н нннѣ : Гн
помнлоуи . Трѣщн . Блвн .

И блквде съвешенны ѡпѣст .

с истинныи бз наш ,
млтвами прѣтыа

его мтре : н нже въ стѣхъ
щца нашего архіеппа ксн

статина града ісѡанна за
стаго . нвзвѣхъ стѣхъ , по

млоуетъ нспсетъ насъ іако

М Д

СТАА ЖРГІА,

БЛГЪ БЪ Н УЛКОЛЮБЕЦЪ : ...

А ИКЪЖЕ МНШГОЛѢТСТВОУЕТЪ
КРАЛѦ, Н АРХІЕРЕА : Н ВЪШЕДЪ

ВЪ СТЫН ОЛТАРЪ, СЪВЛАУНТЪ
СА СЩЕННЫА ОДѢЖДЫ, ГЛА :

Н ННѢ ОПУЩАЕШИ : ТРОТОЕ.

И ПО. ОУЕ НАШЪ : ТРОПАРЪ.

ГЛАСЪ, ОСМЫНЪ.

СТЪ ТВОИ ИАКО ЗЛАГО
ВЪСІАВШИ БЛГТИ, ВЪ
СЕЛЕННЮЮ ВЪСЮ ПРОСКВѢТИ. НЕ
СРЕКРОЛЮБІА МИРОВИ СКРОВНИЦЪ

сѣнискѡвѣ, но высотѣ намъ
смѣренномуу дріа показавъ:
и своимі слѡвесн наказѡвѣ.
ѡте ісѡанне заи҃сте мнѣ
словоу хоу боу, спитиѣ дша
нашимъ. **Слава. Кондакъ.**

Гласъ 5. Подобенъ. ѿже ѡна:

Внесъ пріемъ бжтвнѣю
блгть. и своимі оу
стнами въсѣ ѡуиши покла
натисѣ възи едннѡмъ бж.
ісѡанне заи҃сте въсеблженн

мѣ

а
 прѣвнѣ достонно хвалимъ
 тѣ. еси бѣ наставникъ ꙗко
 ежтвенна ꙗвлѣла. **И** ннѣ.

Бгороднученъ. подобѣ тѣжде.

 астѣпнице хр҃тіанѣ
 непостынна. ходата
 нце къ творцѣ непреложна.
 непрерывн грѣшны молебнаго
 гласа. но превари ꙗко блгаа
 на помощъ нашу. вѣрно въ
 пїющи ти љскори на млтвѣ,
 и потѣшиша на оумоленіе.

Съ Ісѡ заѣстаго .

САГ
60

застѣпанъ еце прно уетѣши

тѣ : ~ Или аще хощеши

ръци днѣви . ГИ помлоуи .

Дванадесѣ . Сла : Ииѣ :

Утѣишоую : Итворитъ

шпоуетъ . поклоньса

и благодаривъ еа швсѣ

и исходитъ : ~

Конецъ бжтвенныа мргин

стаго ісѡнна ,

хрѣстѡма : ~

А се урди раба б...
ново стома разе...
пане помк...
смисона...
забримъ...
става ниди...
М...
горба М...
на ишана М...
...
...
...
...
...

УСТІВЪ ГЪТЪНІА ОУТІ
 ОУТІВЪ ОУТІВЪ ОУТІВЪ ОУТІ

Иже въ стѣхъ ѿца нашего
 влеліа великаго архіепа
 кесаріа каппадокінекия .
 По въсѣмоу обычаю бывлетъ
 проскомидіа іакоже и на мр
 гин стго ісѡанна застаго
 даже до ѿпоуста .

ВЪСТАВЪ СЪ МЪРГІА,

ПОДОВАЕ ВЪДАТИ ІАКО
 БЖТВЕННАА МЪРГІА С,
 І ВЕЛІКАГО ВАСІЛІА - ДЕСА
 ТІЩІ ПОЕТСА УРЪЗГОДНЩЕ.
 ВЪ ПЪ НЕДѢЛЪ СЪГО ВЕЛІКАГО
 ПОСТА. **И** ВЪ СЪТІИ ВЕЛІКІИ
 ЧЕТВЕРТОКЪ. **И** ВЪ СТОУЮ,
 ВЕЛІКОУЮ СЖЕОТЖ. НИКАКО
 ЖЕ НЕОЗМѢНИѢ. **Т**АКОЖДЕ
 І ВЪПАМАТЬ СЪГО ВЕЛІКАГО
 ВАСІЛІА. **И** ВЪ НАВЕЧЕРІЕ РОЖЕ
 СТВА ХВА, ІСТА БГОІАВЛЕНІА.

ВѢСТАВЪ СЪ МРГІА,
 О НАВЕЧЕРІАХЪ АЩЕ СЛЪУАТСА
 ВЪ ПОСТЬ - НѢСТѢМЪ ВЕЛИЦѢ
 ЧЕТВЕРТКѢ НѢСТѢНЪ ВЕЛИЦѢ
 СЛЪКОТѢ. **П**ОДОБЛЕТЪ ВѢТН
 ЯКО ВГА ПРИЛОУЧЕНТСА СІЩЕ
 БЫТН. **П**РИУАСѢ ДЕСАТѢМЪ
 ДНЕ - КЛЕПЛЕМЪ ВЪ ВЕЛИКОЕ.
 НѢСЪБРАВШИСА ВЪ ЦРКОВЪ ПО
 ОБЫЧАЮ - ПРИШЕДШОУ ІЕРЕЮ
 ТАКОЖДЕ НѢ ДІАКОНОУ - НѢСЪ
 ТВОРШЕМА ПОКЛОНЕНІЕ ПО
 ОБЫЧАЮ - НѢСЪТВО ІЕРЕ НАУАЛО

взъ себѣ тихо . **К**лвѣнъ бѣ:
Та **Т**ртое по шѣ нашъ . **І**ерен
Іако твоѣ естъ цртво : **Т**аже
Тресрѣ . **П**омлвн на гн пом :
Слава : **Г**н помлвн на : **І**ннѣ
Бшм лрдїа дверн : **Т**аже аще
бжде настоятелъ въ црквн :
възнимаютъ врема съдїа
кономъ ш него . н поклон
шнмаемоу , ставше въ кѣ
пѣ посрѣ цркве глаголатъ .
Гн пошн мн ржкж твою :

ТАЖЕ ПОКЛАНЯЮТСА ЗІЩИ
ГЛЮЩЕ · **Б**Е ОЦѢСТН МЛ ГРѢ
 ШНАГО Н ПОМЛОУН МЛ · **Н**О
 БРАЩШЕСА ПАКИ КЪ НАСТОЯ
 ТЕЛЮ ПОКЛАНЯЮТСА · **И**ЦѢ
 ЛЮ СТЫА ИКОНЫ ПО ОБЫЧА ·
ГЛЮЩЕ **Т**РОПА ПРѢТОМОУ ТН ·
МЛРДІА СЖЩИ НСТОУНИКЪ ·
ТАЖЕ **В**ЪХУДАТЪ ВЪ СТЫН
 ШЛАР · **В**ЪСПРІЕШЕ СЩЕННЮ
 ОДЕЖЬ · **П**ОКЛАНЯЮТСА ПРѢ
 СТОЮ ЗАПЕЗОЮ ЗІЩИ **Г**ЛЮЩЕ

ЕѦ ОЦѢСТНМѦ ГРѢШНАГО Н
ПОМОУНМѦ. **Т**АЖЕ **Г**ЛЕТЪ
ДІАКОНЪ, ПРЕКЛОНЫ ГЛАВОУ
КЪ ПЕРЕЮ. **Б**ЛВИ ВЛКО СТИХА
СЪ СОРАРЕМ. **П**ЕРЕНЖЕ БЛВЛАД
ЕГО ГЛЕТЪ **Б**ЛВЕНЪ БЪ НАШЪ.
ВЪ СЕГѦ НННѢ Н ПРНО Н ВЪ ВѢ
КН ВѢКШМЪ. АМННЬ. **И**ТѦ
КО ОБЛАУАТСѦ ВЪ ВСЮ СШЕН
ННУЕСКОУЮ ОДЕЖДА. ТОЖЕ
ГЛЮЩЕ СЖЕ ННА ЗАКТОВѢН.
ДІАКОЖЕ ШЕ ВЪ ПРОСКОМНДІ,

ПОКЛАНЯЕТСЯ ЗИШН. И ПРѢ
 ОУГОТОВАЕТЪ СТЫМЪ СЪСЪДЫ.
 И ТАКО ПРИШЕДЪ КЪ ІЕРЕЮ. И
 СТАВША ВЪ КОУПѢ ПРѢДСТОЮ
 ЗАПЕЗОЮ. МЛАЩАСА ВЪ СЕБѢ
 ГЛАЩЕ Г. **Е** ОЦѢ ТИ МА:
ТА ІЕРЕЙ. **Ц**Ю НЕНЬНІ ОУТѢ:
ТА ЖЕ **С**ЛАВА ВЪ ВЫШНЫ БУ В.
ГИ ОУСТНѢ МОИ ѠВЕРЗЕШИ А.
ИЦѢ ЛОУЕТЪ ІЕРЕЙ СТОЕ СЪУЛІЕ.
ДІАКОН ЖЕ СТОЮЮ ЗАПЕЗМ. И
 ПРЕКЛОНИ ГЛАВЪ СЪ СЪРАРЕ ГЛЕ.

ВРЕМА ЕЖЕ СЪТВОРИТИ ГВН
ВЛКО БЛВН. ІЕРЕНЖЕ БЛВЛА
ЕГО ГЛЕТЪ. **Б**ЛВЕНЪ ЕЪ НАШ
ВЪСЕГДА НННѢ НПРО НВ ВКН
ВѢКШМЪ. **Т**АЖЕ ДІАКОНЪ.
ПОМАНСА ОМНѢ ВЛКО. **І**ЕРЕЖ,
ДА НСПРАВИ ГЪ СТѢПЫ ТВОА.
НПАКН ДІАКОНЪ. **П**ОМАНН
МА ВЛКО СТЫН. **І**ЕРЕНЖЕ **Д**А
ПОМАНЕ ТА ГЪ ЕЪ ВЪЦѢТВІН
СВОЕМЪ, ВЪСЕГДА НННѢ НПРО
НВЪ ВѢКЫ ВѢКШМ. **Д**ІАКОЖ

Н Г

ОУСТАВЪ СЪ МРГІА,

РЕКЪ АМІНЬ. ЦѢЛОВАВЪ РЪКѢ
 ІЕРЕСОВИ. **И** ТАКО НСХОДНТЪ
 И СТАВЪ НА АМБОНѢ ПОКЛО
 НАЕСАГ, ГЛАЩЕ, **Г**И ОУСТНѢ
 МОИ ОВЕРЗЕШИ, И ОУСТА МОЯ
 ВЪЗВѢСТАТЪ ХВАЛЖ ТВОЮ.
ТА ВЪЗГЛАШАЕ **Б**ЛВН ВЛКО.
ІЕРЕН ОВЕРЗЪКАТА ПЕТАЗМУ
 ВЕЛИКИ ВРАТЪ **В**ЪГЛАШАЕТ.
БЛВННО ЦРТВО ОЦА И СНА И
 СГО ДХА. НИИѢ И ПРНО И КЪ
 ВѢКН ВѢКѢ. **Л**НКЪ АМІНЬ.

ТАЖЕ ПРТЕ ПОКЛОНИМСА Г
УЛО СТО ЗЕТІИ. ЕЛВИ ДША
МОАГА, ГИ БЕ МОН: ДІАКОЖЕ
ШЕДЪ СТОИТЪ ПРЕДЪ ИКОНОЮ
ХВОЮ, ОЖИДАА СЪВЕРШЕНІА
УАЛМОУ. ТАЖЕ ПРИШЕДШОУ
НА АМБОНЪ Г ЛЕТЪ БЕЛИКАА
ДІАКОНСТВА. МНРО ГЪ ПОМАН
СА. Н ПРШУАА. ІЕРЕНЖЕ ПРОУЕТ
МЛТВЫ, ПЕРВАГО, Н ВТОРАГО,
Н ЗЕТІАГО СЪГЛАСІА. СКОНУАВ
ШЕЖЕ ДІАКОНСТВА ДІАКОНУ.

ВЪЗГЛАШАЕТЪ ІЕРЕН, ІАКО ПО
 ДОБЛЕТЪ ТИ ВЪСІАКА СЛАВА:
 ТАЖЕ ПѢВЦИ ПОЮТ ГИ ВЪВА
 НАГЛАС СТИХИРА ПРАЗНИКЪ.
 ІЕРЕНЖЕ ТВОРИТЪ ПРОСФОМИ
 САНІЕ. ДІАКОНЖЕ ВЪШЕДЪ ВЪ
 СТЫН ѠЛТАРЪ, Н ВЪЗЕМЪ КА
 ДНИНЦЪ СЪ ДУМІАМОМЪ, Н
 НСПРОБЛВЕНІЕ Ѡ ІЕРЕА. КАДН
 СТВЮ ЗАПЕЗУ Н СТОВЕ ПРѢЛОЖЕ
 НІЕ, Н ВЪСѢ СТЛНЩЕ. Н ВРАЩСА
 КАДН С ЗАПЕЗУ Н ВЕ С ѠЛТА.

ЕГАЖЕ НАУНЪ ПѢВЦИ СЛАВА,
ИНИѢ: ТОГА ІЕРЕН СЪ ДІАКОНО
СТАВША ПОКЛАНЯЮТСА. И
ВЪЗЕМЪ СТОЕ ОУЛІЕ, И ТВОРА
МАЛЫН ВЪХЪД. ПО ОБЫУАЮ
ГЛЮЩЕ МТВЪ. ВЛКО ГИБЕНА:
ДІАКО РЕКЪ, БЛВН ВЛКО СТЫН
ВЪХЪ. ІЕРЕНЖЕ БЛВЕНЪ ВЪХЪ
СТЫХЪ ТВОИХЪ, ВСЕГДА НИИѢ:
ТА ДІАКО ПРЕМЪДРОСТЪ ПРОСТИ.
ЛН. СВѢТЕ ТИХІ: ТА ПРОКИМЕ
ДНЮ. И УТЕНІА ПРАЗНИКОУ.

ПОСКОНУАНІИЖЕ УТЕНІИ, **Н**ШЕ
 ДІАКОНЪ НА АМЕОНЪ **Г**ЛЕТЪ
 ДІАКОСТВА МАА. **П**АКН І ПАК:
ЗАСТЖПН СІСН. **П**РТЮ УТЮ:
ТАЖЕ **В**ЪШЕД ПАКН ВЪ ѠЛТА
 ГЛЕБЛВІ ВЛІКО ВРЕМА **З**ТАГО.
ІЕРЕНЖЕ **І**АКО СГЪ ССН БЕ НАШ,
 Н ТЕБѢ СЛАВОУ ВЪЗСЫЛАЕМЪ,
 ѠЦОУ Н СНОУ Н СТОМОУ ДХОУ,
 ННѢ Н ПРНО, **Т**АЖЕ ДІАКОНЪ
 ВЪЗГЛАШАЕТЪ ВЕЛЕГЛАСНО,
НВЪ ВѢКН ВѢКѠ. **П**ѢВЦНЖЕ

аминь, и поютъ тртое. и все
 поупноу. По велицѣмъ же
 възходѣ. и сходятъ дѣлако,
 и гле. и исполни вѣтернѣмъ м:
 и ннаа. и вѣтера всего съвеш:
 и проуе по шкытаю бжтве
 наа мргіа с велика василіа.

Спразницѣ срътеніа гна.
 Посемъ послѣдованію бывае
 и застова мргіа: сга слвун
 сд прани срътеніа гна въ с
 великвю четвородесѣницѣ:

СЛЕ

ВѢСТАВЪ СЪ МРГІА,
ОБЛГОВѢЩЕН ПРѢСТА ЕЩА.
ПОДОБНОЖЕ И НА ПРАЗНИКЪ
ЗАУАТІА ГНА, РЕКШЕ
БЛГОВѢЩЕНІА ПО СЕМЪ
ЖЕ ОБРАЗУ БЫВАЕ
НЕИЗМѢННО : ∞

І ЖЕ ВЪ СЪВѢТѢ
 СЪВѢТЪ СЪВѢТЪ
 СЪВѢТЪ СЪВѢТЪ
 СЪВѢТЪ СЪВѢТЪ

СѢХЪ ѿЦА НАШЕГО, ВАСИЛІА
 ВЕЛИКАГО, АРХІЕПІА КЕСАРІА
 КАППАДОКІНСКЫА .

ПРОСКОМНДІЮ НШН ВЪ СЪЛНІА
 ЗАСТАГО АРГІН . ПО РЕЧЕНІИ
 ШІЕРА ШПОУСТЪ . ПРИХОДНІ

дѣлконъ на обѣднѣ мѣсто,
 не сътворишь поклоненія зѣ съ
 благоговѣніемъ. глаше въ
 себѣ. Гни оустнѣ мои ѿвер
 зѣши, и уста мои възвѣста
 хвалѣ твою. **И възгласа.**

Блави вѣко. **Іерен.**
 лвенно цѣтво ѿца
 и сна и стго дха.
 и нѣ и про и вѣки вѣкѣ.

Аи къ. Амнѣ. Гупнѣ,
 сѣнно дѣнствію, іересову.

с Васіліа великаго.

сладко 70

и діаконствомъ. и ѿвѣты,
ликовомъ: по въсѣмоу не
измѣнно, якоже въ мѣрѣ
златоустовѣ. діаконъ.

Міромъ гоу помлима.

О съвѣшнѣмъ мнрѣ, и спсѣ:

О мнрѣ въсѣго міра бляго:

О стѣмъ храмѣ семъ, и и:

О сѣпѣ нашемъ **Има рекъ:**

О велико крали наше **Има:**

О пособити, и покорити:

О стѣи обителн сѣи, въсѣ:

ВѢДА КРГІА

О бл҃госта³твореніи въ дѣх³:
 О пла³влющи, п³жт³шествѣ:
 Іерію гла³шѣ м³лтвѣ въ т³ан
 въ стѣмъ ѡлтарн, въ то вре³
 ма егда дѣаконъ глѣт³ дѣа³
 ксѣнства въ нѣ ѡлтарн .
 М³твѣ перваго антѣфесн,

ВЪ ТАН .

ПѢЕ НАШЪ , ЕГОЖЕ
 ДРЪЖАВА НЕСКАЗА
 ННА , И СЛАВА НЕПОСТЫЖИМА :
 ЕГОЖЕ МЛТЬ БЕЗМѢРНА , И

СѢАА МРГІА,

ѲНѢ ѲПРО ѲВЪ ВѢКЫ ВѢКО.
 АНК. АМНН. ЕГДАЖЕНѢСТ
 ДІАКОНА. ТО, ПЕРВѢ ГЛЕТЪ
 ДІАКОНСТВА ѲВЪЗГЛАШЕНІЕ,
 ІАКО ПОДОБЛЕТЪ ТИ: МЛТВОУ
 ЖЕ ГЛЕТЪ, ЕГА ПОУТЪ ПѢВЦИ
 АНТІФОННЫ. ТАЖЕ СКОУАВ
 ШЕСА АНТІФОНУ, ГЛЕТЪ ДІА
 КОСТВА. ПАКН ѲПАКН МИРО:
 ЗАСТЖПН СПСН ѲПОМЛОУН:
 ПРТОУЮ УТВЮ ѲПРЕКЛВЕНЮ:
 БЪЗГЛАШЕ. ІАКО ТВОА ДЖАВ,

и твоє естѣ цртво, и сла, и
слава, ѡца и сна и стго дха.
ниѣ и прно и въ вѣки вѣко.

Анк. Амнн. И поетѣ вторы
антѣфсѣ. іерей же, гле мтвѣ,

втора антѣфсѣи.

и бе нашъ, спси лю
ди свои, и блави до
стоаніе свое: исполненіе цркви
твоеѣ съхранн, ости любѣ
щнхъ елголетіе храма тво
его. ты тѣхъ въспрослави

о г

ВЖТВЕННОЮ ТВОЕЮ СИЛОЮ.
 ННЕОСТАВН НАСЪ УПОВАЮЩН
 НА ТЛ: **Посконуанннже втѡ**

раго антїфсона дїакѡства.

ПАКН НПАКН: Заступн спс:

Пртоу ю утвю: ВЪГЛАШЕНІЕ.

ІАКО БЛГЪ НУЛКШЛЮБЕЦЪ

БЪ ЕСН НТЕБЪ СЛВЪ ВЪСЫЛА

ЕМЪ, ШЦОУ НСНУ НСТМЪ ДХУ,

НННЪ НПРО НВ ВЪКН ВЪКО,

АНКЪ . АМННЬ . МАНТВА

ЗЕТІАГО АНТІФСОНА .

же ѡбещіа сіа, и съ
 гласныа даровавъ
 намъ млітвы иже двѣма
 и ли зїемъ съгласоующимъ
 са ѡ имени твоємъ, проше
 нїа подаати обещавыиса:
 самъ и нинѣ ракъ твоихъ
 прешенїа къ полезному
 исполнїю. подаа намъ въ
 настоѣщемъ вѣцѣ познанїе
 твоєа истинны: и въ еждѣ
 ще животъ вѣчный дарѣи.

СЛЪЖАЩИХЪ СЪ НАМИ И СЪПРО
СЛАВЛЯЮЩИХЪ ТВОЮ БЛАГТЬ.

ВЪГЛАШЕНІЕ. **И**КО ПОДОБЛЕТ

ТИ ВЪСЯКА СЛАВА, ЧЕСТЬ И ПО

КЛАНЕНІЕ, ѿЩЕ И СНОУ И СЪМЪ

ДХУ, НИИѢ И ПРНО И ВЪ ВѢКН

ВѢКѠ, АМИНЬ. **П**ОМТЪ ЕЖЕ,

ІЕРЕНЖЕ И ДІАКОНЪ, И ЛІКѠ ВЕ-

ТОЖЕ ТВОРА И ГЛЮТ ІАКОЖЕ

И НА МРГІН ЗЛАТОУСТАГО.

МІТВА ЗТАГО ПѢНІА. ЮЖЕ

ГЛЕТЪ ІЕРЕН ВЪ ТАН.

ЖЕ СТЫ И ЖЕ НА СТЫ
 О ПОУИВАА, И ЗТЫ
 ГЛАСОМЪ ѿ СЕРАФІМСѢВЪ ВО
 СПѢВАЕМЫИ, И ѿ ХЕРОУВІМСѢ
 СЛАВОСЛОВНЫИ, И ѿ ВЪСА
 КОА НЕННА СІЛЫ ПОКЛАН
 ЕМЫИ: И ЖЕ ѿ НЕСЖЩАГО ВЪ
 БЫТІЕ ПРИВЕДЪ ВЪСАУЕСКАА
 СЪЗДАВЫИ УЛКА ПО ѿБРАЗУ
 ТВОЕМОУ И ПО ПОДОБИЮ, И ВЪ
 СЛКН ТВОИМЪ ДАРОВАНІЕМЪ
 ОУКРАСНЫИ: ДАА ПРѢСЛЩИ

прѣмѣдрость ѿразумъ, ѿ
 презираѣ съгрѣшающаго.
 но полагаѣ на спсѣніе пока
 лѣніе; сподобивыи насъ смѣ
 ренныхъ ѿ недостойныхъ
 рабъ твоихъ, ѿвѣчасъ съи
 стати прѣ славою стго твоего
 жетовника, ѿ должное тебе
 поклонѣніе ѿ словословіе при
 носити. сѣ вѣко прїимѣ ѿ
 ѣстъ на грѣшны, зтоѣ пѣні,
 ѿ посѣти насъ блгтію твоею.

прости́ намъ въсѣ́ко прегрѣ́
 шеніе́ во́льное ѿ нево́льное: о́
 сти́ наша́ дша́ ѿ тѣлеса́ ѿ да́
 жь на въ прпѣ́и́и слоужі́ти
 тебѣ́ въ всѣ́ дни́ живота́
 нашего́, мѣтвами́ прѣ́твѣ́
 бца́, ѿ всѣ́хъ стѣ́хъ ѿ вѣ́ка
 тебѣ́ ѹ́гожыши. **Взгляше.**
Ико стѣ́ ѿснѣ́и нашъ, ѿ тебѣ́
 сла́вжъ възыска́емъ, ѿщо́у ѿ
 сно́у ѿ сто́моу дхѣ́у, ни́и ѿ
 прно́ ѿ въ вѣ́ки вѣ́комъ.

Анкѣ . Амѣнь . Анкѣмже
 поющимъ зѣе, Сла: И ннѣ:
 Іерейже, и діаконъ такожде
 поютъ зѣе . и прѣсѣла въ сѣ
 іакоже на мѣстѣхъ застаго
 прокиме апѣль . аламіа . Млѣ

прѣсты сѣуліемъ .
Въ сѣанъ въ сѣрцахъ на
 шихъ улаколюбѣе
 вѣко, нетѣлѣнный свѣтъ вѣго
 раоуміа твоего, и мыслныа
 наша ѡвръзи оунъ въ еже

разумѣти еулкаа твоа про
 повѣданїа, възложи же въз
 насъ, и страхъ блаженныхъ
 твоихъ заповѣдей, да плоть
 скыа похоти вса поправши
 дховнымъ жителствомъ
 пройдемъ. възса же къ благо
 оужожденїю твоему, и мж
 дрзетвоующе и дѣюще. ты
 бо еси просвѣщенїе душъ на
 шихъ же бо, и тебѣ слава въсь
 лла съ бенауалны ти оцемъ,

и прѣтѣмъ и ел҃гнѣмъ и живо
творящн тн дѣхомъ, нннѣ
и прно и въ вѣки и вѣкомъ.

И прѣтѣе въсе порядоу. по
судн же. дѣаконъ. глѣтъ.

сѣемъ въсе: Ѡ въсе дша:

Гн въсе держнтелю бѣ шцѣ:

Помлоуи насъ бѣ по велицѣ:

Ѡще мнмса, о великомъ

кралн нашемъ. И ма рекъ:

Иерей мннгову прилежнаго

моленія въ таи.

И БЖЕ НАШЪ, ПРИЛЕ
 ЖНОУЮ СІЮ МОЛБѸ
 ПРИИМИ ѿ СВОИХЪ РАБЪ, И ПО
 МОЛУИ НАСЪ ПО МНОЖЕСТВѸ
 МЛТИ ТВОЕА ІЩЕРѸТЫ ТВОА
 НИЗЪ ПОСЛИ НАНЫ, И НА ВЪСА
 ЛЮДИ ТВОА, ОЖИДАЮЩІА
 ѿ ТЕБЕ БОГАТЫА МЛТИ :

ЕЩЕ МЛИМСА О ЕПѸ НАШЕ :

АЩЕ ЕСТЬ ВЪ МОНАСТЫРН :

ЕЩЕ МЛИМСА О ѿСТАВЛЕНІИ :

ЕЩЕ МЛИМСА О ВСѸ СЛѸЖАЩІИ :

Ище не въ монастырѣ .

Ище мліса о шце наши дхо:

Ище мліса о престолици:

Ище мліса . за всю братію :

Възглашеніе . Яко мѣтвѣ,

и у лкѣ любецѣ въ еси и тебѣ

славоу възсылаемъ, шцоу и

сноу и стому дхоу, ни нѣ

и прно и въ вѣки вѣкшмъ,

Аи къ Амниъ Діаконъ

Помантеса оглашенніи :

Ихрїи о шглашенны пом :

Стѣла ѿргѣа,

Огласитъ неловко истинныи.

Вкрые имъ еуліе правдѣ.

Съединитъ ихъ стѣни свое:

Спши, помлоуи, застѣпни, и:

Огласеніи главы вѣша:

Матва о ѿгласенныхъ пре
стѣмъ възношеніемъ. Юже

Гле іерен вѣтан.

Иже наш, иже на

Высокихъ живыи

Ипризыраи на вѣса дѣла

Своа. призи на рабы твоа

ѿглашенныа, преклонши
своа быа претобою. и по
даждъ имъ легкїи яремъ,
сътвори ноуды стыа твоа
цркви, исподови ихъ ба ни
пакн бытїа, осталенїа грѣ
хѡвъ, и одежи нетлѣнїа,
въ понанїе тебе истиннаго
ба нашего: . **Възгашенїе.**

Да и тїи съ нами слава тв
преутное і великолѣпое имѣ
твоє, ѡца и сна и стго дха.

ННѢ Н ПРНО Н ВЪ КИ ВЪ КѢ.

ЛНІКЪ АМННЬ. ПО ВЪЗГЛАСѢ

ЖЕ РАЗВНВЛЕТЪ НЛНТОНЪ,

ПО ШБЫУАЮ. ДІАКОНЪ ЖЕ.

ВЛНЦН ОГЛАШЕННІИ НЗЫДѢ

ТЕ, ШГЛАШЕННІИ НЗЫДѢТЕ.

БѢДОМОЖЕ ВЪ ДН ІАКО СІА

ДІАКСОННИКН, НМЛТВА ПРН

ГЛЕТ СМ Ш СРЕДЫ, СРЕДО ПОСТ

НЫА НЕДЕЛА. ДО СРЕДЫ ВЕЛН

КЫА НЕДЕЛА. ВЛНЦН КЪ

ПРОСВѢЩЕНІЮ ПРНСТЖПНТЕ.

Помлнѣса ѿже къ просвѣ
щенію гвн: . **В**ѣрніи о ѿже
къ стому просвѣщенію го
тввающихса братїи наши
испсенїи ихъ, гв помлнса: .

Ико дагы къ нашъ оутврѣ
днтъ ихъ ѿ оуткрѣпнтъ : .

Просвѣтитъ ихъ свѣтомъ
разума: . **С**подобнтъ ихъ
въ время благоподобно бани
пакн кытенствѣ ѿ оуслени
грѣхъ, ѿ одежи не тленѣи: .

133

СѢАА МРГІА,

Породитъ ихъ водою и дхъ:

Даръ имъ съвершеніе въры.

Приутетъ ихъ стмъ своему
избранному стадоу :

Спши помлоу и застжи и
съхрани ихъ въ твою блгті.

Иже къ просвѣщенію главы
ваша гвн преклоните :

Молитва иже къ стому

просвѣщенію

Вн въско лице твое,
на готовящихъ са

къ стóмоу просвѣщенію, и
желающіи грѣхѡнѡ сквѣнѡ
ѡзлестнѡ зарнѡхъ помы
шленіа, и звѣстнѡ въ вѣрѣ,
оутверднѡхъ въ надежднѡ,
сѣвершнѡхъ въ любви: ѡды
ѡтны хѡ твоего покажи,
давшаго себѣ и збавѡ за
ѡша наша: **възглашеніе:**

Ико ты еси просвѣщеніе
наше и текѣ славу възыма
емъ, ѡцѡу и снѡ и стѡмѡ дѡхѡ,

ННѢ Н ПРНО Н В ВѢКН ВѢКѠ.

ДІАКОНЪ . СЛІЦН КЪ ПРОСВѢЩЕНІЮ Н ЗЫДѢТЕ , Н ЖЕ КЪ ПРОСВѢЩЕНІЮ Н ЗЫДѢТЕ .

ЗДЕ ПОЕЛН ПРЖЕ СРЕДОПОСТІ .

СЛІЦН ѠГЛАШЕННІН Н ЗЫДѢТЕ , ДА НИКТѠ Ѡ ѠГЛАШЕННЫ , СЛІЦН ВѢРНІН . ПАКН Н ПАКН , МНРѠМЪ ГОУ ПОМЛНМСА : .

МЛТВА ВѢРНЫХЪ ПЕРВАА , ПОВЪНЕГДА РАЗВНТОУ БЫВШОУ Н ЛІТОНЪ . ЮЖЕ ГЛЕ ІЕРЕ В ТАН .

ВѢ ГИ ПОКАЗАЛЪ ЕСИ
 НАМЪ ВЕЛИКОУЮ СИЮ
 СПСЕИІА ЧАИИЖ: ТЫ СПОДОВИ
 ЕСИ НАСЪ, СМЪРЕННЫХЪ И НЕ
 ДОСТОИНЫХЪ РАБЪ ТВОИХЪ,
 КЫТИ СЛОУЖИТЕЛИИ СТАГО
 ТВОЕГО ЖЕРТОВНИКА: ТЫ ОУ
 ДОВЛИ НАСЪ, СИЛОЮ СТГО ТВО
 ЕГО ДХА ВЪ СЛОУЖЕНІЕ СІЕ, ДА
 НЕШЕЖЖЕННО СТОАЩЕ ПРѢД
 СТОЮ СЛАВОЮ ТВОЕЮ, ПРИНЕ
 СЕМЪ ТЕБѢ ЖЕРТВУ ХВАЛЕНІА:

ТЫ БО ЕСИ ДѢИТЕЛЬ ВЪ СМ
 ВЪ ВСѢХЪ. ДАЖЪ ГНѢНІА НАШІ
 СЪГРЕШЕНІЮХЪ, НѢО ЛЮДСКІ
 НЕВѢЖЕСТВІЮХЪ, ПРИМѢ
 БЫТИ ЖЕРТВѢ НАШЕЙ, НБЛГО
 ПРИМѢТИ ПРѢДЪ ТОБОЮ :

МЛАДШОУСА ІЕРЕЮ ДІАКОНЖЕ
 ГЛЕТЪ ДІАКОНСТВА. ІАКОЖЕ

Н НА АНТОУРГІН ЗАСТАГО.
 АЩЕЖЕ САМЪ ІЕРЕЙ. ГЛЕТЪ.

ЗАСТЖПИ СПСИ ПОМЛОУНІИ :

ПРЕМЪДРОСТЬ. БЪГЛАШЕНІ.

Ико подобаетъ ти въсѣка
слава ѹтъ, и покланеніе,
щѣгоу и сноу, и стмоу дхоу,
ни нѣ, и прно, и въ вѣки вѣ
кѡмъ . **Аи къ . Амниъ .**

Паки и паки миромъ гоу :

Мѣтва вѣрныхъ вторааюже

ГЛА ІЕРЕН ВТАН-

Вже посѣтнвыи въ
мѣтн и щедрота,
смѣреніе наше. постакивыи
насъ смѣренныхъ и грѣшны

СѢАА МРГІА,

НѢДОСТОИНЫХЪ РАБЪ ТВОИ
 ПРЕСТОЮ СЛАВОЮ ТВОЕЮ СЛА
 ЖИТИ СТМЪ ТВОЕМЪ ЖЕРТОВ
 НИКЪ: ТЫ УКРЕПИ НАС СИЛОЮ
 СТГО ТВОЕГО ДХА ВЪ СЛЪЖЕНІЕ
 СНЕ. Н ДАЖЪ НАМЪ СЛОВО ВЪ
 ШВЕРЗЕНІЕ УСТЪ НАШНХЪ, ВЪ
 ЕЖЕ ПРИЗЫВАТИ БЛАГТ СТГО
 ДХА, НАХОТАЩІА ПРЕЛОЖИТИ
 СЯ ДАРЫ: **З**астѹпи спси по:
Премждрост. **Б**ѹглашеніе.
Гко да под державою твоею

с Василіа великаго.

сзз 24

вѣсегдѣ храними, и тебѣ
славѣ възсылаемъ ѿцоу,
и споду, и стмоу дху, нинѣ
и прно, и вѣ вѣки вѣкомъ.

Ликъ. Амннъ. Таже нзде
творанглю переже и дїако-
накоже и на мргин замстаго.

пѣвциже пою херувимскоу
пѣснь. переже глет млтвѣ

сїю вѣ тан.

никтоже достонн
ѿ свѣзавшихъ са

плѠтскими желаніи и сла́
 стми, прихѠдити и ли при
 ближити се, и ли славѣти
 тебѣ цю славы: еже бо славѣ
 жити тебѣ, великѡ истра
 шно и самѣмъ небы сила.
 но оубо не и зреченнаго рад
 и безмѣрнаго твоего члкъ
 любїа, непреложнѣ и неизмѣ
 ннѣ бы еси члкъ, и архїерей
 на нарека се: и слоужебныи
 сеи и безкрѠвныи жертвы

сшенно дѣствіе предаѣ еси
 намъ, яко вѣла въсѣлески
 ты еси єдинъ гдѣ еи нашъ
 влѣствоуєши нєными н зє
 мными, н же на прѣлѣ херс
 кімскомъ гадані, н же на
 серафїмгѣ н црѣ инле, н же
 єди стѣ н настѣ поунваѣ:

Тебє ѡбо млю єдиногѣ блга
 го н блгопослоушнваго,
 прнзрї на мѣ грѣшнаго н
 шепотрєбнаго раба твоєго,

Н ѿчисти мнѣ душу и сердце ѿ
 совѣсти лукавыя. и ѿдоули
 ма слово стго твоего духа,
 облеченна священства благи,
 престати стѣи твоеи снѣ за
 пезѣ: и священно дѣствовати,
 стое и пречисто твое тѣло, и
 чистию кровью твою. и тебе
 въ прихождѣ, прекло мою быю,
 и млюса тебе. да не ѿврати
 ши лица твоего ѿ мене, ни да
 ѿрнеши ма ѿ оубо твоей:

но сподобѣи принесенномъ
 быти тебѣ мною грѣшны,
 и недостойнымъ ракомъ
 твоимъ, даромъ симъ.
 ты бо еси приносиши и при
 носиши, и приемши, и
 раздаваемши хе же наши:
 и тебѣ слава възсылаемъ,
 съ безначалны ти щемъ,
 и пртым и блгимъ и живо
 творщи ти дхомъ, нинѣ и
 прно и въ вѣки вѣкѣ, аминъ.

СТАЛА МРГІА
 ПѢСНЬ ХЕРОУВІМСКАА.

ИЖЕ ХЕРОУВІМЪ ТАИИѢ
 ОБРАЗУЮЩЕ. И ЖИВО
 ТВОРАЩІИ ЗЦН ЗТЪЮ ПѢСНЬ
 ПРИНОСАЩЕ. БЪСАКЪ НИИѢ
 ЖИТЕЙСКЪЮ ШВЕРЗЪ ПЕУАЛ.
ИАКО ЦРА БЪСЪХЪ ПОЕМЛЮЩІ
 АГГЛСКИМИ НЕВИДИМО ДАРО
 НОСИМА УНИМИ. **А**ЛКІА
АЛЛНЛОУІА. **А**ЛЛНЛОУІА : :
А СЕ ВЪ БЕЛНКИИ УЕТВЕРТОК
 ТОУІЮ ПОЕТСА.

Всѣхъ твоихъ тайнъ
днесь не вѣн, прихаст
ника ма прѣимн. Не имамъ
вѣ врагомъ твоимъ тайны
твоѣмъ и зрещи, ни лобзаніа
ти дамъ якоже іудѣ. Но
якоже разбойникъ испо
вѣдоу ю тѣ. **Помани ма
гнъ въ црѣвн сн:** Яще же въ
великѣю себѣотѣ пшют сѣ.

А ѡмѡлунтъ въ сѣлка
пшю ула. И да стон

р б

създохомъ и зепетомъ. И да
 ннутоже земное въ себѣ да
 помышляетъ. **Пръ еѡ цаст**
вѣющн, и гь геспѡствѣющн.
 Пронсходн заклатнса и да
 тнса въ снѣдь вѣрнымъ.
хсѡри Прѣдндѣтѣже семоу лицн
 агглстн, съ всѣкн науааѡ
 и властню, многоѡунтаа
 хероубнмъ, и шестѡкнрлаа
 серафнмъ, лица закрнвѣ
 юще, и възпнюще пѣснь.

Съ Басиліа Великаго.

СОЕ
88

А́лѣѣа, а́лѣѣа, а́лѣѣа: ѿ нъ зде
іеренѣе нъ дїаконѣ, тааже
творѣтъ, нъ глѣютѣ, іако
же на мѣстѣ злѣста. Скоп
уашииже бѣвшии мѣн
твамѣ нъ слѣженію, дїакон
приходѣ на обѣщаное мѣсто
гладѣ. Исполнимѣ мѣтвы,
о преложенныхъ утнхъ.
о стѣмѣ храмѣ семѣ,
о нъ збавити сѣ на ѿ всѣхъ.
Мѣтѣ при пошенію, по

р г

ВѢДА МРГІА,

ВЪ НЕГДА НА СТѢН ТРАПЕЗѢ
 КЪ ЖТВЕННЫ ДАРОМЪ ПОЛОЖЕН
 НОМЪ БЫТИ . ЮЖЕ ГЛЕТЪ

ІЕРЕНЪ ВЪ ТАН .

ДИ БЕНА . СЪЗАВЫИ
 НАСЪ И ПРИВЕД НА
 ЖИВОТЪ СЕН , ПОКАЗАВЫИ
 НАМЪ ПОУТА ВЪ СПСЕНІЕ , ДА
 РОБАВЫИ НАМ НЕННЫХЪ ТАНИ
 СТВЪ ШКРОВЕНІЕ , ТЫ ЕСИ ПОЛО
 ЖИВЫИ НАСЪ ВЪ СЛОУБЪ СІЮ ,
 СИЛОЮ ДХА ТВОЕГО СТАГО .

БЛГОВОЛИЖЕ ГНѢЖЕ БЫТИ НА
 СЛУГѦМН НОВАГО ТВОЕГО ЗА
 ВѢТА, Н СЛУЖИТЕЛМН СТЫ
 ТВОИХЪ ТАН, ПРИМНИ НАСЪ
 ПРИКЛЖАЮЩИХЪ СѦ СЪТМЪ
 ТВОЕМЪ ЖЕРТОВНИКЪ . ПО
 МИШЖЕСТВЪ МЛТИ ТВОЕА,
 ДАЖЕ БОУДЕМЪ ДОСТОИНИ ЕЖЕ
 ПРИНОСИТИ ТЕБѢ СЛОВЕСНЮ
 СЮ Н БЕЗЪ КРОВНЮ ЖЕРТВЪ .
 Ѡ НАШН СЪГРѢШЕНІѠ , Н Ѡ
 ЛЮСКНХЪ НЕВѢЖЕСТВІѠХЪ, Ю

же прїемъ възстѣи, ѿмысл
 ныи твояи жертвникъ, въз
 коню благо оуханїа, въз
 ни послѣ намъ блгть стго
 твоего дха, прїзри на ны
 бже, ѿпрости ѿ насъ слоу
 бѣ снѣ нашѣ, ѿпрїми ю,
 ꙗкоже прїмалъ еси авелевы
 дарѣ, нѡевы, жертвы,
 аврамовы все плодїа, мо
 ѡсѣевы, ѿ аарсоновы ещен
 ства, самоунашвы мїрнаа.

ѿкоже прїѡлѡ еси ѿ стѣхъ
твоихъ аплѡ истиннѡю сїю
слоужевъ, тако нѡ ѿ рѡкъ на
грѣшныхъ прїимнѡ дарн сїѡ
въ блгтн твоен гн, даже
сподобѡшесѡ слоужити не
порочно стѣмъ твоѣмъ жертѡ
вникѡ, въспрїимѡ мздоу
вѣрныхъ нѡ моудрихъ стро
ителѡ, въ днѡ страшныи
въздаанїѡ твоего правенѡ:

Діаконѡ ѿкоже нѡ на ѿргнѡ

рѣ

Златоустаго глетъ .

Застоупи спси помилуй :
Днь весь съвершенъ стъ :
Агла мирна вѣрна наста :
Млти ноставленія грѣхо :
Дшеры и полены дша иши :
Проуе лѣто животанаше :
Хртіанскія коуны живо
 танашего : **П**рестоую утѣю .
Вызглашаетъ іерей . **Ш**еро
 тамн единороднаго твоего
 сна , сънимже блвень еси ,

сѣпѣтѣмъ ѿ елѣгимъ, ѿ жи
вотворѣшимъ ти дѣхомъ,
ниѣ ѿ прѣно ѿ вѣвѣки вѣко,

Анѣкъ . Амѣнъ : Іерей . Мнѣ

вѣмъ . Дѣаконъ . Бѣзлю

бѣмъ другѣмъ другѣа , да вѣ
ѣдиномыслѣн , Анѣкъ . ѿца

сна , ѿ стѣго дѣха . Іерей по

кланѣтсѣ г , гла вѣ тан .

Бѣзлюблѣт ѿ гнѣкрѣпости

моѣ , гѣ оутѣвержденіе моѣ

ѿ прикѣжище моѣ . Три . И

Ста мѣрѣя,
 дѣаконъ ѿклагася ѿ раемъ
 своимъ, и покланяет ся,
 три, и глетъ велегласно.
 Дверн дверн премѣдростію
 взымѣмъ. Анкѣ, и жрѣю
 въ единого ба, По скоуанію
 же стго сумбола, си рѣтъ
 исповѣданія вѣри, глетъ
 дѣаконъ, велегласно. Ста
 нѣмъ добрѣ, станѣмъ съ
 страхомъ. Анкѣ. Мать
 мира, жертвѣ хваленія.

СТАА МРГІА,
ІЕРІН ПРЕКЛОНСА, МОЛНТСА

ВЪ ГАН .

СЫНЪ БЛАГО ГНѢЖЕ,
ШУЕ ВЪСЕДѢЖИТЕЛ
ПОКЛАНЯЕМЫН, ДОСТОЙНО
ІАКО ВЪИСТИННУ И ПРАВЕНО И
ЛѢПО СЕ ВЕЛИКШ ЛѢПІЮ СТНА
ТВОЮ: ТЕБѢ ХВАЛИТИ, ТЕБѢ
ПѢТИ, ТЕБѢ БЛВТИ, ТЕБѢ
КЛАНЯТИСА, ТЕБѢ БЛАГОДАРИ
ТИ, ТЕБѢ СЛАВИТИ, ЕДИННОГО
ВЪИСТИННОУ СЪЩАГО БА: И

ТЕБѢ ПРИНОСИТИ СЪ СЪКРЪШЕ
 ННЫ СРЦЕМЪ И ДУХОМЪ СМѢРЕННЫ,
 СЛОВЕСНЮ СЮ СЛЪЖЕВЪ НАШЪ.
 ЯКО ТЫ ЕСИ ДАРОБАВЫИ НАМЪ
 ПОЗНАНІЕ ТВОЕ ИСТИННЫ. И
 КТО ДОВОЛЕ ВЪГЛАТИ СИЛЫ
 ТВОЕ, СЛЪШАНЫ СЪТВОРИТИ
 ВСЕ ХВАЛЫ ТВОЕ; ИЛИ ИСПО
 ВѢСТИ ВСЕ ЧЮДЕСА ТВОЕ: НА
 ВСАКО ВРЕМЯ ВЪЛКО ВСАЧЕСКИ,
 ГИ НЕСИ И ЗЕЛН, И ВСЕ ТВАРИ,
 ВІДНЫМЪ ЖЕ І НЕВІДИМЪ.

сѣдѣи на прѣлаѣ славы, и
 призираи на безны. бена
 уалне, невидиме, непости
 жиме, неописанне, неизмѣ
 нне, ѡче гдѣ нашего іу хѣ.
 великаго бга и спсителя
 надежды нашея, иже естъ
 ѡбразъ твоѣя блгти, пеуѣт
 равноѡбразна въ себѣ по
 казѣ тебѣ. ѡца же слово
 живо, еъ истиненъ, превѣу
 наа премѣдрость, животъ,

ОСЩЕНІЕ, СИЛА, СВѢТЪ ИСТИ
 ННЫИ, ИМЖЕ ДУХЪ СТЫИ ГЛВН
 СА: ДУХЪ ИСТИННЫИ, ДАРО
 ВАНІЕ СНОПОЛОЖЕНІА, ОБРЖ
 УЕНІЕ ВЪДЖЩАГО НАСЛѢДІА,
 НАУАТОКЪ ВЪУНЫХЪ БЛГЪ,
 ЖИВОТВОРНАА СИЛА, ИСТО
 УНИКЪ ОСЩЕНІА, ИМЖЕ ВЪСА
 КА ТВАРЪ, СЛОВЕСНААЖЕ НОУ
 МНАА ОУКРЕПЛЕНАА, ТЕКЪ
 СЛОУЖИТЪ: И ТЕКЪ ПРНОСОУ
 ЩНОЕ ВЪЗСІААЕ СЛАВОСЛОВІЕ,

ЯКО ВЪСЛУШЕКАА РАБОТНА
ТЕБѢ . ТЕБѢ БО ХВАЛЯТЪ
АГГЛН, АРХАГГЛН, ПРѢВЛН,
ГДѢСТВІА, НАУМЛА, ВЛАСТН,
СИЛЫ, И МНОГОСОУНТАА ХЕРУ
ВИМЪ . ТЕБѢ ПРЕДЪСТѢАТЪ
ОКРѢТЪ СЕРАФІМН, ШЕСТОКРИ
ЛАТІН: ШЕСТЬ КРИЛЪ ЕДИНО
МА, ШЕСТЬ КРИЛЪ ДРУГОМА,
И ДВѢМА ЖЕ ПОКРОВЯЮ ЛИЦА
СВОА, ДВѢМА ЖЕ НОГЫ, ДВѢ
МА ЖЕ ЛѢТАЮЩЕ ВЪЗЫВАЮТЪ,

ЕДИНЪ КЪ ДРУГОМУ, НЕПРЕ
СТАНЫМИ ОУСТЫ, НЕМАЛУ
НЫМИ СЛОВОСЛОВІИ : .

ВЪЗГЛАСНО ІЕРЕЙ .

ПОВЕДНОУЮ ПЕСНЬ ВЪСПЕ
ВАЮЩЕ, ВЪПІЮЩЕ, ВЪЗЫВАЮ
ЩЕ, И ГЛАГОЛЮЩЕ . **АНКЪ .**

СТЪ, СТЪ, СТЪ, ГЪ САВАСОДЪ,
ИСПОЛНЬ НЕО И ЗЕМЛЯ СЛАВЫ
ЕГО, СЪСАННА ВЪ ВЫШНИХЪ,
БЛВЕН ГРАДЫН ВЪ ИМА ГНЕ,
СЪСАННА ИЖЕ ВЪ ВЫШНИХЪ : .

С҃У

С҃ТѢА М҃РГІА,

ИЗДЕ ДІАКОНЪ ТААЖДЕ ТВО
РИТЪ ІАКОЖЕ ИНАЛИТОУРГІИ
ЗЛАТОУСТАГО · МОЛНЕСА

ВЪ ТАН ІЕРЕН ·

С҃ИМИ БЛАЖЕННЫ
МИ СІЛАМИ ВАКО

УЛКШ ЛЮБУЕ, И МЫ ГРѢШНИИ
ВЪПІЕМЪ И ГЛЕМЪ · СГЪ ЕСИ

ІАКО ВЪИСТИННОУ И ПРЕСТЪ,
И ИѢСТЪ МѢРЫ ВЕЛИКШ ЛѢ

ТВОЕА

ПІЮ СТЫНА ТИ, И ПРОКЕНЪ
ВЪ ВЪСѢХЪ ДѢЛѢХЪ ТВОИХЪ,

ꙗко правдою и соудом исти
 ннымъ вса навелъ еси на
 ны. създавъ бо улика прѣсть
 въземъ ѿ земля, и ѿбра
 зомъ твоимъ е поуетъ,
 положилъ еси его въ раи
 пищнѣ, кесъмѣртїе животѣ
 и наслажденїе вѣчны блгъ
 въ съблюденїи заповѣдей
 твоихъ ѿбѣщавъ емоу. но
 преслоушавшоу тебе исти
 ннаго бга създавшаго и,

и прелестію змінною оубѣд
 шася, оумръщвленноуже
 своимн егò прегрѣшеннн,
 изгналъ еси егò правед
 нымъ твоимъ сѣдомъ ке
 ѿ раа въ мнръ сѣн. ѿбра
 тилъ еси въ землю ѿ неаже
 възятъ бысть, оустрааа
 емоу ѿ пакн бытіа спасе
 ніе еже въ самомъ хѣ тво
 емъ, некто ѿвратнел ѿ съ
 зданія твоего въ конецъ,

ѿже сътвори́лъ еси́ бл҃же :
 ни́же закѣ́ дѣла́ рѣкѣ́ тво
 ихъ , не́о посѣти́ мно́го
 ѿбрази́тъ ра́ди бл҃госер́дїа
 милости́ твоѣѡ . прѣ́кы по
 сла́лъ еси́ : сътвори́лъ еси́ си
 лы́ стѣ́ми твои́ми , ни́же въ
 ко́емждо́ рѣ́дѣ́ бл҃гоу́го
 днѣ́ши ми́ тебѣ́ , гла́лъ еси́
 намъ́ оу́сты́ ра́къ твои́хъ
 прорѣ́къ : предвѣ́звѣ́щаѡ
 намъ́ хотѣ́щее бы́ти спсе́нїе .

и́лъ еси́
 замѣ́ди

и́ рѣ́дѣ́

с д

ЗАКОНЪ ДАЛЪ ЕСИ ВЪ ПОМО,
 АГГЛЫ ПОСТАВНЛЪ ЕСИ ХРА
 НИТЕЛА. ЕГДА ПРИДЕ НСПО
 НЕНІЕ ВРЕМЕ, ГЛАЛЪ ЕСИ НАМЪ
 САМЪМЪ СНОМЪ ТВОИМЪ,
 ИМЪЖЕ Н ВЪКЫ СЪТВОРИЛЪ
 ЕСИ, ІЖЕ ЄСТ ѠЗАРЕНІЕ СЛАВЫ
 ТВОЕА, Н ѠБРАЗЪ УПОСТАСН
 ТВОЕА. НОСАЖЕ ВЪСАУЕСКАА
 ГЛОМЪ СНЫ СВОЕА. НЕ ВЪ
 СХИЩЕНІЕМЪ НЕПШЕВА ЕЖЕ БЛІ
 ТИ РАВЕНЪ ТЕБѢ БОУ Н ѠЩОУ.

СІАНІЕ
 ОБРАЗЪ

НАЧРЪТА
 НІЕ СОСТА

ВА ТВОЕГО

ВА ТВОЕГО

ВА ТВОЕГО

с Блаженна великаго.

сче
38

но въ сын превѣчный, на зе
мли явися, и съ улки по
живе, и ѿстыж двы в пло
тиса не тощивъ себе, зракъ
ракин прїем, съ ѿбразе бывъ
тѣлоу смѣренїа нашего, да
насъ съ ѿбразны сътворитъ
ѿбразу славы своеа. понеж
ко улкоу грѣхъ възиде въ
миръ, и грѣхъ съмерть, благо
воли единому админтвон снъ,
сынъ внадрѣ тебе ба и ѿца:

изліа
образъ

с е

ВѢДА КРГІА

Ѳ
рожда
Ѡ

БЫВЪ ИЗ ЖЕНЫ, СТЫДЪ ЕЩА И
ПРНО ДВЫ МАРІА, БЫВЪ ПОДЪ
ЗАКОНО, НСЖДИ ГРѢХЪ ПЛО
ТІЮ СВОЕЮ, ДА ИЖЕ Ѡ АДАМѢ
ОУМЕРШІИ, ѠЖИВОТВОРАТСА
ВЪ САМѢМЪ ХѢ ТВОЕМЪ, И ПО
ЖИВЪ ВЪ МІРѢ СЕМЪ, ДАВЪ ПО
ВЕЛЕНІЕ СПСЕНІА, ѠСТЖПИТИ
СЪТВОРНЪ НАСЪ Ѡ ПРЕЛЕСТИ
И ДОЛСКІА, ПРИВЕДЪ КЪ ПОНАНІ
ТЕБЕ ИСТИНАГО БА ІЩА: СТА
ЖА НА СЕБѢ ЛЮДИ БОГАНЫА,

ИЖДИТИ
ОИЖДИТИ
ОИЖДИВЪ

ИЗРАНЫ

ЦРКОЕ СЩЕНІЕ, АЗЫКЪ СТЬ, И
 ШУСТИВЪ ВОДОЮ, И ШСТНВЪ
 ДХОМЪ СТЫМЪ, ДАВЪ СЕКЕ ИЗ
 МѢНОУ СЪМРЪТН, Ш НЕАЖЕ
 ДРЪЖИМН БАХШМЪ, ПРОДА
 НИ ПОД ГРѢХОМЪ: И СЪШЕДЪ
 КРТОМЪ ВЪ АДЪ, ДА ИСПЛЪНИ
 СВОА ВЪСА, РАЗДРѢШЪ БОЛЕ
 ЗНИ СЪМРЪТНЫА: И ВЪСКРСЕ
 ТРЕТІИ ДНЬ, И ПЖТЬ СЪТВО
 РИВЪ ВЪСАКОИ ПЛШТИ, ЕЖЕ
 ИЗМРЪТВЫХЪ ВЪСКРСЕНІЮ:

ТЛЕНЮ

ꙗко не бѣ мощно дръжнмъ
 быти ѿ тлѣнїа, на уаинкѣ
 животѣ: бысть на уагокѣ
 оусѡпшнмъ, пръвенецъ нъ
 мрътвыхъ, ꙗко даждеть
 самъ въса, н въ всѣхъ пръве
 ствѣа. н въше на неса саде
 ѡдѣснѣю величїества твоего
 на высоки, н же нпрнде въ
 дати коемъ жо по дѣло его.
 ѡстави же намъ въспомннїа
 нїе спснтенїа своа стрти,

сіа, ꙗже предложимъ
по заповѣдемъ его. хотѣ
бо ѿзйти на волноу, и
прно паматноу, и живо
носноу свою съмръть: въ
нощъ въ нюже предаше себе
замірскаїи живогъ, въ земъ
хлѣбъ на стѣа своа и пре
утѣа рѣки, показавъ тебѣ
боу и щоу. благодаривъ,
блбвѣ, остивѣ, преломивѣ.
Іерей прекланяетъ главоу,

СѢЛА МРГІА,

**ВЪЗВІНГЪ ДЕСНИЦОУ СВОЮ СЪ
СТРАХОМЪ, БЛАВЛА СТЫИ
ХЛѢБЪ, ВЪЗГЛАШАЕТЪ ГЛА:**

**ДАСТЬ СТЫМЪ СВОИМЪ ОУЧЕ
НИКОМЪ Н АПЛОМЪ, РЕКЪ.
ПРІИМѢТЕ, ІАДІТЕ, СЕ ЁСТЬ
ТѢЛО МОЕ, ЕЖЕ ЗА ВѢЛОМІИ
МОЕ ВЪ ѠСТАВЛЕНІЕ ГРѢХѠВЪ.**

**ЛИКЪ ПОЕТЪ . АМИНЬ .
ІЕРЕНЖЕ Н ДІАКОНЪ ТААЖДЕ
Н ЗДЕ ТВОРАТЪ ПОДОБНѢ
ЗАСТАГО МРГІИ: ІЕРЕН ВЪ ТАН.**

Такожде нѣашж ѿ плода
лознаго въземъ, наліавъ,
блгодари, елвнвъ, остнвъ.

възглашаетъ іерей, ржкоу
нмѣанъ съвыше съ захомъ
н елвладъ глаголетъ .

Дастъ стымъ своимъ оуче
никомъ н апломъ, рекъ .
Пите ѿ нежвчн, се е кръвь
моа новаго завѣта, еже за
вы, н замногыхъ н злвде
маа, въ ѿставленіе грѣхѣ .

АиКЪ ПОЕТЪ. У И ДИНИ.

Іеренже преклонь главоу,

МѢТСА БЪ ТАН.

СЕ ТВОРИТЕ ВЪ МОЕ
ВЪСПОМНАНІЕ: СЛІ

ЖЫ БО АЩЕ ГАСТЕ ХЛѢБЪ СЕН, И

УАШВ СІЮ ПІЕТЕ, МОЮ СЪМРТЬ

ВЪЗВѢЩАЕТЕ, МОЕ ВЪСКРЄ

НІЕ НСПОВѢДУЕТЕ. ПОМНА

ЩЕ ШВО ВЪ КИМЫ СПИЛА ЕГО

СТРАДАНІА: ЖИВОТВОРНИЙ

КРТЬ, ЗІДНЕВНОЕ ПОГРЕКЕНІЕ,

нѣмъ мѣртвыхъ въскрѣсеніе, на
нѣса въсходъ, еже ѡдеснѣю
тебѣ ка нѣ ѡца съдѣлнще, нѣ
славное нѣ страшное твое при
шествіе: **възглашае іерей.**

Твоѣ ѡ твоихъ тебѣ при
носѣще, ѡ възсѣхъ нѣ за
вѣса. **Ликъ поетъ.**

Тебѣ поемъ, тебѣ бѣвнмъ,
тебѣ бѣгодареніе приносн
гн, нѣ мнмъ ти са бѣ нашъ.

Іерей прекло гла мѣса въ тан.

ЕГО РАДНЬ АКО ПРЪТЪ
 НЪ МЫ ГРѢШНЫИ НЕ
 ДОСТОИИИ РАКН ТВОИ, СПОДО
 БЛШІИ СЯ СЛЪЖИТИ ТВОЕМУ
 СТОМУ ЖЕРТОВНИКУ, НЕ РАДН
 ПРАВСТЕН НАШНХЪ, НЕ БО СЪ
 ТВОРИХОМЪ УТО БЛГОЕ НА
 ЗЕМЛИ, НО РАДН МАТИ ТВОЕА
 Н ШЕДРОТЪ ТВОИХЪ, НХЪ ЖЕ
 БОГАТНО ИЗЛІА ЕСИ НАНЫ.
 ПРИСТОУПАЕМЪ КЪ СТОМОУ
 ТВОЕМОУ ЖРЪТОВНИКОУ .

и преложивше противъ обра
наа стѣго тѣла и крѣве хъ
твоего, тебѣ самимъ, и
тебѣ проси стѣ стѣхъ, благо
воленіемъ твоѣмъ блгтн,
прїити стѣмъ дѣховн твоѣмъ
на ны, и на прележащїа дѣрн
сїа, и блвнти ѿ, и ѡстнти,
и показати : **Дїаконъ**
полагаетъ ршдоу юже дрѣ
жаше или покровъ, и приходн
близъ іерѣа и покланяюса

СѢАА МРГІА,
 ОВА, ЗІЖДЫ. ПРѢСТОЮ ЗА
 ПЕЗОЮ. НІМЛѢЩЕСА ВЪ СЕКѢ.
 БЖЕ ѠЦѢСТНІМЛѢ ГРѢШНАГО
 НІПОМОУНІМЛѢ. ГЛЮТЪ ВЪ
 ТАН, ЗІЖДЫ. ГННЖЕ ПРѢТЫН
 ДХЪ АПЛОМЪ ПОСЛАВЪ, ТОГО
 БЛЖЕ НЕ ѠНІМНІ ѠНАСЪ. **И сѣ.**
СЕРЦЕ УТО СОЗНЖИ ВМНѢ БС:
 ГННЖЕ ПРѢТЫН ДХЪ АП: **И сѣ.**
 НЕ ѠВЕЗНІМЕНЕ ѠЛНЦА ТВОЕ:
 ПАКНІ. ГНН ПРѢТЫ ДХЪ АПЛО.
 ТАЖЕ ГЛАВЪ ПРЕКЛОНИ ДІАКО,

с Василіа великаго.

тз 104

показуеѣтъ сѣраремъ стын
хлѣбъ. и глетъ въ тѣн.

Бивн вѣко стын хлѣбъ.

Іеренже вѣтавѣ, знаменѣ,
г. стын дѣрн. глѣ въ тѣн.

Хлѣбъ оубо сѣн сътвори егѣ
утнымъ тѣломъ гѣнѣа и

спса нашего іу хл. Діаконъ.

Аминь. И пакн діаконъ.

Бивн вѣко стору уашоу.

Іеренже бѣвѣа глетъ.

Уашѣ же снѣо самоуѣо утнѣо

т г

Стла мргіа,

КРОВЬ ГА НБА Н СПСА НАШЕГО
 ІУ ХА. Діаконъ. Амннь.
 І пакы діаконъ показуа
 съ сѡраремъ стла обѡа гла:
 БЛВН ВЛКО ШЕША. Іерей же
 БЛВЛА РЖКОЮ ШЕША СТЛА
 ГЛЕТЪ. ІЗЛІАННОУЮ ЗА МІР
 СКЫН ЖИВОТЪ. Діаконъ.
 Амннь, Трїжы. І преклоні
 главоу діаконъ іерейю, рекъ.
 Помані ма влко сты грѣш
 наго. Іерей же манса в тан.

насъ же възсѣхъ ѿ
 единого хлѣба и
 чашн причащающихсѧ, съ
 единыи съ другъ другомъ,
 въз единого стго дха ѡбще
 нїе: и никоого же ѿ насъ въ
 соудъ, или въ ѡсоуденїе,
 сътвори причащающа стмъ
 тѣлоу и кровн хъ твоего.
 но да обраще матъ и блгть
 съ възсѣмн стымн иже ѿ
 вѣка текѣ оугодившимн,

СѢА МРГІА,

ПРЕШЦЫ, ШЦЫ, ПАТРІАРХИ,
 ПРОКН, АПЛЫ, ПРОПШВѢНИКН,
 ЕУЛІСТЫ, МНИКН, НСПОВѢД
 НИКН, ОУУИТЕЛМН, И СЪ ВЪ
 СЛКН ДХО ПРАВЕНЫ, ВЪ ВѢРѢ
 СКОУАВШИСА: **БЪГЛАШЕНІЕ.**

И ЗРАНОЖЕ СЪ ПРТОЮ УТОЮ
 ПРЕЛГОСЛОВЕННОЮ СЛАВНОЮ
 ВЛУЦЕЮ НАШЕЮ, БЦЕЮ И ПРНО
 ДВОЮ МАРІЕЮ. **АИКЪ ПОЕТЪ.**

ТѢБѢ РѢТСА ОБРАДО
 БАННА ВЪСА ТВАРЬ:

с Василіа великаго.

ТЛ
106

аггласкынъ съворъ н улукинъ
рѡдъ · ощеннаа цркви раю
словеснын · двтвеннаа по
хвало · нзнемже въ въ пло
тиса н младенецъ бысть,
прежде вѣкъ сынъ еъ нашъ ·
люжесна бѡ твоа пртль съ
твори · н твоє урево простра
ннѣиши несъ съдѣла · о
тебѣ рметса обрадованнаа
въса тварь слаба тебѣ :

Діаконъ кади окрѣтъ стѣю

Т Е

СѢЛА МРГІА,

ЗАПЕЗУ, Н ДІПТУХА, СІРѢУЪ,
 ПОМѢНИКЪ ЖИВЫХЪ Н ОУСІВ
 ПШИХЪ Н ХЖЕ ХОЩЕТЪ ПОМИ
 НАЕТЪ: ІЕРЕНЖЕ МОЛНТСА

БЪ ТАН .

СѢЛА МРГІА ПРКА
 ПРТУА Н КРТА .
 СТЫХЪ Н ПРЕХВАЛНЫ АПЛЪ .
 СѢЛА МРГІА, СГОЖЕ Н
 ПАМА СВЪРЪШАЕ: Н ВЪСѢХЪ
 СТЫ ТВОИХЪ, НХЖЕ МАТВАМИ
 ПОСѢТИ НАСЪ БЕ . І ПОМАНИ

ВЪСѢХЪ ПРЕЖДЕ ОУСѢПШИХЪ
О НАДЕЖДИ ВЪСКРСЕНІА ЖИ
ВОТА ВЪУНАГО: **Здѣ іерей**

ПОМИНАЕТЪ НѢЖЕ ХОЩЕТЪ
ЖИВЛІХЪ НОУМЕРШИ, И ГЛЕТ.

О СПСЕНІИ ПОСѢЩЕНІИ ОСТА
ВЛЕНІИ ГРѢХѢВЪ РАБА БЖІА
ІМКЪ. О ОУМЕРШИЖЕ ГЛЕТ.

О ПОКОИ І ОСТАВЛЕНІИ ДША
РАБА ТВОЕГО **ІМКЪ**, НА МѢСТѢ
СВѢТЛѢ, НДЕЖЕ ШЕБѢЖЕ ПЕУА
И ВЪЗЫХАНІЕ УПОКОИ КЕ НА:

СѢАА МРГІА,

ВЪ ТАН МОЛІТВОУ.

Ноу покой ихъ, надеже при
 сѣщаетъ свѣтъ лица твоего.
 Еще мли тиса: Помани ги
 стоую твою съвѣрноюу и
 аплеквою црковь, яже ѿ коне
 даже до конецъ въселенныа,
 и ѿмирн ю, юже сънабдѣлъ
 еси утною кровію хъ твоего,
 истын храмъ сен оутверди
 до скоуанія вѣка. Помани
 ги принесши дарн тебе сіа,

и ѿниже, и нмаже, и заннж
снѧ принесѡша. Помани
г҃и плодѡносѧщихъ и до
бродѣющихъ стѣмъ твоимъ
црква, и помнѧщи нища.
въздажь имъ богатыми
твоими немными даровами.
дарѡи имъ въ мѣсто земны
нѣна, въ мѣсто привреме
нныхъ вѣчна, въ мѣсто
тлѣнны нетлѣнна. Помани
г҃и иже въ поустынахъ,

Стала Аргія,

въ горахъ, и вѣртепѣхъ, и
 разсѣланнахъ земныхъ .
 Помани ги и въ дѣвствѣ,
 и благоговѣнн, и постыныс
 ствѣ и утномъ гражданствѣ
 живущихъ . Помани ги
 благоуестивѣнши и вѣрнѣн
 шихъ црен нашихъ, и хже
 шправдалъ еси цртовати
 на земли, шроужіемъ исти
 нны . шроужіемъ благоволеніа
 вѣуа и, шсѣнни на главою и .

въ днь брани ѿкрѣпи мѹщѹ
нхъ. възнеси десницѹ нхъ.
державно сътвори и цртво-
покорн нмъ въ сѣ ваварскїа
азыки, хотѣща бранемъ.
даровати нмъ глосовкыи не
ѿемлемый мнръ. глаи въ
срци нхъ блгаа о цркви нѿ
въсѣхъ людехъ твоихъ, да
въ тишинѣ нхъ тихое и бе-
молвное житїе поживемъ въ
всѣако благотїи нѹтотѣ.

ТНІ

Отъ **Сѣаа ѿргіа**,

Помани гни въсакше науд
ство и власть. и иже въ по
латѣ братіи нашихъ, и въ се
внство. Блгнхъ въ блгти
съхранн, лоукавыхъ же блгн
сътвори блгостію твоєю.
Помани гни предстоаща
тоу люди, и оставшихъ се
блгословны ради винъ, и по
мани ина, по множествѣ
мти твоєа. Храни лица
ихъ испони въсакгаго блга.

съпроу́жества и въ мнрѣ и
 въ единомыслїи съ людьми.
 младенца въспита́нїю, юност
 настави́, старость покрѣпи́,
 малоду́шныя оутѣши́.
 расточѣнная събери́, заклоу́
 жденная пакнъ възврати́,
 и съпрнѣти стѣнѣ твоеи ка
 долю́тїи и аплѣтѣ цркви.
 съмоу́щаемыя ѿ доухѣвъ
 нечистыхъ свободи́. съ
 плава́ющими плаванїи, съ

ПОУТШЕСТВОУЮЩИМИ ПУТЬ
 ШЕСТВОУИ. В ДШВИЦАМЪ ПРЕ
 СТАТЕЛЬ БОУДИ, СИРШТАМЪ
 ЗАШНТНИКЪ. ПЛѢНИНИКИ И
 ЗБАВИ. БОЛАЩАМОУ ВРАУДИ.
 ИЖЕ НА СОУДИЩИ И ВЪ ЗАТВО
 ХЕНІАХЪ, И ВЪ СЛКШИ ПЕУАЛИ
 ИНОУЖЕ И ШЕСТОАНИИ СЖШИ
 ПОМАНИ КЕ: И ВЪ СѢХЪ НАСЪ
 МЛАЩИХСА ВЕЛНИКОМОУ ТВО
 ЕМОУ БЛГОУ ЗОБИЮ; И ЛЮБА
 ЩИХЪ НАСЪ И НЕ НАВИДАШИ,

И ЗАПОВѢДАВШИХЪ НАМЪ НЕ
 ДОСТѢИНЫМЪ МЛНТНСА ѿ
 НИХЪ. И ВЪСА ЛЮДИ ТВОА
 ПОМАНИ ГИ БЕ НАШЪ. И НА
 ВЪСѢХЪ ИЗАѢИ БОГАТНОУЮ
 ТВОЮ МАТЬ. ВЪСѢМЪ ПОДАА
 ІАЖЕ КЪ СПСЕНІЮ ПРШЕНІА.
 И ИХЪЖЕ МЫ НЕ ВЪСПОМАНОУ
 ХОМЪ, НЕ ВѢДѢНІА РАДИ, ИЛИ
 ЗАБВЕНІА, ИЛИ МНОЖЕСТВА
 ИМЕНЪ, САМЪ ВЪСПОМАНИ БЕ,
 ВѢДЫИ КѡЕГОЖО ВЪЗРАСТЪ.

У В

ѿ нарица́нїе · вѣдыи когѡ
 жо неуре́ва ма́тере єго · ты
 бо єси гн помо́щъ бе помѡ
 нымъ, на де́жа ѡула́вшиа,
 ѡбоуре́ваемы ѿзбави́тель.
 плава́ющимъ пристани́ще,
 недоу́гоущимъ бра́тъ · ты
 самъ вѣсѣмъ вѣсѣ боудн,
 вѣдыи когѡ жо ѿпроше́нїе
 єго, до́мъ ѿпотре́боу єго,
 ѿзбави гн гра́сен ѿвѣсѣк
 градъ ѿ странаюу, ѡ гла́да,

ГОУВНТЕЛСТВА, ТРОУСА, ПОТО
ПА, ШГНА, МЕУА, НАШЕСТВІА
ННШПЛЕМЕННИКЪ, Н МЕЖО

СШВНЫА БРАНИ: ДІАКОНЪ

ОУКО ШБРАЩЕА КЪ ДВЕРЕМЪ

СТГО ШТАРА. ДЕРЖА СЪРАРЪ

КРАЙНИ ПЕРСТЫ Н ГЛЕТЪ.

И ВЪСЪХЪ Н ВЪСА. АНКЪЖЕ

ПОЕТЪ. И ВЪСЪХЪ Н ВЪСА.

ІЕРЕЙЖЕ ВЪЗГЛАШАЕТЪ.

БЪ ПЕРВЫХЪ ПОМАНИ ГИ АРХИ

ЕППА НАШЕГО ИМА РЕКЪ.

БГОЖЕ ДАРОУИ СТЫМЪ ТВОИ
 ЦРКВАМЪ, ВЪ МИРѢ, ЦѢЛА,
 УТНА, ЗДРАВІЕМЪ, ДОЛГОДНЬ
 СТВОУЮЩА И ПРАВО ПРАВЩА,
 СЛОВО ТВОЕА ИСТИННЫ .

ДІАКОЖЕ-ГЛЕТ. ИМАРЕКЪ.

Пресвѣщеннаго епископа,
 И ѿприносящн стыл дари
 сна благоговѣннѣнше іерен,
 ІМКЪ, И ѿспсенїи великаго
 краля нашего ІМК, И ѿблго
 хестнвы гпрен панѿ наши.

и ѿвзсѣхъ и завъсѣ .

Днѣже поетъ . И ѿвзсѣхъ
и завъсѣ . Іерейже мѣнтсѣ

въ тѣхъ .

ПОМАННГѢ ВЪСАКО
ЕШЕСТВО ПРАВОСЛАВ
НЫХЪ, ПРАВО ПРАВѢЩИ СЛОВО
ТВОЕА ИСТИННЫ . ПОМАНН
ГѢ ПО МНОЖЕСТВОУЩЕ ДРѢВ
ТВОИХЪ, И МОЕ НЕДОСТОИ
СТВО . ПРОСТИ МѢ ВЪСАКО ПРЕ
ГРѢШЕНІЕ ВОНОЕЖЕ И НЕВОНОЕ,

У А

ѿ да не мой хъ радн грѣхѡвъ
 въ зераниши бл҃гтн стаго
 твоего дѣла, прїити на пре
 лежащїа дарн. Помани ги
 презвѣтерство еже ѡ хъ дїа
 коства, и весь іеренскїи унн.
 ѿ да ни кого же ѡ на посты
 днши ѡ окрж живши стын
 твоей ѡ лтарь. посѣти насъ
 бл҃гостїю твоею ги. и авнса
 на богатыми твоими щеро
 тамн. бл҃гостворенныа

и полезныя въздохн нам
дарыи. дожда мирныя земли,
къ плодшошенію дароуи.
блви венець лѣтоу благи
твоѣа. оутиши раздраніа
црковнаа. оугаси шатаніа
азыцескаа. вѣстаніа ересе
скоро разори, силою твоего
стго дха. вѣсѣхъ насъ прїи
ми въ цртво твое. сны свѣ
та и сны дна показави.
твои миръ и твою любовь

Дароуи намъ ги бе нашъ .
вѣсѣ бо ѿдалъ еси намъ .

Възгласеніе іерей . И да жъ
на единѣмнѣхъ сты, и единѣ
срце славити и възспѣвати
прѣтное и великолѣпное и мѣ
твоє, ѿца и сна и стго дха .
и и прно и възвѣки вѣко .

Ан . Аманнѣ . **Іерей** обрѣсѣ къ
дверѣ, не блѣглѣ възгласно .

И да боудутъ мати вели
каго ба и спаса нашего іу хѣ

с Василіа великаго.

Тиса

115

съ въсѣмни нами. Діакоже
нзшедъ, аще естъ. аще ли
же ни, то іерей, глаголетъ.

вса стѣа помануше.
пакн и пакн мнрѣмъ гѣу
помнмса. Анкъ. Гн по

млюи. И прѣла іакоже
въ мргн златоустаго.

О преложенны, и осщенны:

Іако да улюбе е въ наш:

Онзавитиса намъ ѿ въ:

Іерей молнтса въ тѣн.

же нашъ, бже бже
 спасти, ты насъ са
 наѹи, благодѣствити тебе
 достойно ѡ благодѣаніихъ
 твоихъ, ихже сътвори а еси
 итвориши съ нами. ты бѣ
 на, пріемынъ дары сна ѡи
 сти на ѡ въсакна скверны
 плѣти и дѹа, и наѹи стню
 съвершати въсѣасѣ твоёмъ.
 да въиствѣ свѣдѣствѣ
 съвѣсти нашеѣ поемлюще

ЧАСТЬ СТНЬ ТВОИХЪ, СЪЕДИНИ
 СА СТМОУ ТѢЛОУ И КРОВИ ХА
 ТВОЕГО, И ПОЕМШЕ СІА ДОСТО
 ИНО, ИМѢТИ БОУДЕМЪ ХА ЖИ
 БОУЩЕГО ВЪ СРЦЕХЪ НАШИХЪ,
 НЕУДЕМЪ ХРАМЪ СТГО ТВОЕГО
 ДХА. ЕИ КЕ НАШЪ НИКОГОЖЕ
 ШНАСЪ ПОВИННА СЪТВОРИ ГРО
 ЗНЫ ТВОИМЪ СИМЪ И НЕНЫ
 ТАИНАМЪ, НИЖЕ НЕМОЩНОЮ
 ДШЕЮ И ТѢЛО БЫТИ, ШЕЖЕ НЕ
 ДОСТОИИ КСИ ПРИУЩАТИ СЯ.

нѡ даждѣ намѣ до послѣ
 днаго нашего издыханїа,
 досто́нно помати наде́жѣ
 стнѣ твои́хъ, въ напо́утїе
 жизни вѣчныа, въ ѿвѣтъ
 благопрїятенъ. иже настра
 шнемъ соудници хѣ твоего,
 ꙗко да ѡмнѣ съвѣстїи стѣ
 ми иже ѿвѣка тебе ѹгоди
 вшїи ми, еѡде приуастници
 вѣчны твои елгъ, иже ѹго
 това еси любящїи тебе гнѣ

Застоупи спси помлоуи, н:

Дне въсего съвершенна стл:

Аггла мирна вѣрна настл:

Млти н ѡставленїа грѣх:

Добры и полезны дша наш:

Проче лѣто живота наше:

Христианскїа конуины жн:

Съединенїе вѣри н ѡверненїе

стго дха: **възглашенїе.**

И сподоби насъ влко, съ дръ

зновенїемъ не ѡсоужденно

смѣти призывати тебе

НЕ НАГО БА ШЦА, Н ГЛАТИ .

ЛЮДІЕ . ОУЕНА : БЪГЛАШЕНІ .

ІАКО ТВОЕ ВСТЪ ЦРТВО, Н СНА :

ІЕРЕ . МН ВЪСЪ . БЪГЛАШЕНІЕ .

ГЛАВЫ ВАША ГВН ПРЕКЛШНН

ТЕ . ІЕРЕН МЛНСА .

ВАКО ГН, ШУЕ ШЕРШ,

НЕЖЕ ВЪСАКОМОУ

ТЪХН, ПРЕКЛШНН ТЕБЪ СВОМ

ГЛАВЫ . БЛВН, ШСТН, СЪБЛЮ

ДН, ШКРЪПН, ШТВЕДН, Ш ВЪСА

КОГО ДЪЛА ЛУКАВА ШСТАВН,

ВЪСЛѸКОМОУ ЖЕ ДѸЛОУ БЛГО
МОУ СЪУЕТАН, Н СПОДОБИ НЕ
ШСОУЖЕННО ПРИУАСТИ ТИ СЛ
ПРЕУТЫМЪ ТВОИМЪ СИМЪ Н
ЖИВОТВОРАЩИ ТАИНАМ, ВЪ
ШСТАВЛЕНІЕ ГРѸХОМЪ ВЪ ДѸА
СТГО ШЩЕНІЕ. **БЪГЛАШЕНІЕ.**
БЛГТІЮ НЩЕРШТАМНИУ ЛКО
ЛЮБІЕМЪ ЕДИНРОНАГО ТВОЕГО
СНА СЪ НИМЪ ЖЕ БЛВЕНЪ ЕСИ, СЪ
ПРТЫМЪ Н БЛГНМЪ Н ЖИВО
ТВОРАЩИМЪ ТВОИМЪ ДѸОМЪ.

Ф

НИНѢ, Н ПРНШ, Н ВЪ ВѢКЫ,
ВѢКШМЪ: **Анкъ. Амннь.**

ВѢРІИ МЛНТСА
ЗНЬМН ГИ ІУ ХЕ БЕ
НА ШСТГО ТВОЕГО
ЖИЛИЩА, Н Ш ПРГОЛА СЛАВЫ
ЦРТВІА ТВОЕГО. Н ПРІИДН ВЪ
ЕЖЕ ШСТНТН НА, Н ЖЕ ГОРѢ СЪ
ШЦЕМЪ СѢДАН, Н ЗДЕ СЪ НАМИ
НЕВИДНОМО ПРЕБЫВАА, Н СПО
ДОБИ ДЕРЖАВНОЮ ТИ РЖКОЮ,
ПРЕПОДАТИ НАМЪ ПРЕУТАГО

ТѢЛА ТВОЕГО, НУТНЫМ КРО
ВН, НАМНЖЕ НВЪСѢМЪ ЛЮДЕ:

ДІАКОНЪ ВЪЗГЛАШАЕТЪ
ВЪНМѢМЪ. ІЕРЕ. ОСТАСТЫ.
ЛН. ЕДИСТЪ, ЕДИГЪ ІС ХС ВЪ:

И ВЪВЪАЕТЪ ПРИУЩЕНІЕ ПОУИ
НЪ: ІАКОЖЕ ПРЕУКАЗАСА ВЪ
ЗАМСТОВѢ МРГІН. ТАЖЕ ПРИ
УЩЕНІЮ СЪВЕРШНВШОУСА

ІЕРЕН МЛНТСА.
ЛГОДАРН ТА ГИ БЕ
НАШ, О ПРИУЩЕНІИ

Ф Б

стѣхъ прѣтѣхъ вѣсѣмѣртны,
 и нѣныхъ тѣвонхъ таннахъ.
 ѿже далъ еси намъ. ѿ благо
 дѣаніи, и ѿсщѣніи, и и҃сцѣ
 леніи дшѣ и тѣлесѣ нашихъ.
 самъ вѣко вѣсѣлескнхъ,
 дажь быти намъ приѿбще
 нію ст҃го тѣла и кроуе х҃а
 твоего, вѣ вѣрѣ непостыднѣ,
 вѣ любовѣ нелицемѣрноу,
 вѣ исполненіе премѣдрости.
 на и҃сцѣленіе дшѣ и тѣлоу,

Ѣ ВАСИЛІА ВЕЛИКАГО.

ТЛД
120

ВЪ ѠГНАНІЕ ВЪСАКША ПРѠ
ТІВНОСТИ, ВЪ СЪНАБДѢНІЕ
ЗАПОВѢДЕН ТВОИ, ВЪ ѠВѢТ
БЛГОПРІАТЕ, НЖЕ НА СЪАШНОМ
СОУДНИЦИ ХВѢ:

ДІАКОНЪ ѸБО
СЪПРАТАВЪ СТАА ПОУННОУ.

Н ВЪ ЗЕМЪ СТОУЮ УАШОУ Н ВЪ
ЗГЛАШАЕТЪ. ВЪ СТРАХОМЪ

БЖІИМЪ Н СЪ ВѢРОЮ ПРИСТОУ
ПИТЕ. **АН.** БЛВЕНЪ ГРАДЫН

ВЪ НМА ГНЕ БЪГЪ Н ІАВНСА
НАМЪ. **И ТАКО** ІЕРЕН БЛВЛАЕ

Ф Г

СѢЛА МРГІА,

РЖКОЮ КРѢОБРАЗНѢ ГЛА.

СПЕН БѢ ЛЮДИ СВОА, И БЛВН
ДОСТѠАНІЕ СВОЕ. И ЛНКТЪ.

ИСПОЛЛА ТЯ ЕТИ ДЕСПОТА.

СИРЖУЪ. НА МНОГА ЛѢТА

ВЛКО. И ОВРАЩСА ДІАКОНЪ,

ПОЛАГАЕТЪ СТОУЮ УАШОУ НА

СТѢИ ЗАПЕЗЪ. ТАЖЕ ІЕРЕН

ПРІЕМЪ КАДНИЦЪ ПОКАДН

ЗІЩИ СѢЛА ГЛАЩЕ, ТИХО.

ВЪЗНЕССА НА НЕСА БѢ, И ПО

ВЪСЕН ЗЕМЛИ СЛАВА ТВОА.

с Васкліа великаго.

ТМА

121

И ѿ дав ка дн лницѹ истын
дискосъ дїаконоу тѹн рекъ
Блвенъ бѣ на: Сам же вѣзе
стоу ю чашѹ възглашаетъ.

Въ сегѹ, нинѣ, и прно, и въ вѣ
кн вѣкѹ. И тако преносѹ
стѹла въ проскомидїю. лиж.

Аминь. Да исполнатсѹ:

Тѹ же дїако изше дѹ глетъ.

Прости прїемше, бжтвенны
стыхъ и рутыхъ бесъмртны:

Застоупи спси помлоуи и:

Ф д

Днѣ вѣскъ, съврѣшенъ, стѣ,
мирѣнъ н: **възглашеніе .**

Іако ты еси ошѣненіе наше,
н тебе слава възылаемъ,
ѡцоу н сноу, н стому духу,
н ннѣ н прѡ н въ вѣкы вѣ
кѡ . **Анкъ . Амннъ . Діако .**

въ миро нзыдемъ . Анкъ .

**Онмени гни . Діако . Гоу по
млнса . Анкъ . Гн помлѣнн .**

**Молѣтва за амесоннаа
възглашаема ѡ іерѣа .**

ВѢАНЪ БЛГОСЛОВѢ
 ШИХЪ ТѢ ГИ, И Ѡ
 ЩААНЪ НА ТѢ ѠПОВАЮЩИХЪ,
 СПСНІА ЛЮДИ ТВОѢ, И БЛВИ ДО
 СТОЯНІЕ ТВОЕ. ИСПОЛНЕНІЕ
 ЦРКВИ ТВОЕѢ СЪХРАНИ. ОСТН
 ЛЮБАЩИ БЛГОЛѢПІЕ ХРАМА
 ТВОЕГО, ТЫ ТѢХЪ ВЪПРОСЛАВИ
 БЖТВЕННОЮ СИЛОЮ ТВОЕЮ.
 И НЕ ѠСТАВИ НАСЪ ѠПОВАЮЩИ
 НА ТѢ. МИРЪ МИРОВИ ТВОЕМУ
 ДА РОУИ ЦРКВАМЪ ТВОИМЪ,

ФѢ

ІЕРЕСОМЪ, ЦРЕМЪ НАШНМЪ,
 ВШННСТВОУ НЪ ВЪСѢМЪ ЛЮДЕ
 ТВОИМЪ. ІАКО ВЪСАКО ДАА
 НІЕ БЛГО, НЪ ВЪСАКЪ ДАРЪ СЪ
 ВЕРШЕНЪ. СЪВЫШШЕ ЄСТЪ СЪ
 ХОДАИ, ѿ ТЕБЕ ѿЦА СВѢТО,
 НЪ ТЕБѢ СЛАВОУ НЪ БЛГОДАРЕ
 НІЕ ВЪЗСЫЛАЕМЪ, ѿЦОУ НЪ СНУ
 НЪ СТОМУ ДХОУ. НИИѢ НЪ ПРНО
 НЪ ВЪ ВѢКЫ ВѢКШМЪ : ѿ

Молѣтва вѣнегда потре
 бити сѣаа .

Всправншася и съ
 вѣшншася. Елико
 послѣ наше хе бена, тѣнна
 съмозенїа твоѣ. и мамы бо
 смрти твоѣа възспомнани.
 видѣхо възкрнїа твоѣ обра.
 насытїхося нескоуаемыа
 твоѣа жини. насладохося
 неистоуаемыа твоѣа пищ,
 еажени вѣдущѣ вѣцѣ, възсѣ
 сподобїтсѣа благоволи.
 блгтїю прѣтаго тѣ оца.

нѣстго нѣблгго нѣ животво
рѣщаго тѣ дѣхл нннѣ нпрно
нѣ вѣвѣкн вѣкѣ ѡ ѡмннѣ :

Дѣакоже ше пожеблѣ стѣла
по ѡбѣуаю . іерейже пораза
ннн антїдѣсры . глѣтъ .

Блѣвннѣ гнѣ на вѣсѣ вѣсегдѣ
нннѣ нпрно нѣ вѣвѣкн вѣкѣ .

Анѣ . Ола нннн гнн помлѣнн
Блѣнн . іерей ѡпоуѣтъ аще
ѣстѣ недѣла . вѣскрѣсѣ ннн
мѣтвѣхѣ : аще аннн . то .

снѣтнныи бѣ на млі
твами прѣтѣа егѡ мѣре .
снлою ѹтнаго и жнвотворѣ
шаго крѣта . и иже възстѣхъ
оца нашего архіеппа кесаріа
каппадѡкінска Василіа
великаго , и възстѣхъ стѣхъ ,
помлоуетъ и спсѣтъ насъ .
іако блгъ бѣ и ѹлколюбецъ .

Та ликоже мнѡлѣтствѣю
крѣла . и архіереа аще вѣстѣ .
іерейже възходнтѣ въ ѡлѣта

ѿмываѣтъ рѣцѣ ѿ лица, ѿ
 краѣнъ стѣнъ своихъ, на обы
 чномъ мѣстѣ. ѿ сѣвлачѣтъ
 сѣ священныя ѿдежди гла.

Нинѣ ѿпоушлѣши: Трѣтое.

По Оуѣна: Тропарь гла а.

Въ всю землю изыде
 вѣщаніе твое, яко
 пріемши слово твое ѿмже
 еголѣпно наоучилъ еси.
 ество сжши ѿясни еси, члѣ
 скыа обычаа ѿкрасилъ еси.

ЦРКОВЕ СЩЕНІЕ, ОУЕ ПРЕПЕНЕ
 ВАСИЛІЕ МЛН ХА БА СПТНСА
 ДША НАШН: ∞ **СА КОГЛА Д.**

ПО. ІАВНСА ДНЕ:

ИВНСА СТЕПЕНЪ НЕДВН
 ЖИМЪ ЦРКВН. ПОДА
 ВЪСЪМЪ НЕКРАДОМОЕ БОГАТ
 СТВО ЗЕМНЫМ. ЗАПЕЧАТЛѢ
 ТВОИМН ДУЧЕНІИ. НЕО ІАВЛЕНН
 ВАСИЛІЕ ПРЕПЕНЕ: ∞ **И НИ. БГ.**

ИЖЕ ШАГЛА СЛОВО ПРІ
 ЕМШН ВЪ ДЗОБѢ СВЕЕ.

СТІА МРГІА,

Н РОЖДЕ́ЙШИ ВЪПЛЪЩЕ́ННА
 СЛОВА ЕММАНУ́ИЛА · ТОГО
 БЦЕ МЛН Ѡ ДШАХЪ НАШИХЪ: ∞

ИЛИ АЩЕ ХОЩЕШИ, РЦИ ДНЕВІ ·

ТАЖЕ · ГИ ПОМЛОУИ, ВІ ·

СЛА, ИНИ: ХТНЪИШОУЮ:

И ТВОРИТЪ ѠПОУСТЪ ·

ПОКЛОНСА БЛГОДАРИВЪ БА
 ѠВЪСѢХЪ, ИИ СХОДНТЪ: ∞

КОНЕЦЪ БЖТВЕННЫА МРГІА
 СТГО ВАСИЛІА ВЕЛИКАГО: ∞

О ЗАКЛАНИИ СЯГНЦА.
СЪ НИМЖЕ ТВОРИТСА СТАА
МРГІА ПРЕЖЕСЩЕННА .

ДОКЛЕТЪ ВЪДАТИ
ІАКО СТАА МРГІА ПРЕ
ЖЕСЩЕННА ТОУЮ ВЪ СТОУЮ
ВЕЛИКОУЮ МТНИЦОУ ПОЕСА.
ТЪМЖЕ ІАКО АЩЕ ВЪСХОЩЕТЪ
ІЕРЕЙ СЪВЕРШИТИ СЯ . ВЪ СРЕ .
ІЛИ ВЪ ПАТОК . ІЛИ ВЪ ІНЪ

КОИ ЛЮБО ДНЬ . ПРЕЖЕ ОУБО
 ВЪ НЕДѢЛЮ СЫРНОУЮ . ОУГОТО
 ВЛЪШОУСА ІЕРЕОУ КЪ БЖТВЕ
 НИТЪИ МРГІИ . ПО ОБЫЧАЮ .
 ТВОРАЩОУ СТАГО АГНЦА ЗА
 КЛАНІЕ . АБІЕ ЗАКЛАЕТЪ И
 ДРОУГІА СТЫА АГНЦА . СЪ НИ
 МНЖЕ ИМАТЪ СВЪРЪШАТИ С
 МРГІЮ ПРЕЖЕСЩЕННЮ . НА ВЪ
 СЪМНЖЕ ТВОРИ ИГЛЕ ПО ОБРА
 ЗОУ ІАКОЖЕ И НА ПРЪВЫ . ІАКО
 ЖЕ ПИШЕ ВЪ С ПРОСКОМНДІИ .

ѿ ПОЛАГАЮСА ВЪ СТЫН ДІСКО
 ѿ ПОКРЫВАЮТСА. ѿ ТАКО ПРЕ
 НОСАТСА НА ВЕЛНЦѢМЪ ВЪ
 ХОДѢ. ѿ ШЩАЮСА. ЕГДАЖЕ
 ВЪЗГЛАШАЕ ДІАКО. ВЪНМѢ.
 ПЕРЕНЖЕ ПОЕМЪ СТЫА АГНЦА
 РЕКЪ СТАА СТЫМЪ. ѿ ТАКО
 ПРІЕМЪ СТОУЮ ЛАВНДОУ СІРѢ
 ЛОЖИЦѢ ВЪ ДЕСНИЦѢ. СТЫЖЕ
 АГНЕЦЪ ВЪ ЛѢВОУЮ РОУКОУ ѿ
 ВЪЗНЕ ВЕРХѢ СТЫА УАШН ѿ ПР
 ВРАТНѢ СТЫ ЗАКЛАНІЕ ГОРѢ.

Х В

И ПОУРЪПЪ ЛАВНДОЮ БЖТВЕ
 ННАА КРЪВЕ ѿ СТЫАА УАШН
 И ИСПЛЪНЪЕТ СТЫИ АГНЕЦЪ,
 И ПОЛАГАЕТЪ ВЪ НАТО ОУЪЗО
 ЕННЫИ СЪСЪДЪ. ТАКОЖЕ И ВТО
 РЫИ ИЪЗЕТІИ. И ТАКО ПРЕКЫ
 ВАЮ НАСТЪИ ЗАПЕЗЪ ДО ДНЕ
 ВЪНЖЕ ДНЬ ХОЩЕ СЪВРЪ
 ШАТНЕСА СТАА БЖТВЕ
 ННАА МРГІА, ПРЕЖЕ
 СЩЕННАА:

УСТІВЪ БУТЪ НА СЪ СІ

Прежесщенныа иже въ стѣ
щца нашего григоріа, двое
слова, папы римскаго:

Поѣже. По мѣнн насъ гн:

Пѣвѣмоу: узтець глетъ.

Анкъ нѣныи: Исходнтъ
іерей, и діаконъ. и творятъ

ХД

метаніе н҃гоуменѹ, н҃ли мѣ
 стѹ е҃го . таже, прихода прѣ
 стѹа двѣри, н҃ глаю мѣтвѣ .
 Г҃и посланіи рѣкѣ твою :
 И творѣтъ поклѡны Зі . н҃
 къ ликѡма по єдїному .
 н҃ тако вѣходѣтъ вѣ стѣи
 ѡагарѣ . н҃ вѣзлагѣютъ на
 сѣ вѣсю сшениннѣскоу ю оде
 жѣ, глающе іаже по обычаю .
 н҃ тако ставша прѣстою Запе
 зою, н҃ вѣзвн҃гше рѣцѣ, глаю .

Съ Григоріа двое слова.

ТНН

129

Црѣю нѣны: Покланяюся, Г.
Слава въ вышннѣ бѣ: Дващѣ.
И. Гнѣстнѣ мн: Единости.
Діаконъ преклонѣ главѣ
къ іереею, и испрошѣ время:
ождаетъ дондеже съврѣ
шатся метаніа. и времени
пришедшѣ нсходн: и ставъ
на обычно мѣстѣ, сътвори
поклоненіа, три. и тако
възглашаетъ. Блвн блко.

Іерейже .

Хѣ

ВЛВЕНЪ БЪ НАШЪ, ВЪСЕ
 ГДА НИНЪ, Н ПРНО, Н
 ВЪ ВЪКН ВЪКѠМЪ. **Анкъ.**
Амннъ. **И нахнннютъ.**
Прте поклоннмса: **Зиши.**
Таже, уаломъ, сто зетн.
Блвн дше молга, гн ке мон:
Таже приходнтъ дїаконъ,
н стонтъ пре нконою хвою,
зрѣкъ народѠ. перенже гле
матвы вехернѣа, вѣтан.
Мѣтва прѣваго сѣгласїа.

Григоріа дво:

ТМ

130

ИЩЕ ДРЫН, И МЛТИ
ВЫН: ДЛЪГО ТРЪПЕ
ЛНВЕ, И МНШГО МЛТИВЕ. ВЪ
ИЖШИ МЛТВЫ НАША, И ВЪИ
МН ГЛАСЪ МЛЕНІА НАШЕГО: СЪ
ТВОРИ СЪ НАМИ ЗНАМЕНІЕ ВЪ
БЛГО: И НАСТАВИ НА НАПЪТ
ТВОИ, ЕЖЕ ХОДИТИ ВЪ ИСТИ
ННЪ ТВОЕЙ. ВЪЗВЕСЕЛИ СРЦА
НАША, ВЪ ЕЖЕ БОАТНСА ИМЕ
НИ ТВОЕГО СТГО: ЗАНЕ ВЕЛИИ
Еси ты, И ТВОРАИ ЮДЕСА.

ТЫ ЕСИ БЪ ЕДИНЪ, Н НѢСТЬ
 ПОДОБНА ТЕБѢ ВЪ БѢСѢХЪ.
 ГИ. СИЛЕНЪ ВЪ МЯТИ, Н БЛГЪ
 ВЪ КРѢПОСТИ: ВЪ ѢЖЕ ПОМА
 ГАТИ, Н ѢТѢШАТИ, Н СПСАТИ
 ВЪСА ОУПОВАЖЩАА ВЪ НМЯ
 ТВОЕ СТОЕ. **И**АКО ПОДОБАЕТ
 ТИ ВЪСАКА СЛАВА ѢТЬ Н ПО
 КЛАНЕНІЕ, ѠЦОУ Н СНОУ Н СТО
 ЛОУ ДХОУ, Н ННѢ Н ПРНО Н ВЪ
 ВѢКЫ ВѢКѢМЪ, АМИНЬ :
МѢТВА ВТОРАГО СЪГЛАСІА.

 И НЕ ГАРЮСТІЮ ТВОЕЮ
 ОБЛУИ НАСЪ, НИ
 ГНѢВОМЪ ТВОИМЪ ПОКАЖИ
 НАСЪ. НО СЪТВОРИ СЪ НАМИ
 ПО КРОТОСТИ ТВОЕЙ, ВРАЧУЮ
 И ИЩЕБЛИТЕЛЮ ДШЪ НАШИХЪ.
 НАСТАВЛАА НАСЪ ВЪ ПРИСТА
 НИЩЕ ВОЛА ТВОЕА, ПРОСВѢ
 ТИ ОУИ СРЦЪ НАШИХЪ, ВЪ РА
 ЗУМЪ ТВОЕА ИСТИННЫ: И
 ДАРОУИ НАМЪ ПРОУЕЕ НАСТОА
 ЩАГО ДНЕ, МИРНО И БЕГРѢШНО,

И ВЪ СЕ ВРЕМѢ ЖИВОТѢ НАШЕ
 ГО, МЛТВАМИ ПРЕСТѢА ЕЦѢ,
 И ВЪ СЕ СТЫ ТВОИ. **И**АКО ТВОА
 ДРЪЖАВА, И ТВОЕ БѢСТЪ ЦРТВО,
 И СИЛА И СЛАВА ОЦА И СНА И
 СТГО ДХА, НИИ БѢ И: **МЛТВА**

ЗЕТІАГО СЪГЛАСІА.
ПИ БѢ НАШ, ПОМАНИ
 НА ГРѢШНЫА И НЕ
 ПОЗБЕНЫА РАКЫ ТВОА, ВЪ НЕ
 ГДА ПРИЗЫВАТИ НАМЪ СТОЕ
 И ПОКЛАНАЕМОЕ И МЛТВОЕ,

и не посрамь насъ ѿ чланиа
матри твоєа: но даруй на
ги възвѣсти же къ спасенію про
шеніа, и сподобити любити
и колати сѧ тебе ѿ всего
срца нашего, и творити въ
всемъ волѣ твою. **И**ко
благый и яколюбець еси еси,
и текѣ слава въсылае, оцѣ
и снѣ и стѣмоу дхѣ, и ннѣ
и проно и въ вѣки вѣко, аминь.

И по съвршеніи чланиа.

Стаа мѣрѣ,
 глѣ діакѣ, діакѣнства вели
 кла. ста на обычно мѣстѣ.
 Мнрѣмъ гоу помнмса.
 Анкже, къ вѣсѣкомоу мѣ
 нїю, ѿвѣщаетъ. Гн помлѣн.
 О сзвѣшнѣмъ мнрѣ, нсп:
 О мнрѣ вѣсѣго мїра блгост:
 О стѣмъ храмѣ семъ, ннж:
 О еппѣ наше. Імк. Утнѣ:
 О велико крѣли наше. Імк:
 О пособнтн, нпокѣрнтн:
 О стѣнѣ обнтелн сѣн, овѣс:

С^Григоріа двослова.

Т^ГС

133

О^Бл^Гг^Ораствореніи въ з^Вх^А:

О^Пла^Вающи, п^Лть ш^Еств^В:

О^Нз^Бави^Ти^Ся н^Амъ ѿ^В:

З^Аст^Жп^И сп^Еи по^Мл^Оу^Н, н^И:

П^Рто^Ую^Ут^Вю^Пр^Еб^Лв^Ен^Ую:

А^Н. Т^Ек^Ег^И. І^Ер^Е в^Ъг^Лаш^Ле:

І^Ако по^Доб^Летъ т^И в^Ъс^Ла

с^Ла^Ва^Ут^Ь, н^И по^Кла^Не^Ні^Е, о^Цѣ

н^Сн^Оу, н^Ст^Моу д^Хоу, н^Ин^Ѣ,

н^Пр^Он^О н^Въ в^Ѣк^И в^Ѣк^Омъ.

А^Нк^Ъ. Я^Мн^Ь. П^Ос^Мъ,

к^Анон^Ар^Хъ, о^Бы^Уно^Ую к^Л.

ѿ

Къ гору егда скръбѣхъ въ:
 и тако въходитъ діаконъ
 въ проскомидію, и прѣстаетъ
 іерею. и въземъ іерей стын
 агнецъ, полагаетъ на стын
 дискосѣ. діаконъ же възливаетъ
 вино съ водою въ стын по
 тиръ, по обычаю. и тако въз
 кадилицю съ думіамо,
 и рекъ. Бави вако кадило.
 іерей же възвѣстаетъ мтвж
 кадилицю. мтвва кадила.

Кадило ти прино
 сям хе бе въ болю
 благоуханіа дховнаго, юже
 прійми в аки въ стын, и пре
 менын, и мыслънын твои
 жрътвни: и въ знизпосли
 намъ гатя твоа мти,
 и щедроты твоа: и даруи
 на сіа рако твои призыва
 ющи нма твоє оца, и сна, и
 стго дха: всега ннѣ, и прно,
 и въ вѣки вѣкѣ. **И** мнны

ш в

И та покрывае ста іере, нїх есо
 а . . . . . а . . . . .
 на нїмн гла . прѣже бо осще
 нна не зврѣшенна сж, н не зе
 бѣю н никакова нна приложе
 нїа . тѣуїю . **З**амлѣтъ сты
 щцѣ наши . гнїу хе, бе наш,
 помлѣн на . **И** тако по ка дн
 по окїуаю, н ѡходѣ . **И** ега
 стврѣшнса прѣваа . **С**лава :
Казмы . неходн діакон гла
 діаконства малаа . **П**акн
 н пакн : **В**астжпн спсн пом :

Прѣтоу ю утѣю преклѣбннѣю
славнѣю: **Іерей, възглашеніе.**

Іако твоа дрѣжава, ѡ твоє
єсть црѣво, ѡ сна ѡ слава,
оца, ѡ сна, ѡ стго дѣа. нннѣ
ѡ прно, ѡ възвѣкн възкшмѣ.

Анкѣ. Амннѣ. Повтороѡ.

Славѣ: Діакѡ. Паки ѡ пакѣ:

Застѣпн спсн помлоуѡ, ѡ:

Прѣтоу ю утѣю преклѣбннѣю:

Іерей, възглашеніе. Іако

блгнн уакшлюбєцѣ бѣєсн,

и тебѣ слава възылаемъ,
 оца, и сына, и ст҃го д҃ха . и инѣ
 и прно, и въ вѣки вѣкомъ .

Акиъ . Амѣнь . По зѣтѣи .

Славѣ : Діако . Паки и пак :

Застѣпни спси помлоуи , и :

Прѣтоуѣю ѣтѣю прѣк лѣннѣю

славнѣю : Іерей , въ г лшѣнїе .

Іако ст҃исѣ и прослависѣ прѣ

ѣтноѣ , и великолѣпое и мѣ

твоѣ , оца , и сына , и ст҃го д҃ха .

и инѣ и прно , и въ вѣки вѣко .

с Григоріа двшеслова.

ГОВ

136

Анкъ · Амннъ · Посѣмъ ·

Гнъ звѣхъ: Нагласъ стра.

и поютъ стру, на десѣтъ.

дѣлакоже възе кадилицѣ,

и испрошъ блаженіе ѿ іерѣя.

каднтъ стѣю запезъ истѣе

прѣложеніе, и въсе стѣлице.

и въшедъ въ стѣи ѿ алтарѣ,

и каднтъ бесъ, и іерѣя. егда

же наунѣтъ пѣвци пѣти.

Слава: И нннѣ: Творѣтъ

малы въхѣ, съ кадилицѣ,

ѿ д

ВЪ ПОМЫЛЕНІА ЛЖКАВСТВІА.
НО ИЗБАВИ НАСЪ, ѿ ВЪСѢХЪ
ЛОВАЩИХЪ ДША НАША. ЯКО
КЪ ТЕБѢ ГИ ГИ ОУИ НАШИ,
НА ТѢ ОУПОВАХЪ, НЕПОСРАМИ
НАСЪ БЕ НАШЪ. **Я**КО ПОДОБАЕ
ТИ ВЪСАКА СЛАВА УТЬ, И ПО
КЛАНЕНІЕ ОЦОУ, И СЫУ, И СЪМЪ
ДХОУ, ПИИѢ, И ПРНО, И ВЪ ВѢ:
ДІАКОНЪЖЕ ПОКАДНЪЗ ПО
ОКЫУАЮ. И ВЪЗДВИГЪ РѢКУ
ПОКАЗОУА СЪРАЩЪ, ГЛА.

ѿ ѿ

СТАА КРГІА,

БЛВН ВАКО СТЫН ВЪХОДЪ.
 ІЕРЕНЖЕ, КЛВЛАА ГЛЕТЪ.
 БЛВЕ ВЪХОДЪ СТЫХЪ ТВОИ.
 ВЪСЕГАННѢ, НПРО, НВЪККИ
 ВЪКШМ. И ВЪЗГЛАШАЕТЪ,
 ДІАКО. ПРЕМЖ ДРОСТ ПРОСТН.
 УЪТЕЦЪ. СВѢТЕ ТИХІН СТ:
 И ВЪШЕДШИМЪ ВЪ ШТАРЪ,
 ГЛЕТЪ ДІАКОИ. ВЪНМѢМЪ.
 ІЕРЕНЖЕ. МНРЪ ВЪСѢМЪ.
 ДІАКО. ПРЕМЖ ДРОСТ ВЪНМѢ.
 УЪТЕЦЪ ПРОКНИМЕНЪ. ДІАКО.

Премѣдрость . Утѣецъ .

Жытія, утѣніе . Діакоу .

Въимѣ . Егдаже съврѣшнѣ

са жытія утѣніе . а бѣе въз

глашлетъ діакоу . Побелите .

Таже, утѣецъ, рекъ гласъ,

второму прокнимену . и а бѣе

діакоу . Премѣдростъ прости .

іерейже, въземъ прѣпоставле

нныи емѣ свѣщни, ѡбѣма

ржкѣма кѣпно съкадіани

цею , и наурътавама кѣтѣ

престою Запезою, зрѣ къ
 възстоку - възглашаетъ
 гла. СВѢТЪ ХВЪ просвѣщае
 възсѣхъ. УЪТѢ. **Ѡ** притчен
 уътеніе. Дѣлко. **ВЪНМѢМЪ.**
И затворѣютъ стѣна двѣри.
 и проуѣтшнѣа притчи. глет
 іерей. Мнрѣ ти. Дѣлконъ.
Премѣдрость вѣнмѣмъ.
И поѣтъ пѣвецъ.
Д аса исправитъ мѣтва моѣ
 ꙗко кадило предъ тобою:

въздѣніе рожкоу моею жрѣ
тва вѣтернаа. **Пѣвцѣ, прѣвѣ**

ликъ, то же. Даса неправн:

Пѣвцѣ, прѣвѣ. стнхъ, первын:

Гн възвахъ, к тебе, оуслы

ши ма: възми гла матвы

моа, ега възовж к тебе.

Дн, вторын. Даса неправн:

Пѣвцѣ же, стнхъ, вторын:

Положи ги храненіе оусто

монм, н дверь ограженіе ѡ

ѡстна монхъ. Пѣвцѣ, ликъ, д.

ДАСА НІПРАВНІТЪ МЛТВА
 НПАКН ПѢВЕ. СТИХЪ. ЗЕТІИ.

НЕ ОУКЛОНИ СРЦА МОЕГО ВЪ
 СЛШВЕСЯ ЛЖКАВСТВІА, НЕ ПШЕ
 БАТИ ВИННЫ ОГОБСЕХЪ. АН,

Б. ДАСА НІПРАВНІТЪ МЛТВА:

ТАЖЕ, ПѢВЕЦЪ. ПОТОМЖЕ Н
 ОУБА ЛНКА ВКСУАНШН ГЛАСО,

ПОИТЪ. ДАСА НІПРАВНІТЪ:

ПО СКОУАНІИЖЕ, ТВОРАТЪ

МЕТАНІИ ЗІ. ПОДОБЛЕТЪ

ВѢДАТИ, ЯКО ЕГДА ПОЕТСА

ЗН

Ѿ пѣвца посреде цркви да
сѧ исправитъ: а нѣже,
нѣже люди нищѣ лежаще
тога. егдаже нѣже пою
пѣвце, нищѣ прекланяеца,
нѣже стоятъ мѣсте. лю
ди же не прекланяются, но
сѧ нѣже прекланяеца.
Іерей же нѣже діаконъ, ставше
престоу за пезон о жидан
скончаніа пѣснѣ. Іерей же
естъ великій понеделникъ,

зрѣ

И ВТОРНИКЪ, И СРЕДА - ПОСМОУ
 ДАСА ИСПРАВНТЪ М: ІЕРЕНЖЕ
 ГЛЕТЪ МАТВЪЖ ПРЕУЛІЕМЪ.
 А ЧУХ
 ВЪСІАН ВЪ СРЦАХ НАШН: ИЩН
 ВЪ СІСАННА ЗАМСТА МРГІН.
 И ДІАКОНЪ ИСПРОШЪ БЛГОВѢ
 СТИТИ СТОЕ СУЛІЕ ПО ОБЫУА.
 ІЕРЕНЖЕ М: БЪ ЗА МАТВЪ СТА
 СЛАВНАГО: И ВЪЗЕМЪ СУЛІЕ
 ДІАКОНЪ, И СХОДНТЪ НА ОБЫ
 УНОЕ МѢСТО. И ЧЪТЕТЪ СУЛІЕ.
 И ПРѢЧЕЕ ПО ОБЫУАЮ:

АН ЧС

АН ЧН

с Григоріа двослова.

ГПВ

142

311

О празницѣхъ: о брѣтѣніа
ѹтнѣа главы. и ли стѣхъ
м, мникъ: аще слоуѹтса
въ стоуію ве: м тницю.

По скончаніи пѣніа. да са
исправн м: акіе прокиментъ.
аплъ алміа. и еуліе. и прое
по обѹаю: . Та же, діако
на обѹнѣм мѣстѣ ставъ,
гат ектѣніа. съцѣмъ всн:
ѿ всѣа дша, и ѿ всѣго по
мышленіа рѣцѣмъ .

ц

ГН ВЪСЕДРЪЖИТЕЛЮ БЕ ШЦЪ:

ПОМЛОУН НАСЪ БЕ ПОВЕЛИЦЕ:

ЕЩЕ МЛНМСА О ВЕЛИКОМЪ

КРАЛН НАШЕ: **СЕМЪЖЕ ГЛЕМЪ,**

ПЕРЕНЖЕ ГЛЕТ, МАТВЪЖ ПРИЛЕ

ЖНАГО МЛЕНІА.

ПН БЕ НАШЪ, ПРИЛЕ

ЖНЮ СІЮ МАТВЪЖ

ПРІНМНІ Ш СВОИХЪ РАБЪ - Н ПО

МЛОУН НАСЪ ПОМНШЖЕСТВЪ

МАТИ ТВОЕА, Н ШЕДРОТЫ

ТВОА НИЗПОСАИ НА НЫ, Н

НА ВЪСА ЛЮДИ ТВОА, УАЮ

ЩАА ІАЖЕ ІО ТБЕ БОГАТЫА

МАТИ: **ЩЕ** МЛНСА О ЕИПЪ:

ЩЕ МЛНСА О ІОСТАВЛЕНІИ:

ЩЕ МЛНМСА О ВЪСЪХЪ СЛА:

ЩЕ МЛНМСА О ПР:СТОЖШИ:

ЩЕ МЛНМСА ЗА ВЪСЮ КРАТІ

НАШЖ: **ІЕРЕН** ВЪЗГЛАШЕНІЕ

ІАКО МАТИ ВЪ НУАКОЛЮБЕЦ

БЪ СНИ, І ТЕБЪ СЛАВЖ ВЪЗСИ

ЛАЕМ, ОЦУ І СІУ І СІМУ ДХУ.

ІНІ І ПРНО І ВЪ ВЪКН ВЪКО.

Ц Б

И РАЗВІВАЕТСЯ АНТИМІСЬ.

ДІАКО. ПОМЛІТЕСЯ ШГЛАШЕ:

БЖРІІН О ШГЛАШЕННЫХЪ ПО:

ОГЛАСИТЬ НХЪ СЛОВО ИСТИ

НЫМЪ. КРИЕТЪ ИМЪ БУ:

ВЪЕДНИИТЪ НХЪ СТЪН СВОЕН:

СПСИ, ПОМОУИ, ЗАСТЖПИ, Н:

 ГЛАШЕНІИ ГЛАВЫ ВАША:

ІЕРЕНІИ МЛТСА.

 Е БЕ НАШЪ, ЗИЖИ

ТЕЛЮ И СЪДЪТЕЛЮ

ВЪСАУЕСКИ. ПРИЗРИ НА РАБЫ

твоѡ оглашенѡ. и не ави
и хъ ветхѡ прелести и ко
зни противнаго: и призови
и хъ въ жизнь вѣчную, про
свѣща и хъ душа и телеса.
и приути и хъ къ и зеранно
мъ твоёмъ стадѣ: на нем же
и ма твоє стѡе нарицаетса.

Серен, в. в. глашеніе. Да и тин
съ нами славатъ, прѣтное
и великолѣпое и ма твоє,
оца и сна и стго дха, и ннѣ

и прно и в вкн вѣкѣ. **Діако.**

Слѣци ѿглашенніи и зыдѣ
те: ѿглашенніи и зыдѣте.

Сіа престѣпні. сіа бо діакѣ
нники, и мѣтвѣх прилагав
ѿ средокрѣтныѣ среды, до
стыѣ великыѣ среды. кро
мѣ злѣстовы мргін, вѣтѣю
бѣ нечетѣтѣ: тоуію, на
мргін с васнліа вѣ. и на сей.
Слѣци кѣ просвѣщенію при
стѣпнѣте. **Помѣлнѣтѣ**

иже къ просвѣщенію гвн.

Вѣрніи оиже къ стмоу про
свѣщенію готовяущихса
братіи нашей, и спасеніи ихъ,
гоу помлнмса. **И**ако дагы

въ нашъ оутврьднтъ ихъ
и окрѣпитъ. **П**росвѣтнтъ
ихъ свѣтомъ разоума.

Сподобнтъ ихъ въ время
благоподобно бани пакн
бытїи стѣноставленію грѣ
хѡмъ, и одежи нетлѣніа.

Породитъ ихъ водою и дхѡ.

Дарѡе имъ съврѣшеніе въры.

Принутетъ ихъ стѡму свое
му и нъзеранному стаду.

Спсн помлѡи застѡпн и съ
хранн ихъ бѣ твоею блгті.

Иже къ просвѣщенію главы
ваша гвн преклоните.

Молитва іаже къ стѡму

просвѣщенію

Вѣ блго лице твое,
на готовящисѡ

къ столу просвѣщенію: и
желающихъ, грѣхъвоюю
скверною ѿтрести. ѿзари
ихъ помышленія. и звѣсти
ихъ въ вѣрѣ. и створи ихъ
въ надежди. сътвори ихъ
въ любви. оуды и тны ха
твоего покажи: давшего
себе и бавленіе за дша наш:

Въ гла: **И**ако ты еси просвѣ
щеніе наше, и тебѣ слава въ
силе, оцъ и снъ и с дхъ, ни:

ц е

Діакоузъ. Слнцн къ просвѣщенію нзыдѣте, нже къ просвѣщенію нзыдѣте.

Науннздѣ. Слнцн ѡглашенннн нзыдѣте. да нкто ѡ ѡглашенннхъ, слнцн вѣрннн, пакн н пакн мнромъ гѡпомлнмса. **Мѣтва прѣ**

Бла вѣрннхъ.
Бѣ великнн н хвалннн, нже жнвотво
 ращеню хѣ твоего смртнню,

на нетлѣніе насъ ѿ гла пре
 ставнвъ . ты вса наша
 чювства, страстнаго оумръ
 щвлєніа свокодн, благаго
 снмъ влжж въноуъзнїн по
 мыслъ прнставнвъ . нѡко
 оубо непрнчастно дѣждє,
 въсѡкого лжкѡвна зрѣніа.
 слоухже словесемъ празны
 не въходєнъ . азъкже да
 оунстнтса ѿ гла неподо
 бны . оунстїже наша ѡстны

ХВАЛАЩА ТА ГИ РЖЦЕЖЕ
 НАША СЪТВОРИ ЗЛЫХЪ ОУБО
 УДАЛАТНЕСА ДѢАНИН: ДѢЛА
 ТИЖЕ ЕДИНА, ІАЖЕ ТЕБѢ УГО
 ДНА. ВЪСА ОУДЫ НАША ІАМЫ
 СЛИ, ТВОЕЮ УТВРЪДНЕ АГТІЮ.

МЛАЩОУСА ІЕРЕЮ, ДІАКОНЖЕ
 ГЛЕТЪ ДІАКОНСТВА, ІАКОЖЕ
 ІАНА МРГІН ЗЛАТОУСТОВЪ.
 АЩЕЖЕ САМЪ ІЕРЕН, ГЛЕТЪ.
 ЗАСЪЖПИ СПЕН ПОМЛОУН, ІА:
 ПРЕКМЪ ДРОСТЬ. ВЪГЛАШЕНІЕ.

ЯКО ПОДОБАЕТЪ ТИ ВЪСАКА
СЛАВА УТЬ И ПОКЛАНЕНІЕ, ОЦЪ
И СНЪ И СЪМЪ ДХЪ, И ИИЕ И ПР:
Діаконства. Паки и паки,
миро гъ поманса. Мѣтва

Вѣрны, втора.
ДАКО СТЫИ И ПРЕ
БЛГЫИ. МЛНМТѦ
МАТІЮ БОГАТАГО, МАТИ ВЪ
КЫТИ НАМЪ ГРѢШНЫ. И ДОСТО
ИНЫ НА СЪТВОРИ, ВЪСПРІАТІЮ
ЕДННОРОДНАГО ТВОЕГО СНА

Н БѢ НАШЕГО ЦРѢ СЛАВЫ . СЕ
 БО ПРѢТОЕ ЕГО ТѢЛО НУТНАА
 КРѢВЬ , ВЪ НАСТОЯЩІИ УАСЬ
 СВЪХОДИМА . НА ТАЙНѢИ
 СЕИ ПРЕЛОЖИТЕСА ХОЩЕТЬ
 ЗАПЕШЕ . ѿ МНОЖЕСТВА БО
 НЕНЫ , НЕВИДИМО СЛУЖИМА .
 НХЖЕ ПРИУЩЕНІА НЕ ѿСЖЖЕ
 ННО ДАРѢИНА . ДА ТѢХЪ РАДИ
 СВМЫСЛА ѾКО ѿЗАРѢКЩЕ ,
 СИ ѿВЕ СВѢТА И ДНЕВИ БЖДЕ .
ЗАСТЖПИ СПСИ ПОМОУИ , И :

ПОВСЕДНІВНОЕ.

133
148

ПОВЪСА ДНИ ПОДОБАЕТЪ НА

Д. ПѢ. **П**орече нїиже слава въ

вѣшнихъ боу. **Г**летъ іерей

діаконства пре ве браты.

Исплѣннмъ оутрѣна м.

Застѣпнїспн. **О**уба въ сего

сѣврѣшена. **И**прѣла. **В**згла.

Ико въ мате. **И**ше: **М**нвсѣ.

Глава: **М**тан. **Г**нсты: **И**ши

вненн. **Л**нупа. **В**згла. **Т**вое

бо е смловати, исптнны.

Таствна. **И** блго е исповѣ:

Ѡ Ѡ

Послѣдованіе,

Тртое. Тро. Та іерен пре ве
 браты гле ѿкте: Помлѣн на
 ке пове. и проако на верни.
 вѣ гла. и ко матив и у ко
 любе: премждо. сын елве
 и препрославленъ хс еъ наш.
 и авіе а уасъ. и ѿпоустъ.

О еже когда подобас
 глати, с, еоущедонны: и
 кога заматвъсты щъ на:
 пом. е навъсако время,

Ѡпѣсты по въсѣднѣ
вныа . въ недѣлю, вѣче . и
къ пнѣ нѣрнн, и похасѣхъ .

С истинныи бѣ на
мѣтвами прѣтыа

его мѣре . застѣплениемъ
утныи нѣныи силъ бесплѣтны,
и въсѣхъ сты . помѣе испсе
на иа блгъ бѣ нуа колюбе .

Ѡ

Въ поусты,

въ понедѣлнн, въ нвѣвто,

нмрнн. и поустѣ.

с истинныи бѣ на.

млтвamn прѣтѣм

его мтѣре. утнаго н славна

пррка, прѣтѣм, н крѣтла ісѣм

нна. н вѣсѣхъ стѣхъ помн

лоуетъ н спсѣтъ насъ, іако

блгъ бѣ н члкъ шлюбецъ :

въ вторнн, въ рѣ. н въ сре, по

дѣвнн. и поустѣ.

с истинныи бѣ наш,

МАТВАМИ, ПРУТЫА ЕГО МА
ТЕРЕ. СИЛОЮ УТНАГО И ЖИВО
ТВОРАЩАГО КРТА. И ВЪСѢХЪ
СТЫХЪ. ПОМЛАДЕ И СПЕЕТЪ НА:

СЕНЖЕ И ВЪ ПЛ. ВЪ СРѢДѢ, ВЕ.
И КЪ УЕ. ПОУТРАНИ. И ПОУАСЪ.

СИСТИННЫНЪ НАШ.
МАТВАМИ ПРУТЫА Е
МТРЕ. СТЫХЪ СЛАВНЫ И ВЪ СЕ
ХВАЛНЫ А ПЛЪ, И ВЪ СѢХЪ СТЫ
ПОМ: ВЪ УЕТВРЪТО ВЕ. И ВЪ
ПЛА И РНИ. И ПОУАСЪ, С И ВЪ СРЕ.

Въпусты,

въпѣтъкъ вѣтеръ. и иирии,
и по хасѣхъ.

с истинныи въ на,
мѣтвами прѣтыи
его мѣте. снлоу ѹтнаго
и животворящаго крѣта.
застѣпление ѹтныхъ нѣны
снлъ бесплѣтныхъ. ѹтнаго
и славнаго прѣка, прѣта, и
крѣта исѣанна. стѣхъ сла
вны и въсехъ калныхъ аплѣ.
сты и довропоѣдны мни.

ЧЕТВЕРТАЯ БЦА.

ИСТИННЫЙ БЪ НА

МЛТВАМИ ПРЪТЪМ

ЕГО МТРЕ, И ТНАГО ЕМ БЛГО

ВЪЩЕНІА. И ВЪСЪХЪ СТЫХЪ:

БЪ СЛБОТЪ ЛАЗАРЕВЪ.

ПРИШЕДЫ ВЪ ВИДАНІЮ,

ВЪЗВІГНАТИ ПРАВЕ

ДНАГО ЛАЗАРА. ХС ИСТИННЫЙ

БЪ НАШ. МЛТВАМИ ПРЪТЪМ

ЕГО МТРЕ. И ВЪСЪХЪ СТЫХЪ,

МЪ: БЪ НЕДЪЛЮ ЦВѢТНЮЮ.

Ю Б

Прише
 хвалѣ
 скихъ въспрїемъ. Хс истин
 ннынъ въ нашъ. мѣтвами
 прѣтыѣмѣтре. и въ сѣ стѣ:
 въ понѣделникъ. и въ всю
 стѣвую седмницѣ. великую.

Прише дн настѣтъ во
 анжю. Хс истиннын
 въ наш. мѣтвами прѣтыѣ
 его мѣтре. и въ сѣ хъ стѣхъ:
 въ стѣю великую сѣботѣ

РАЗНИКОМЪ.

ФГІ
752

Иже на ради волею по
ложивъся въ гробѣ,
и въшедши на ада. Христни
ны въ на-мтвами прутыа
его мѣре. и въ хѣ: *въ стѣю ве*
нею пасхи. По ве сктеніи.
въ зглі. **И**ко подобае ти:
На канонѣ же, повѣсакой пѣни:
въ въсей стѣи седмици свѣтаѣи:
Бывають діаконства малаа: или ѿ
діакона: или ѿ іереа. По пѣни.
Ико твоа держава. *По г пѣ.*
Ико ты еси въ наш, и текѣ:

зри

Ю Г

По д прѣ. ꙗко блгы ѹаколю:

По е прѣ. ꙗко блвнса ѿ просл:

По з прѣ. ꙗ ты еси цр҃ь мї, исп:

По з прѣ. ꙗко стнса ѿ просл:

По и прѣ. ꙗко ты еси еѣ мло:

По д прѣ. ꙗко тебе хвалат

въ славы нбнцѣ: Ѡпѣ на

пасхѣ. и пре въсю седмицѣ.

 въскрсе ѿ мр҃т

твѣхъ: съмр҃тїю съ

мр҃ть настѣпи. и ещѣи мѣ

въ грѣбѣ животѣ даров

ПРАЗДНИКОМЪ.

ФЕВ
153

ИСТИННЫЙ БЪ НАШЪ. МАТВА
МИ ПУТЫА ЕГО МТРЕ. И ВЪ
СѢХЪ СТЫ ПОМОУЕ И СПСЕ НА,
ЯКО БЛГЪ БЪ ИУАКОЛЮБЕ.

БЪ НЕДѢЛЮ ДСОМННОУ.

ПРИШЕДЫИ КЪ ОУЧЕНИ
КОУ, И ДВЕРЕМЪ ЗАТВО
РЕНОМЪ: И ДСОМНОУ ВЪРНЫИ.
ХС ИСТИННЫЙ БЪ НА. МАТВА
МИ ПУТЫА ЕГО МТРЕ. И ВЪ
СѢХЪ СТЫХЪ ПОМОУЕТЪ И:

НА ВЪЗНЕСЕНІЕ ГЛГ.

Ю Д

Възнесыся въ славу,
 хс истинный бгъ на-
 мтвами прутыа егò мтрре-
 стыхъ славныхъ и въсехва-
 ныхъ аплз. и въсехъ сты.
 Въ нелюпятидесятницѣ.

Изпосла прутыи свои
 дхъ на стыа свои
 оученики и аплы. хс исти-
 нный бгъ нашъ. мтвами
 прутыа егò мтрре. и въсехъ
 сты. На превображеніе гн

ПРАЗНИКѢМЪ.

ФѢ

154

решѣ разнѣ бынѣ на
горѣ дѣлѣ работѣи. по
казѣ оученикѣмъ славы своѣ.

христѣ истинны бѣ на мѣтвами
путьмъ егѣ мѣтре. и въ сѣхъ

сты. **На ѡспеніе путьмъ бѣца.**

с истинныи бѣ на.

мѣтвами путьмъ
е мѣтре. и путьна бѣ ѡспеніа.

стыхъ славы и всехвалны

аплѣ. и всехъ сты. **Яко ѡпѣсты**

празнины, глаголюса: ѡ днѣ празника,
аже до ѡдаваніа пра. по въса дѣни.

ЗНАЙ

Ю Е

СѢЖЕ ВЪ ПАМАТЪ СѢМУ НМА

ЩОМОУ СЛАВОСЛОВІЕ.

С ИСТИННЫИ ЕЪ НАШ,

МАТВАМИ ПУТНА С

МТРЕ. НЕТГО. НМА. НКСѢ СТ:

МАТВАНАКОЛНВОМЪ,

СѢМОУ. НА ѠРГІН ПО РЕЧЕНІИ.

БЖДН НМА ГНЕ:Г. ПОѢТЕА

ТРО. НК СѢМОУ. ТА ДІАКО

ПОКАДНВЪ, ГЛЕТЪ. ГОУ ПО

МНДСА. ІЕРІИ МНТЕЖ

Иже вса сокрушиши словомъ твоимъ
 и мѣти, и пожелѣ быи земли вса
 чеса прозбати плоды, и
 веселіе и пищу нашѣ. иже съ
 менми дѣти и данила, иже
 въ вавулаѣхъ многолицыхъ
 свѣтѣхъ иши поизаѣ. Самъ
 всеблагій Црю, и съ менія ея
 соразумными плоды блави, и
 иже шенхъ въ изшатоци ш
 ети. и акѣ въ уть и въ па
 мать стго и мкѣ сїа шело

ЖИШАСА. И КОПАМА ИЖЕ КЪ БЛГѢ
 ЧЕСТИ И КЪ РѢ СКОУЧАВШИША. ПО
 ДАЖЪ И МЪ БЛГОУКРАСИВШИМЪ
 СІА, И ПАМА СОВРЪШАЮЩИ, ВСА
 ГАЖЕ КЪ СПИТО ПРОШЕНІА, И КЪ
 МЫ ТВОИ БЛГѢ ВОСПРІАТІА. МЛН
 ТВАМИ ПРЕЧІСТІА БЛГЦА
 НАШЕА БЦА, И ПРНШ ДЪ ВЪ
 МРІА. И СЪ ТАГО И МЛ РЕІСЪ.
 ЕТОЖЕ ПАМАТЬ

СОВЕРШАЕМЪ,

АМН

На колѣнѣхъ.

Фкл
156

и въсѣхъ стѣхъ твоихъ.
Яко ты еси блага и шщала
въ свѣтскѣхъ. и тебѣ славоу
въ зсылаемъ. оцѣ и снѣ и
стѣмѣ дхѣ. и ннѣ и прѣно и
въ вѣкы вѣкѣхъ. аминь.

Сия діакѣнства имъ.

На колѣнѣхъ, оу свѣпшнхъ.

и о реуеніи. Бждн имъ гне:

и з: зрѣ. Сз дхы правенымъ:

и діакѣ глетъ, съ каднло.

Помлѣи насъ бже по велицѣи
матри твоєи, млнмъ тисл
оуслѣши и помлоуи.

Ѣще мшлнмъ сѣ, о покѣн
владѣннѣи памати, и ѿ
поуцѣннѣи грѣхѣвъ, прѣже
поуившомоу и прнсно по
мнлѣмомоу рабоу твоєму.

Има рекъ. Но ѣже прости
тисл сѣмоу, въ сѣкомоу пр
грѣшеннѣи колномоу и нек ѡ
лномоу. **И**ко да гъ б

392988

Державна Історична
БІБЛІОТЕКА УРСР

Служебник
Стрѣтин 1604

Проведен К

Дезокамера
20.3-1980

